

I. A. 1013
6

C. SALLUSTI CRISPI
CATILINA IUGURTHA

EX HISTORIIS
ORATIONES ET EPISTULAE.

IN USUM SCHOLARUM

EDIDIT

ADAM EUSSNER.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXCI.

PRAEMONITUM EDITORIS.

Sallustius a me recognitus quibus potissimum locis ab optimis libris ita discedat, ut inter se dissentientibus illis unum pluresve sequatur aut corruptis iisdem ad deteriores redeat vel probabilia sectetur coniecturis, prope diem praefari mihi licebit et doctorum iudicio subicere. In his interim exemplaribus, quae scholarum maxime in usum eduntur, breviter indicavi discrepantiam prioris editionis Teubnerianae, quam curaverat Rudolfus Dietsch. Quae tamen ad verborum formas scribendique rationes pertinent, non omnia enumeravi, sed notabiliora quaedam e Bello Catilinae exempli causa proposui. Praeterea, discipulorum ut consulerem utilitati, ipsis Bellis et Historiarum orationibus atque epistulis praemisi selecta veterum de Sallustio testimonia.

DISCREPANTIA PRIORIS EDITIONIS TEUBNERIANAE.

Bellum Catilinae (cf. *Woelfflin. Philol. XVII 520*) || Liber de Catilinae coniuratione 3, 2 auctorem *cod. P* (= *Paris. Sorb. n. 500*) *alii* || actorem 3, 5 eadem qua *I. F. Gronov. (codd. pauci)* || eadem eademque quae 5, 1 natus, fuit || natus fuit, 6, 2 coaluerint: ita brevi multitudo dispersa atque vaga concordia civitas facta erat. sed *codd. pauci, Augustin. ep. 138, 9* || coaluerint. Set 8, 4 qui ea fecere *P plerique* || qui fecere 8, 4 quantum ea *P plerique* || quantum eam 9, 5 beneficiis quam *P al.* || beneficiis magis quam 10, 3 primo imperi, pecuniae deinde *scripsi* || primo pecuniae, deinde imperi 14, 5 molles etiam *P* || molles [aetate] 15, 2 adulta *P al.* || adultum 15, 3 facinus *P* || facinoris 17, 1 L. Caesare et *codd.* || L. Caesare [et] 18, 2 L. Tullo et *codd.* || L. Tullo [et] 18, 3 quod intra legitimos dies profiteri nequivit (nequiverit *P plerique*, nequiverat *al.*) *codd.* || [quod — nequiverit] 18, 6 ea re *codd.* || ***** Ea re 19, 3 in exercitu *plurimi codd.* || sine exercitu 19, 3 ductabat, iter faciens || ductabat iter faciens, 20, 9 o fortissimi *PV* (= *Vat. 3864*) *al.* || fortissimi 20, 11 extruendo *codd.* || extruendo 22, 1 Catilinam oratione habita, cum || Catilinam, oratione habita cum || 22, 2 atque eo dicitare fecisse *codd.* || [atque — fecisse] 25, 2 viro atque liberis *P plerique* || viro liberis 25, 2 psallere et *codd.* || psallere (*om. et*) 25, 3 libido *P al.* || libidine 26, 5 consulibus *codd. optimi* || [consulibus] 27, 3 per *codd.* || penes 28, 1 hominibus sicuti *codd.* || hominibus ***** sicuti 28, 1 domi *P* (*ex domu*) *Par. 1576* (*ex domu*) *plerique* || domni *pauci codd.* 28, 2 periculum *P al.* || periculi 29, 1

exagitata *codd.* || exagitatum 31, 3 rogitare omnia omnia pavere *scripsi* || rogitare, omnia pavere 31, 5 aut *plerique codd.* || vel 31, 5 sicut (*vel* sicuti) *plerique* || sicubi 31, 7 plebem Romanam *codd.* || populum Romanum 32, 1 consuli *codd.* || consuli *** 32, 2 possent *codd.* || possint 32, 2 accessurum *errore* || adcessurum 33, 1 patriae sedis, omnes *scripsi* || patriae, set omnes 33, 3 plebs *opt. (P* *ples)* (*eandem formam servavi C. 48, 1; I. 63, 6; 65, 5*) || plebes 34, 1 respondit *P et plerique* || respondet 34, 1 vellent *P plerique* || velint 34, 2 oreretur *P* || oriretur 35, 3 qui (*quin opt.*) || quia 35, 3 (*et — persolveret*) *P al.* || , cum scilicet — persolveret, 36, 1 Flaminium *codd.* || Flaminium [Flammam] 36, 5 atque *P plerique* || erat, quae 37, 5 qui per dedecora *P plerique* || per dedecora (*deleto* qui) 37, 5 alebantur *inserui* || *om.* 38, 1 Cn. Pompeio et *codd.* || Gn. Pompeio [et] 38, 1 nacti *codd.* || nacti 38, 3 illa *codd.* || Sullae 39, 2 ceterosque iudiciis terrere, quo plebem in magistratu placidius tractarent *codd.* || ceteros, qui plebem — tractarent, iudiciis terrere 39, 4 illis, qui *codd.* || illis, si 39, 5 Fulvius *P plerique* || [A.] Fulvius 39, 6 per se *codd.* || ipse 40, 6 arcessit (*quae activi forma omnino libris commendari videtur*) || accersit 41, 5 praecepit *codd.* || praecipit 41, 5 manifestos *codd.* (*quam formam ceteris quoque locis exhibui praeter Catonis or. 52, 36*) || manifestos 42, 3 citeriore *codd.* || ulteriore 43, 1 videbatur *P plerique* || videbantur 43, 1 Faesulanum *codd.* || † Faesulanum 43, 1 plebis (*quam formam ubique servavi*) *codd.* || plebei 44, 5 Qui *PV plerique* || Quis 45, 3 venerunt et simul *codd.* || venere, simul 46, 3 Caeparium *P al.* || [quendam] Caeparium 46, 3 Terracinensem *P al.* || Tarracinensem 46, 5 in senatum perducit *codd.* || perducit 49, 1 neque precibus neque gratia neque pretio *P plerique* || neque precio neque gratia 49, 1 potuere *codd.* || quivere 49, 4 singillatim *libris confirmatur (item I. 42, 5)* || singulatim 50, 2 exercitatos, orabat in audaciam *P plerique* || exercitatos [in audaciam], orabat 50, 4 dixit *Dinterus et Roscherus* || dixerat 50, 4 quod *P plerique* || qui 51, 4 qui *P plerique* || quae 51, 5 atque advorsa *P al.* || et advorsa 51, 6 et in pace *P plerique* || [et] in pace 51, 8 his *P plerique* || eis 51, 15 saevior (*seu.*) *P al.* || severior 51, 19 super-

vacuaneum *P* (*man. 1*) *V* (*item 58, 11*) || supervacuaneum 51, 27
 sed *codd.* || Scilicet 51, 27 ignaros eius *P* (*eius eras.*) *V al.* ||
 ignaros 51, 36 senatus *codd.* || senati 51, 39 Graeciae morem
 imitati *codd.* || *inclus.* 51, 42 illis *PV al.* || in illis 52, 16 si in *opt.* ||
 sin in 52, 25 et dubitatis *PV plerique* || *om.* 52, 25 deprensis
PV al. || deprehensis 52, 29 prospera *P al.* || prospere 52, 30
 A. Manlius *codd.* || T. Manlius 52, 35 mehercule *V plerique* (*P*
ex mehercules) || mehercules 52, 35 urget *opt. ubique* || urguet
 52, 35 urbis *codd. praeter V* || [*urbis*] 53, 5 parente *pauci ex*
deterioribus || vi parentum 53, 6 possum *P al.* || possem 54, 6
 illum adsequebatur (*ass.*) *P al.* || illa sequebatur 55, 1 triumviros
 (*Illviros plerique*) || tresviros 55, 1 [*ad*] expuncit *Carrio cum*
paucis codd. || ad 55, 5 vindices (*vel indices vel sim.*) rerum
 capitalium *plerique* || [*vindices rerum capitalium*] 56, 4 Galliam
opt. || in Galliam 57, 1 Transalpinam *codd.* || [*Transalpinam*]
 57, 4 expeditos *P plerique* || expedito ***** 58, 9 si metu
codd. || sin metu 59, 3 omnis, lectos || omnis lectos 59, 3 col-
 onis suis *scripsi* (*colonibus opt. coloniis al. colonis pauci,*
Gronov.) || calonibus 59, 5 tumultus *codd.* || tumultu 60, 2 feren-
 tariis *P al.* || [*a*] ferentariis 60, 2 cum infestis *codd.* || [*cum*]
 infestis 61, 3 divorsius *codd.* || divorsius alis alibi stantes
 Bellum Iugurthinum *P* || Liber de bello Iugurthino 1, 4
 auctores *pauci ex bonis codd.* || actores 1, 5 periculosa *codd.* ||
 periculosa ac pernitiōsa *Augustin. ep. 153, 22* 3, 1 is *pauci*
 (*iis P, his vel uis vel ius al.*) || vel vi 4, 4 sim et *opt.* (*et omnes*
libri) || sum 5, 3 expedio *P al.* || expediam 5, 4 Syphace (*siface*
P) || Suface 5, 5 sed *codd.* || [*set*] 6, 1 et minimum *codd. fere*
omnes || minimum 7, 1 his *codd.* || Eis 9, 2 en *plerique (om.*
V eras. P) || [*En*] 10, 1 ea *codd.* || [*ea*] 10, 7 qui aetate *pleri-*
que || quia aetate 11, 6 adoptione (*vel adoptione*) *codd.* ||
 [*adoptione*] 12, 3 suam *P plerique* || sua 12, 5 tugurio *P*
plerique || [*in*] tugurio 13, 6 praecepit *P plerique* || praecipit
 14, 1 exercitum *codd.* (*exercitus V*) || exercitus 14, 3 posse me
P plerique || possem 14, 5 amicitiam instituit (*vel inst. am.*)
codd. || [*amicitiam*] instituit 14, 9 tuis *codd. (om. V)* || [*tuis*]
 14, 9 numquamne *P plerique* || Numquam *V* 14, 11 nequit *P*
plerique (*non q. V*) || non quit 14, 18 ne foedera *P plerique* (*neu*

f. *V*) || neu foedera 15, 2 praeterea senatus *P plerique* || praeterea
 [*senatus*] 15, 4 Aemilius *codd.* || M. Aemilius 15, 5 videt
P plerique || vidit 16, 3 fama fide *P plerique* || famae fide
 17, 5 arbori *P plerique* || arbore 18, 1 Libyes (*vel libies*) *codd.* ||
 Libues 18, 4 Persae *P plerique* || et Persae 18, 8 lateribus,
 tecta || lateribus tecta, 18, 11 proxume Carthaginem *codd.* ||
 proxuma Carthagine 19, 1 alii multitudinis domi minuendae
 gratia pars imperi cupidine *codd.* || pars imperi cupidine, alii
 — gratia 19, 3 Cyrene (*vel eirene*) *codd.* || Curene 19, 4 pro-
 xume Hispaniam *plerique* (*proximi hispanias P*) || proximi Hi-
 spania 21, 4 de controversiis suis iure potius quam bello
 disceptare *pauci (om. opt.)* || [*de — disceptare*] 25, 2 enisum
 est boni aliquot (*om. al.*) || enisum 25, 5 navem *P (m. 1) Par.*
1576 al. || navim 26, 3 armatus *P al.* || armatis 27, 4 L. Bestia
 (*omisso nom. gentili*) *P* || L. Bestia [*Calpurnius*] 28, 1 venire
opt. || vaenum ire 28, 5 artes animi *codd.* || artes et animi
 29, 3 primum *P al.* || primo 31, 10 honori, non praedae *codd.*
 (*honores non praedas V*) || honori, non praedas 31, 14 eadem
 metuere *codd.* || [*eadem metuere*] 31, 18 rem publicam, non ||
 rem publicam? Non 31, 19 contemnit *plerique* (*contempnit P,*
contemnet V) || contemnet 31, 23 nostris *PV plerique* || vestris
 31, 28 [*ad hoc*] *inclusi* || Ad hoc 32, 1 saepe [*in*] dicundo *codd.*
 (*in quibusdam in deletum*) || saepius dicundo 32, 1 arcessebat
 (*vel accersebat*) *opt.* || accersebant 32, 5 praetor boni aliquot
 (*PR P p̄r Par. 1576*) || *om.* 35, 9 priore *P plerique* || priori
 35, 10 urbem *P plerique* || O urbem 36, 2 ludificare *codd.* || ludificari
 37, 4 hiemalibus *codd.* || hiemantibus 38, 7 occupaverunt *opt.* ||
 occupavere 38, 10 metu mutabantur *P plerique* || metum intuebantur
 42, 5 deseret *P plerique* || deserat 43, 1 Metellus et Silanus
omittuntur praenomina in codd. paene omnibus || Q. Metellus et
 M. Silanus 43, 1 designati *codd.* || de senatus sententia 43, 3
 [*eligere*] scribere *opt.* || scribere 44, 5 ea || *om.* 46, 4 procedat
codd. || procederet 46, 4 forent, regi || forent regi, 46, 4 nuntiari
P al. || nuntiari 47, 2 et si paterentur opportunitates *P*
plerique || si paterentur, et ob opportunitates 48, 1 animad-
 vortit *codd.* || animum advortit 48, 3 passuum *codd.* || [*passuum*]
 49, 1 suorum *codd.* || [*suorum*] 50, 1 Rutilium *om. praenom. P*

plerique || *P. Rutilium* 53, 5 laetique *P plerique* || laetique victoria 53, 7 adventare *codd.* || adventarent 53, 8 exortum *codd.* || mutatur 54, 1 sunt *codd.* || sint 54, 5 in acie *P plerique* || [in] acie 54, 6 interfici *pauca (ex corr.)* || interficit 55, 1 [ut] *om. plerique, praebet P* || ut 55, 1 Albini *opt.* || Auli Albini 55, 4 anxius *P plerique* || [animo] anxius 55, 5 sed igni magis quam praeda ager vastabatur *ante exercitus partem ipse, reliquos Marius ducebat transposui auctore L. Grasberger* || exercitus — ducebat. Set igni — vastabatur 58, 3 frustrari *P al.* || frustrati 58, 4 clamorem ut (vel) *opt.* || *om.* 60, 4 sicuti (vel sicut) *codd.* || sicubi 62, 1 merita *opt.* || merenti 63, 2 animus belli ingens domi modicus || animus belli ingens: domi modicus 63, 7 indignus illo honore et is quasi *scripsi* || is indignus illo honore et quasi 64, 1 [cum] *P al.* || *om.* 64, 1 atque alia *opt.* || alia 64, 2 [primum] *iterant opt.* || *om.* 65, 1 paulum *P al.* || paululum 65, 5 multis a mortalibus *P* || a multis mortalibus 67, 1 arce *Iordanus* || ad arcem 68, 2 circiter hora tertia *P* || circiter horam tertiam 69, 4 nam *codd.* || † nam 70, 2 clarum *codd.* || carum 71, 5 [ex perfugis] cognovit *P plerique* || cognovit 72, 2 excitus *plerique* (exercitus *P*) || expectatus 73, 2 invitum *P (man. 1) plerique* || invisum 74, 1 fidei *opt.* || fide 74, 3 [et] *iterant opt.* || *om.* 75, 1 ubi *aliquot boni* || ubique 75, 5 fuerint (vel fuerit) *codd.* || forent 76, 3 dein duobus *P (deinde) al.* || Deinde 76, 3 [superque eas] *delenda censuit Popyma* || *om.* 76, 3 [et super aggerem] *inclusi* || [et] super aggerem 77, 2 Iugurthini *codd.* (Iugurthae *unus*) || [Iugurthini] 78, 2 alta, alia *plerique omnes* || alta alia, alia 79, 1 mirabile *P plerique* || memorabile 79, 1 nos locus *P plerique* (locus nos *al.*) || [nos] locus 80, 6 et iam || Etiam 81, 2 ibi[que] *P al.* (q. vel quintus *al.*) || ibique ***** 81, 3 dux Romanus *P al.* || Romanus 84, 2 sociisque *quod in codd. post regibus est Wirzius post ex Latio transposuit* || regibus sociisque 85, 10 mutare *P V al.* || mutari 85, 11 is *P al.* (is sibi *V al.*) || is [sibi] 85, 13 et *P plerique* (aut *V al.*) || aut 85, 16 posset *codd.* (possit *V*) || possit 85, 22 illorum vita *P* || vita illorum 85, 26 facundiam *P plerique* (facundiam *V al.*) || facundiam 85, 29 corpore *P plerique* (pectore *P man. 2 V*) || pectore 85, 30 ego meis *P al.*

(egomet *P m. 2 V*) || egomet meis 85, 33 praesidia *codd. praeter V* || praesidium 85, 34 neque *codd.* || nec 85, 35 mollitiam *P plerique* (mollitiam *V al.*) || mollitiam 85, 40 laborem viris *P al.* (viris laborem *V al.*) || viris laborem 85, 41 in conviviis *codd.* || [in conviviis] 85, 42 flagitiis *codd.* (omnibus flagitiis *V*) || [omnibus] flagitiis 85, 42 dedecoravere turpissumi viri, || dedecoravere, turpissumi viri 85, 45 atque *P V plerique* || [atque] 86, 1 alisque *P plerique* || aliis 87, 4 cognoverunt *P plerique* || cognovere 89, 4 Libys (libis) *P al.* || Libus 89, 5 natura serpentium ipsa pernicioza *codd.* || [natura serpentium, ipsa pernicioza] 89, 7 quae — agebat *P plerique* || qua — agebatur 91, 1 usui *codd.* || usu 91, 7 ante *P plerique* || [ante] 92, 1 peregit Marius sine ullo suorum incommodo *boni aliquot* (peregit *om. P*) || Marius sine ullo suorum incommodo fecit 92, 5 diungebat *P* || disiungebat 92, 5 omnis natura *aliquot codd.* (omnia natura *opt.*) || omnis a natura 92, 7 [et] frumenti *P plerique* || frumenti 92, 7 et altis machinationibus *P al.* || [et aliis machinationibus] 93, 3 adorta *scripsi* (aduortit *P al.*) || vortit 93, 5 ascenderat *P plerique* || escenderat 93, 6 ascenderat *opt.* || escenderat 93, 8 quattuor centuriatos *scripsi* || ***** quattuor centuriones 94, 1 e centuriis *P* || escensuri 94, 2 nisi *P plerique* || nisi 94, 3 [est] *opt.* || *om.* 95, 3 prope iam *P plerique* || iam prope 95, 3 atque Latinis *codd.* || et Latinis 95, 3 doctissime *codd.* || doctissimi 95, 3 simulanda *P plerique* || simulanda ac dissimulanda 97, 5 ascendere *codd.* || ascendere 97, 5 cedere *P* || caedere 97, 5 obtruncare *P al.* || obtruncari 97, 5 novi *quod libri inter veteres et que scriptum habent ante veteres transponi iusserunt Woelfflinus et Gertzius* || veteres novique 97, 5 et ob ea scientes belli *codd.* || [et ob ea scientes belli] 99, 1 iubet *P plerique* || [iubet] 99, 3 terrore *opt.* || *om.* 100, 1 in hiberna propter *Par. 1576 al.* || in hiberna ***** propter 100, 4 porta *plerique* || portas 100, 4 auxilios *plerique* (et aux. *P*) || ex auxiliariis 100, 4 super vallum in munimentis *P al.* (in mun. sup. vall. *al.*) || [in munimentis] 100, 4 non diffidentia *opt.* || non tam diffidentia 100, 4 factum iri *Klimscha* || futura 100, 5 Iugurthini belli *codd.* || [Iugurthini belli] 100, 5 a pueritia *opt.* (pars recte *om.*, male *iterato* quod) ||

pars a pueritia 102, 2 suo *P plerique* || se 102, 3 facere: ingenium *opt.* || facere, uti ingenium 102, 6 inopi *plerique* || imperi 102, 8 esses *opt.* || es 102, 12 ob regnum tutandum *multi* *codd.* (ob *om. P al.*) || regnum tutantem 102, 15 Iugurtha, cognita legatione Sullae et Manli metuens || Iugurtha cognita legatione Sullae et Manli, metuens 103, 3 ipsis *v* (= *Vat. 3325*) || [illis] 103, 5 Romanorum avaritiae *v al.* || avaritiae Romanorum 103, 6 ignota *v al.* || ignorata 104, 1 postquam *v al.* || ubi 104, 1 confecto *v al.* || infecto 104, 1 quo *v al.* || quod 104, 1 ab Utica *v al.* || ad Uticam 104, 2 fit, et ab (a) consule interea *v* (fuit *man. 1*) *al.* || fit ab consule, interea 104, 2 humanarum rerum *v al.* || rerum humanarum 104, 2 semper in adversa *v al.* || in adversa semper 104, 3 rebus *v al.* || *om.* 104, 3 profecti duce *v* || profecti sunt cum 104, 3 accipit *v* || accepit 105, 1 Quis *v al.* || Quibus 105, 1 Bocchus cognitis *v* || cognitis Bocchus 105, 1 petivit *v al.* || petiverat 105, 1 Sullam ad se mitteret *v al.* || ad se mitteret Sullam 105, 2 peditum, item *Monac. 14477 al.* (item *om. v al.*) || [peditum, item] 105, 2 quod ea levia sunt *codd. plerique* || [quod ea levia sunt] 105, 3 amplio-rem vero *v al.* || vero amplio-rem 106, 4 proficisceretur *v* || proficiscerentur 106, 5 ante consedis-*v al.* || ante eos consedis-*v al.* || ante a paucis *cod. Ruland.* (antea *p. v al.* ante *p. al.* || antea paucis 108, 1 inpar materno genere *v* || materno genere inpar 108, 1 nam pater eius ex concubina ortus erat *v al.* || [nam — erat] 108, 2 consulto *v al.* || consulta 108, 2 pertimesceret, quo *v al.* || pertimesceret, ***** quo 109, 1 se pauca *v* (pauca *se al.*) || pauca 109, 1 occulte nullo *v al.* || occulte, aut nullo 109, 3 etiam nunc *v al.* || etiamtum 110, 3 aliquando eguisse *v* || eguisse aliquando 110, 3 pretium *v V al.* || *om.* 110, 7 quod *v V al.* || quoad 110, 8 id *v V al.* || [id] 111, 1 polliceatur *codd.* || polliceretur 111, 1 tum ultro *v al.* || ultro tunc 112, 3 senatus aut *P plerique* || [senatus aut] 112, 3 populi (*om. Romani opt.* || populi [Romani] 113, 3 ceteris *opt.* || *om.* 113, 3 voltu [corporis] *plerique et opt.* || voltu et oculis 113, 3 quae — patefecisse *codd.* || [quae — patefecisse] 114, 2 illique et inde usque *plerique et opt.* || Illimque usque

Orationes et epistulae excerptae de historiis (*V*) || Ora-

tiones et epistulae ex historiis excerptae Oratio Lepidi cos. ad populum Romanum *V* || M. Aemili Lepidi consulis ad populum Romanum oratio contra Sullam 1 aestumatis *V* || existumatis 1 tutandis *V* || vitandis 8 aestumet *V* || existumet 18 atque *V* || atqui 20 qua raptum ire *Madvigius et Jordanus* (quam raptum iri *V*) || quam captum ire 21 victoriam *V* || victorem 23 intellegent *V* || intellegerint 24 a servis sumpta *scripsi* || acerbissima Oratio Philippi in senatu (SEA) *V* || Oratio Philippi in sententia 3 omissa cura *V* || amissa curia 7 nemo diurna *V* || nemo non diurna 12 videmini tanta (itanta) *V* || videmini intuentes tanta 14 gratia tribuniciam *V* || gratia plebei tribuniciam 16 regem *scripsi* (neque leges *V*) || neque leges 17 mehercule (*ex mehercules*) *V* || mehercules 19 obpressit (opp.) *V* || obrepsit 21 nostra *V* || vostra Oratio C. (Cai) Cottae ad populum Romanum *V* || Oratio G. Cottae consulis ad populum Romanum 9 ingenio *V* || senio Epistula Cn. Pompei ad senatum 5 Lacetaniam *V cod. Aureliam.* || Lacetaniam 5 ambitione (*Aur. om. mea*) || ambitione mea 6 Durium *V Aur.* || Turiam 9 quae *V Aur.* || qua 9 aerieque sunt *Aur.* (onorique *V*) || onerique Oratio Macri trib. pleb. ad plebem 5 praemiis *V* || praemiis ***** || 7 placent *V* || iacent 8 et *V* || Scilicet 11 vobis *V* || vos 12 quaesita est, et erepta in posterum vis tribunicia || quaesita est et erepta in posterum, vis tribunicia 13 animadvortatis (anim aduertatis) *V* || animum advortatis 14 omittundum (omittendum) *V* || amittundum 15 modo, patricium *V* || modo, tum patricium 15 iussa *V* || iussi 19 ignaviam cuiusque tenuissima spe frustratur *Orellius* (ignam quiusque tenuissimas perfrustratur *V*) || ignavi cuiusque tenuissimas spes frustratur 20 quae *V* || qua 23 potestatis *V* || potestatis restituendae 27 atque *V* || Atqui Ep. Mithr. 2 tibi si perpetua *V* || Tibi perpetua 2 nisi hostes opportuni et scelestissimi, egregia fama, si Romanos obpresseris, futura est, neque *V* || egregia fama, si Romanos obpresseris, futura est. Nisi hostes opportuni et scelestissimi, neque 13 Calchedona *V* || Chalcedona 14 et Heracleam *V* || et apud Heracleam 16 parvo labore *V* || [parvo labore] 17 raptum *Ciacconius* (partum *V*) || vi partum 17 peste *V* || pesti.

atque exerceri videmus, in adulterio deprehensum ab Annio Milone Ioris bene caesum dicit et, cum dedisset pecuniam, dimissum.

Ascon. in Cic. or. pro Mil. p. 33 Kiessl. et Schoell. (146 Hotom. 38 Bait.):

inter primos et Q. Pompeius et C. Sallustius et T. Munatius Plancus tribuni plebis [a. 702 = 52] inimicissimas contiones de Milone habebant, invidiosas etiam de Cicerone, quod Milonem tanto studio defenderet. . . . postea Pompeius et Sallustius in suspicione fuerunt redisse in gratiam cum Milone ac Cicerone.

Dio XL 63, 2 sqq.:

καὶ γὰρ τμηταὶ τὸν χρόνον τοῦτον [a. 704 = 50] ὁ τε Κλαύδιος ὁ Ἀππίος καὶ ὁ Πίσων, καίτοι μὴ βουλευθεῖς, ἐγένοντο. καὶ οὗτος μὲν διὰ τὴν συγγένειαν ὑπῆρχε τῷ Καίσαρι, ὁ δὲ δὴ Κλαύδιος ἠναντιοῦτο μὲν αὐτῷ, τὰ γὰρ τοῦ Πουπληίου ἤρεϊτο, οὐκ ἐλάχιστα δὲ καὶ ἄκων ὠφέλησε· πλείστους γὰρ καὶ τῶν ἱππέων καὶ τῶν βουλευτῶν διέγραψεν, ἐβιασάμενος τὸν συνάροντα, καὶ τοῦτον πάντας αὐτοῦς τὰ τοῦ Καίσαρος φρονεῖν ἐποίησεν. ὁ γὰρ Πίσων οὐτ' ἄλλως πράγματ' ἔχειν ἐθέλων καὶ πρὸς τὴν τοῦ γαμβροῦ φιλίαν πολλοὺς θεραπεύων αὐτὸς μὲν οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησεν, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἀντέπραξε πάντας μὲν τοὺς ἐκ τῶν ἀπελευθέρων, συγχροὺς δὲ καὶ τῶν πένυ γενναίων, ἄλλους τε καὶ τὸν Κοίσιον τὸν Σαλούστιον τὸν τὴν ἱστορίαν γράψαντα, ἀπελάσαντι ἐκ τοῦ συνεδρίου.

inv. in Sall. 6, 16 sq.:

quod si . . . . illud censorium eloquium Appii Claudii et L. Pisonis, integerrimorum virorum, quo usus est quisque eorum, pro lege palam universis recitarem, nonne tibi viderer aeternas inurere maculas, quas reliqua vita tua eluere non posset? neque post illum dilectum senatus vidimus te, nisi forte in ea te castra coniecisti, quo omnis sentina rei publicae confluxerat. at idem Sallustius, qui in pace ne senator quidem manserat, postea quam res publica armis oppressa est, idem a victore,

DE C. SALLUSTIO CRISPO SELECTA VETERUM TESTIMONIA.

Euseb. chron. canon. ap. Hieronym. ad ann. Abr. 1930 [= Ol. CLXXIII 2 = 667 u. c. = 87 a. Chr. n.]:

Sallustius Crispus scriptor historicus in Sabinis Aminterni nascitur.

id. ibid. ad ann. Abr. 1981 [Ol. CLXXXVI 1 = 718 u. c. = 36 a. Chr. n.]:

Sallustius diem obiit quadriennio ante Actiacum bellum.

chron. pasch. I p. 347, 11 Bonn.:

ὑπέτων Μαρῶν τὸ ζ' καὶ Κίνα τὸ β' [a. 668 = 86].
Σαλούστιος ἐγεννήθη καλάνδαις δεκαβραχίαις.

ibid. p. 359, 10 (errore ut videtur):

ὑπέτων Κενσωρίνου καὶ Σαβίνου [a. 715 = 39] . . .
Σαλούστιος ἀπέθανε πρὸ τριῶν ἰδῶν μαίων.

Sall. Cat. 3, 3:

sed ego adulescentulus initio sicuti plerique studio ad rem publicam latus sum, ibique mihi multa adversa fuere.

invect. in Sall. 5, 15:

primum honorem in quaestura adeptus . . .

Gell. XVII, 18:

M. Varro . . . C. Sallustium scriptorem seriae illius et severae orationis, in cuius historia notas censorias fieri

qui exsules reduxit, in senatum per quaesturam reductus est [a. 705 = 49].

Oros. VI 15, 8:

At vero Dolabella partium Caesaris in Illyrico per Octavium et Libonem victus copiisque exutus ad Antonium fugit. Basilus et Sallustius cum singulis legionibus, quibus praeerant, . . . adversus Octavium et Libonem profecti et victi sunt [a. 706/7 = 48/7].

App. b. civ. II 92:

ὡς δ' ἦλθεν (Καῖσαρ ἐς Ῥώμην [a. 707 = 47]), ἡ μὲν στάσις ἢ πολιτικὴ κατεπαύετο, ἕτερα δ' ἐπ' αὐτὸν ἐνίστατο τοῦ στρατοῦ, ὡς οὔτε τὰ ἐπηγγελμένα σφίσι ἐπὶ τῷ κατὰ Φάρσαλον ἔργῳ λαβόντες, οὔτε ἐννόμως ἐν βραδύνοις ἐν τῇ στρατείᾳ ἀπεθῆναι τε πάντες ἐπὶ τὰ αὐτῶν ἤξιουν. ὃ δ' ἐπήγγελτο μὲν αὐτοῖς ἀόριστά τινα ἐν Φαρσάλῳ, καὶ ἕτερα ἀόριστα ὅταν ὁ ἐν Λιβύῃ πόλεμος ἐτελεσθῆι· τότε δ' ἔπεμπεν ἄλλας ὁρίζων ἐκάστῳ χιλίας δραχμῶν. οἱ δὲ αὐτὸν οὐχ ὑπισχρεῖσθαι μᾶλλον ἢ αὐτίκα δίδόναι πάντα ἐκέλευον· καὶ περὶ τῶνδε Σαλούστιον Κρίστον πεμφθέντα πρὸς αὐτοὺς ὀλίγον καὶ διέφθειραν, εἰ μὴ διέφυγε.

Dio XLII 52, 1 sq.:

ἐν Καμπανίᾳ δὲ οἱ πλείους αὐτῶν, ὡς καὶ ἐς τὴν Ἀφρικὴν προπλευσόμενοι, ἦσαν. οὗτοι οὖν τὸν τε Σαλούστιον παρ' ὀλίγον ἀπέκτειναν, στρατηγὸς γὰρ ἐπὶ τῷ τὴν βουλήν ἀναλαβεῖν ἀπεδέδεικτο, καὶ ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνος διαφυγῶν αὐτοὺς ἐς τὴν Ῥώμην πρὸς τὸν Καῖσαρα ἔωρθε, τὰ γιγνόμενά οἱ δηλώσαν, ἐφέσποντό τε αὐτῷ συγχροὶ μηδεὺς φειδόμενοι, καὶ ἄλλους τε τῶν ἐντυχόντων σφίσι καὶ βουλευτῆς δύο ἔσφαξαν.

Cic. ep. ad Att. XI 20, 2 (scr. a. d. XVI kal. Sept. a. 707 = 47):

(Caesar) etiam Sallustio ignovit: . . . is venit, ut legiones in Siciliam traderet.

bell. Afr. 8, 3:

item C. Sallustium Crispum praetorem [a. 708 = 46]

ad Cercinam insulam versus, quam adversarii tenebant, cum parte navium ire iubet, quod ibi magnum numerum frumenti esse audiebat.

ibid. 34, 1, 3:

per idem tempus C. Sallustius Crispus, quem paucis ante diebus missum a Caesare cum classe demonstravimus, Cercinam pervenit. . . . Sallustius interim praetor a Cercinitanis receptus magno numero frumenti invento naves onerarias, quarum ibi satis magna copia fuit, complet atque in castra ad Caesarem mittit.

ibid. 97, 1:

ex regnoque [Iubae Caesar a. 708 = 46] provincia facta atque ibi Sallustio pro consule cum imperio relicto ipse Zama egressus Uticam se recepit.

App. b. civ. II 100:

καὶ τὴν ἄρχὴν τὴν Ἰόβα Καῖσαρ ὑποτελῆ Ῥωμαίοις ἐποίησεν, αὐτῇ Σαλούστιον Κρίστον ἐγκαταστήσας.

Dio XLIII 9, 2:

καὶ τοὺς Νομάδας λαβὼν (ὁ Καῖσαρ) ἐς τε τὸ ὑπήκουον ἐπήγαγε καὶ τῷ Σαλουστίῳ λόγῳ μὲν ἄρχειν ἔργῳ δὲ ἄγειν τε καὶ φέρειν ἐπέτρησεν. ἐκέλευε καὶ ἐδωροδόκησε πολλὰ καὶ ἡσπασεν, ὥστε καὶ κατηγορηθῆναι καὶ αἰσχύνην αἰσχίστην ὀφλήσκει, ὅτι τοιαῦτα συγγράμματα συγγράφας καὶ πολλὰ καὶ πικρὰ περὶ τῶν ἐκκαρπομένων τινὰς εἰπὼν οὐκ ἐμιμήσατο τῷ ἔργῳ τοὺς λόγους. ὅθεν εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἀφείθη ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, ἀλλ' αὐτὸς γε ἑαυτὸν καὶ πάντῃ συγγραφῇ ἐστηλοκόπησε.

inv. in Sall. 7, 19:

non ita provinciam vastavit, ut nihil neque passi sint neque exspectaverint gravius in bello socii nostri, quam experti sunt in pace hoc Africam inferiorem obtinente? unde tantum hic exhausit, quantum potuit aut fide nominum traici aut in naves contrudi; tantum, inquam, exhausit, patres conscripti, quantum voluit. ne causam diceret, sestertio duodeciens cum Caesare paciscitur. quod si

quippiam eorum falsum est, his palam refelle, unde, qui modo ne paternam quidem domum redimere potueris, repente tamquam somnio beatus hortos preciosissimos, villam in Tiburti C. Caesaris, reliquas possessiones paraveris.

Sall. Cat. 4, 1. 2:

igitur ubi animus ex multis miseriis atque periculis requievit et mihi reliquam aetatem a re publica procul habendam decrevi . . . , a quo incepto studioque me ambitio mala detinuerat, eodem regressus statui res gestas populi Romani carptim, ut quaeque memoria digna videbantur, perscribere, eo magis quod mihi a spe metu partibus rei publicae animus liber erat.

Ibid. 3:

de Catilinae coniuratione [a. 691 = 63 — 692 = 62] quam verissime potero paucis absolvam; nam id facinus in primis ego memorabile existimo sceleris atque periculi novitate.

id. Jug. 5, 1:

bellum scripturus sum, quod populus Romanus cum Jugurtha rege Numidarum gessit [642/3 = 112/1 — 650 = 104], primum quia magnum et atrox variaque victoria fuit, dehinc quia tunc primum superbiae nobilitatis obviam itum est.

id. hist. prooem. ap. Rufin. p. 582 Halm.:

Res populi Romani M. Lepido Q. Catulo cons. ac deinde [676 = 78 — 687 = 67] militiae domi gestas composui.

Suet. de gramm. et rhet. 10 p. 108 Reiff.:

.. Asinius Pollio in libro, quo Sallustii scripta reprehendit ut nimia praeceptorum verborum affectatione oblita . . .

Gell. X 26, 1 tradit in se ab Asinio Pollione reprehensum Sallustium in quadam epistula, quam ad Plancum scripsit.

Suet. l. l.:

(Ateius philologus) coluit . . . C. Sallustium et eo defuncto Asinium Pollionem, quos historiam componere aggressos, alterum breviario rerum omnium Romanarum, ex quibus quas vellet eligeret, instruxit, alterum praeceptis de ratione scribendi. quo magis miror Asinium credidisse, antiqua eum verba et figuras solitum esse colligere Sallustio; cum sibi sciat nihil aliud suadere quam ut noto civilique et proprio sermone utatur, vitetque maxime obscuritatem Sallusti et audaciam in translationibus.

id. l. l. 15 p. 112:

Lenaeus Magni Pompei libertus . . . tanto amore erga patroni memoriam extitit, ut Sallustium historicum, quod eum oris probi, animo inverecundo scripsisset, acerbissima satura laceraverit, lastaurum et lurchonem et nebulonem popinonemque appellans, et vita scriptisque monstrosum, praeterea praeceptorum Catonis verborum ineruditissimum furem.

id. D. Aug. 86:

(Augustus) ludens malum et inconstans in eligendo genere dicendi ingenium eius [Antonii] addit haec: Tuque dubitas, Cimberne Annii an Veranii Flaccus imitandi sint tibi, ita ut verbis, quae Crispus Sallustius excerpserit ex Originibus Catonis, utaris?

Quint. inst. or. VIII 3, 29:

.. nec minus noto Sallustius epigrammate incessitur: et verba antiqui multum furate Catonis, Crispe, Jugurthinae conditor historiae.

Sen. ep. XIX 5 (114), 17. 18:

.. Sallustio vigente amputatae sententiae et verba ante expectatum cadentia et obscura brevitatis fuere pro cultu. L. Arruntius, vir rarae frugalitatis, qui historias belli Punici scripsit, fuit Sallustianus et in illud genus nitens. . . . quae apud Sallustium rara fuerunt, apud hunc crebra sunt et paene continua, nec sine causa: ille enim in haec incidebat, at hic illa quaerebat.

Sen. suas. 6, 21:

quoties magni alicuius viri mors ab historicis narrata est, toties fere consummatio totius vitae et quasi funebris laudatio redditur. hoc semel aut iterum a Thucydide factum, item in paucissimis personis usurpatum a Sallustio, T. Livius benignius omnibus magnis viris praestitit: sequentes historici multo id effusius fecerunt.

id. contr. III pr. 8:

orationes Sallustii in honorem historiarum leguntur

Iust. hist. Phil. XXXVIII 3, 11:

(Pompeius Trogus) in Livio et in Sallustio reprehendit, quod contiones directas pro sua [propria?] oratione operi suo inserendo historiae modum excesserint.

Gran. Licin. XXXVI (p. 43 Bonn.):

... Sallustium non ut historicum scribunt sed ut oratorem legendum. nam et tempora reprehendit sua et delicta [delecta?] carpit et contiones inserit et dat in censum loca montes flumina et hoc genus amoena et culta et comparat edisserendo.

*Avien. or. mar. 36 sqq. laudat Sallusti
inlicitam*

descriptionem, qua locorum formulam
imaginemque expressor efficax stili
et veritatis paene in obtutus dedit
lepore linguae.

Sen. contr. IX 1, 13, 14:

Thucydidis [immo ex oratione Demostheni adscripta XI p. 155 R. 13] sententia est: *δεινὰ γὰρ εἰ εὐπραξίαι σὺν-
κρύψαι καὶ στυγιάσαι τὰ ἐνδοσίων ἀμαρτήματα*. Sallusti [or. Lep. 24]: res secundae mire sunt vitiis optentui. cum sit praecipua in Thucydide virtus brevitatis, hac eum Sallustius vicit et in suis illum castris cecidit; nam . . . ex Sallusti sententia nihil demi sine detrimento sensus potest. T. autem Livius tam iniquus Sallustio fuit, ut hanc ipsam

sententiam et tamquam translata et tamquam corruptam dum transfertur obiceret Sallustio.

Front. ep. ad M. Caes. III 11 p. 48 Nab.:

... gnomas egregie convertisti, hanc quidem, quam hodie accepi, prope perfecte, ut poni in libro Sallustii possit

Vell. Pat. II 36, 2 aemulum Thucydidis Sallustium dicit.

Quint. inst. or. X 1, 101:

... nec opponere Thucydidi Sallustium verear.

id. IX 3, 17: . . .

ex graeco vero translata vel Sallusti plurima . . .

id. III 8, 9:

... quos (Isocratem et Gorgiam) secutus videlicet C. Sallustius in bello Iugurthino et Catilinae nihil ad historiam pertinentibus principiis orsus est.

id. II 5, 19:

(Sallustius) historiae maior est auctor [quam Livius], ad quem tamen intellegendum iam profectu opus sit.

id. X 3, 7 sq.:

omnia enim nostra, dum nascuntur, placent: alioqui nec scriberentur. sed redeamus ad iudicium et retractemus suspectam facilitatem. sic scripsisse Sallustium accepimus, et sane manifestus est etiam ex opere ipso labor.

id. IX 3, 12:

... apud Sallustium 'neque ea res falsum me habuit' [Iug. 10, 1] et 'duci probare' [?]. ex quibus fere praeter novitatem brevitatis etiam peti solet.

id. IV 2, 45:

[oratori] vitanda est etiam illa Sallustiana (quamquam in ipso virtutis optinet locum) brevitatis et abruptum sermonis genus: quod otiosum fortasse lectorem minus fallat, audientem transvolat, nec, dum repetatur, expectat,

cum praesertim lector non fere sit nisi eruditus, indicem rura plerumque in decurias mittant . . .

id. X 1, 32: itaque, ut dixi, neque illa Sallustiana brevitatis, qua nihil apud aures vacuas atque eruditas potest esse perfectius, apud occupatum variis cogitationibus indicem et saepius ineruditum captanda nobis est . . .

id. X 1, 102 laudat illam immortalem Sallusti velocitatem.

Stat. silv. IV 7, 55 Sallusti brevis mentionem facit.

Sidon. Apoll. carm. 2 (22), 190:
qua Crispus brevitatis placet.

id. carm. 23, 151 (20, 157):
qui brevitatis, Crispe, polles.

Apul. apol. 95 parsimoniam Sallusti praedicat.

Gell. III 1, 6 Sallustium vel subtilissimum brevitatis artificem appellatum a Favorino refert.

Macrobi. V 1, 7:
(genus dicendi) breve in quo Sallustius regnat.

Tac. ann. III 30:
. . . C. Sallustius, rerum Romanarum florentissimus auctor . . .

Oros. VII 10, 4:
nisi Cornelius Tacitus, qui hanc historiam diligentissime contexuit, de reticendo interfectorum numero et Sallustium Crispum et alios auctores quam plurimos sanxisset et se ipsum idem potissimum elegisset dixisset.

Front. ep. ad M. Caes. IV 3 p. 62 Nab.:
. . . rari admodum veterum scriptorum in eum laborem studiumque et periculum verba industrius quaerendi sese commiserunt. oratorum post homines natos unus omnium M. Porcius eiusque frequens sectator C. Sallustius: poetarum maxime Plautus . . .

id. ad M. Antonin. de eloq. 3 p. 149:

at ubi Catonis et Sallustii et Tulli tuba exaudita est, trepidant et pavent et fugam frustra meditantur.

M. Antonin. imp. in Front. ep. II 1 p. 104 sq.:
mitte mihi aliquid quod tibi disertissimum videatur, quod legam, vel tuum aut Catonis aut Ciceronis aut Sallustii aut Graechi aut poetae alicuius . . .

Front. ep. ad Ver. imp. II 1 p. 123:
Ventidius ille, postquam Parthos fudit fugavitque [a. 716 = 38], ad victoriam suam praedicandam orationem a C. Sallustio mutuatus est.

id. ep. ad Antonin. imp. II 6 p. 107 Sallustium antithetis honeste compositis usum docet . . . paronomasia etiam non absurda nec frivola, sed proba et eleganti.

Gell. IV 15, 1:
elegantia orationis Sallustii verborumque fingendi et novandi studium cum multa prorsus invidia fuit, multique non mediocri ingenio viri conati sunt reprehendere pleraque et obrectare. in quibus plura in scite aut maligne vellicant, nonnulla tamen videri possunt non indigna reprehensione.

id. I 15, 18 Valerium Probum, grammaticum illustrem [c. ann. 809 = 56] secutus: . . . novatori verborum Sallustio . . .

id. X 2, 20:
Sallustius quoque, proprietatum in verbis retinentissimus, consuetudini concessit . . .

Flav. Vop. Saturnin. 6, 3:
. . . cum et Livius et Sallustius taceant res leves de iis, quorum vitam arripuerunt.

id. Prob. 2, 7:
. . . Sallustios, Livios, Tacitos, Trogos atque omnes disertissimos . . .

Lact. inst. div. II 12 p. 101 Fritsch.:

.. quod quidem non fugit hominem nequam Sallustium, qui ait [*Cat. 1, 2*]: 'sed nostra omnis vis in animo et corpore sita est; animi imperio, corporis servitio magis utimur.' recte, si ita vixisset, ut locutus est.

Symmach. ep. V 68 (66), 2:

[*Sallustius*] scriptor stilo tantum probandus, nam morum eius damna non sinunt, ut ab illo agundae vitae petatur auctoritas.

Macrob. III 13, 9:

.. Sallustius gravissimus alienae luxuriae obiurgator et censor.

Augustin. de civ. dei VII 3 p. 278 Domb.:

.. vir disertissimus Sallustius . . .

id. I 5 p. 9:

.. Sallustius, nobilitatae veritatis historicus . .

Isid. orig. XIII 21, 10:

Sallustius autem auctor certissimus . . .

Mart. XIV 191:

Hic erit, ut perhibent doctorum corda virorum,
Primus Romana Crispus in historia.

C. SALLUSTI CRISPI

BELLUM CATILINAE.

Omnis homines, qui sese student praestare ceteris 1 animalibus, summa ope niti decet, ne vitam silentio transeant veluti pecora, quae natura prona atque ventri oboedientia finxit. sed nostra omnis vis in animo et 2 corpore sita est; animi imperio, corporis servitio magis utimur; alterum nobis cum dis, alterum cum beluis commune est. quo mihi rectius videtur ingeni 3 quam virium opibus gloriam quaerere et, quoniam vita ipsa qua fruimur brevis est, memoriam nostri quam maxime longam efficere. nam divitiarum et 4 formae gloria fluxa atque fragilis est, virtus clara aeternaque habetur.

Sed diu magnum inter mortalis certamen fuit, vine 5 corporis an virtute animi res militaris magis procederet. nam et prius quam incipias consulto et ubi 6 consulueris mature factio opus est. ita utrumque per 7 se indigens alterum alterius auxilio eget. igitur initio 2 reges (nam in terris nomen imperi id primum fuit) divorsi pars ingenium, alii corpus exercebant: etiam tum vita hominum sine cupiditate agitabatur; sua cuique satis placebant. postea vero quam in Asia 2 Cyrus, in Graecia Lacedaemonii et Athenienses coepere urbis atque nationes subigere, labidinem dominandi causam belli habere, maxumam gloriam in maximo imperio putare, tum demum periculo atque negotiis conpertum est in bello plurimum ingenium posse. quod si regum atque imperatorum animi virtus in 3

pace ita ut in bello valeret, aequabilius atque constantius sese res humanae haberent, neque aliud alio ferri neque mutari ac misceri omnia cerneres. nam imperium facile eis artibus retinetur, quibus initio partum est. verum ubi pro labore desidia, pro continentia et aequitate libido atque superbia invasere, fortuna simul cum moribus inmutatur. ita imperium semper ad optimum quemque a minus bono transfertur. quae homines arant navigant aedificant, virtuti omnia parent.

Sed multi mortales, dediti ventri atque somno, indocti incultique vitam sicuti peregrinantes transiere; quibus profecto contra naturam corpus voluptati, anima oneri fuit; eorum ego vitam mortemque iuxta aestumo, quoniam de utraque siletur. verum enim vero is demum mihi vivere atque frui anima videtur, qui aliquo negotio intentus praeclari facinoris aut artis bonae famam quaerit.

Sed in magna copia rerum aliud alii natura iter ostendit. pulchrum est bene facere rei publicae, etiam bene dicere haud absurdum est; vel pace vel bello clarum fieri licet; et qui fecere et qui facta aliorum scripsere, multi laudantur. ac mihi quidem, tametsi haud quaquam par gloria sequitur scriptorem et auctorem rerum, tamen in primis arduum videtur res gestas scribere: primum quod facta dictis exaequanda sunt; dehinc quia plerique quae delicta reprehenderis, malivolentia et invidia dicta putant, ubi de magna virtute atque gloria bonorum memores, quae sibi quisque facilia factu putat, aequo animo accipit, supra ea veluti ficta pro falsis ducit.

Sed ego adulescentulus initio sicuti plerique studio ad rem publicam latus sum, ibique mihi multa adversa fuere. nam pro pudore, pro abstinentia, pro virtute audacia largitio avaritia vigeabant. quae tametsi animus aspernabatur insolens malarum artium, tamen inter tanta vitia inbecilla aetas ambitione con-

rupta tenebatur; ac me, cum ab reliquorum malis moribus dissentirem, nihilo minus honoris cupido eadem qua ceteros fama atque invidia vexabat. igitur ubi animus ex multis miseriis atque periculis requievit et mihi reliquam aetatem a re publica procul habendam decrevi, non fuit consilium socordia atque desidia bonum otium conterere, neque vero agrum colundo aut venando, servilibus officiis, intentum aetatem agere; sed a quo incepto studioque me ambitio mala detinuerat, eodem regressus statui res gestas populi Romani carptim, ut quaeque memoria digna videbantur, perscribere, eo magis quod mihi a spe metu partibus rei publicae animus liber erat.

Igitur de Catilinae coniuratione quam verissime potero paucis absolvam; nam id facinus in primis ego memorabile existumo sceleris atque periculi novitate. de cuius hominis moribus pauca prius explananda sunt, quam initium narrandi faciam.

L. Catilina, nobili genere natus, fuit magna vi et animi et corporis sed ingenio malo pravoque. huic ab adulescentia bella intestina, caedes rapinae, discordia civilis grata fuere, ibique iuventutem suam exercuit. corpus patiens inediae algoris vigiliae supra quam cuiquam credibile est. animus audax subdolos varius, cuius rei lubet simulator ac dissimulator, alieni adpetens sui profusus, ardens in cupiditatibus; satis eloquentiae, sapientiae parum. vastus animus immoderate incredibilia nimis alta semper cupiebat. hunc post dominationem L. Sullae libido maxuma invaserat rei publicae capiundae, neque id quibus modis adsequeretur, dum sibi regnum pararet, quicquam pensi habebat. agitabatur magis magisque in dies animus ferox inopia rei familiaris et conscientia scelerum, quae utraque eis artibus auxerat, quas supra memoravi. incitabant praeterea corrupti civitatis mores, quos pessuma ac divorsa inter se mala, luxuria atque avaritia, vexabant.

- 9 Res ipsa hortari videtur, quoniam de moribus civi-
tatis tempus admonuit, supra repetere ac paucis in-
stituta maiorum domi militiaeque, quo modo rem
publicam habuerint quantamque reliquerint, ut paula-
tim inmutata ex pulcherrima atque optima pessima
ac flagitiosissima facta sit, disserere.
- 6 Urbem Romam, sicuti ego accepi, condidere atque
habuere initio Troiani, qui Aenea duce profugi sedibus
incertis vagabantur, cumque eis Aborigines, genus ho-
minum agreste, sine legibus sine imperio, liberum at-
2 que solutum. hi postquam in una moenia convenere,
dispari genere, dissimili lingua, alii alio more viventes,
incredibile memoratu est quam facile coaluerint: ita
3 brevi multitudo dispersa atque vaga concordia civitas
facta erat. sed postquam res eorum, civibus moribus
agris aucta, satis prospera satisque pollens videbatur,
sicuti pleraque mortalium habentur, invidia ex opu-
4 lentia orta est. igitur reges populique finitimi bello
temptare; pauci ex amicis auxilio esse, nam ceteri
5 metu percussi a periculis aberant. at Romani domi
militiaeque intenti festinare parare, alius alium hor-
tari, hostibus obviam ire, libertatem patriam parentis-
que armis tegere. post ubi pericula virtute propule-
rant, sociis atque amicis auxilia portabant, magisque
dandis quam accipiendis beneficiis amicitias parabant.
6 imperium legitimum, nomen imperi regium habebant.
delecti, quibus corpus annis infirmum, ingenium sa-
pientia validum erat, rei publicae consultabant; ei vel
aetate vel curae similitudine patres appellabantur.
7 post ubi regium imperium, quod initio conservandae
libertatis atque augendae rei publicae fuerat, in su-
perbiam dominationemque se convertit, inmutato more
annua imperia binosque imperatores sibi fecere; eo
modo minime posse putabant per licentiam insole-
scere animum humanum.
- 7 Sed ea tempestate coepere se quisque magis ex-
2 tollere magisque ingenium in promptu habere. nam

regibus boni quam mali suspectiores sunt, semperque
eis aliena virtus formidulosa est. sed civitas incredi- 3
bile memoratu est adepta libertate quantum brevi
creverit: tanta cupido gloriae inceserat. iam primum 4
inventus, simul ac belli patiens erat, in castris per
laborem usu militiae discibat, magisque in decoris
armis et militaribus equis quam in scortis atque con-
viviis lubricum habebant. igitur talibus viris non 5
labor insolitus, non locus ullus asper aut arduus erat,
non armatus hostis formidulosus: virtus omnia do-
muerat. sed gloriae maxumum certamen inter ipsos 6
erat: se quisque hostem ferire, murum ascendere, con-
spici, dum tale facinus faceret, properabat. eas divi-
tias, eam bonam famam magnamque nobilitatem puta-
bant. laudis avidi, pecuniae liberales erant; gloriam
ingentem, divitias honestas volebant. memorare pos- 7
sem, quibus in locis maximas hostium copias populus
Romanus parva manu fuderit, quas urbis natura mu-
nitas pugnando ceperit, ni ea res longius nos ab in-
cepto traheret.

Sed profecto fortuna in omni re dominatur; ea res 8
eunctas ex lubricum magis quam ex vero celebrat ob-
scuratque. Atheniensium res gestae, sicuti ego aestumo, 2
satis amplae magnificaeque fuere, verum aliquanto mi-
niores tamen quam fama feruntur. sed quia provenere 3
ibi scriptorum magna ingenia, per terrarum orbem
Atheniensium facta pro maxumis celebrantur. ita 4
eorum, qui ea fecere, virtus tanta habetur, quantum
ea verbis potuere extollere praeclara ingenia. at po- 5
pulo Romano numquam ea copia fuit, quia pruden-
tissimus quisque maxime negotiosus erat; ingenium
nemo sine corpore exercebat; optimus quisque facere
quam dicere, sua ab aliis bene facta laudari quam
ipse aliorum narrare malebat.

Igitur domi militiaeque boni mores colebantur; 9
concordia maxuma, minuma avaritia erat; ius bonum-
que apud eos non legibus magis quam natura valebat.

2 iurgia discordias simultates cum hostibus exercebant, cives cum civibus de virtute certabant. in suppliciiis deorum magnifici, domi parci, in amicos fideles erant. 3 duabus his artibus, audacia in bello, ubi pax evenerat 4 aequitate, seque remque publicam curabant. quarum rerum ego maxuma documenta haec habeo, quod in bello saepius vindicatum est in eos, qui contra imperium in hostem pugnaverant quique tardius revocati proelio excesserant, quam qui signa relinquere aut 5 pulsi loco cedere ausi erant; in pace vero quod beneficiis quam metu imperium agitabant et accepta iniuria ignoscere quam persequi malebant.

10 Sed ubi labore atque iustitia res publica crevit, reges magni bello domiti, nationes ferae et populi ingentes vi subacti, Carthago, aemula imperi Romani, ab stirpe interiit, cuncta maria terraeque patebant, 2 saevire fortuna ac miscere omnia coepit. qui labores pericula, dubias atque asperas res facile toleraverant, eis otium divitiae, optanda alias, oneri miseriaeque 3 fuere. igitur primo imperi, pecuniae deinde cupido crevit; ea quasi materies omnium malorum fuere. 4 namque avaritia fidem probitatem ceterasque artis bonas subvertit; pro his superbiam crudelitatem, deos 5 neglegere, omnia venalia habere edocuit. ambitio multos mortalis falsos fieri subegit, aliud clausum in pectore aliud in lingua promptum habere, amicitias inimicitiasque non ex re sed ex commodo aestumare 6 magisque voltum quam ingenium bonum habere. haec primo paulatim crescere, interdum vindicari; post ubi contagio quasi pestilentia invasit, civitas inmutata, imperium ex iustissimo atque optumo crudele intolerandumque factum.

11 Sed primo magis ambitio quam avaritia animos hominum exercebat, quod tamen vitium propius virtutem erat. nam gloriam honorem imperium bonus et ignavos aequae sibi exoptant; sed ille vera via nittur, huic quia bonae artes desunt, dolis atque fallaciis

contendit. avaritia pecuniae studium habet, quam 3 nemo sapiens concupivit; ea quasi venenis malis inbuta corpus animumque virilem effeminat, semper infinita insatiabilis est, neque copia neque inopia minuitur. sed postquam L. Sulla armis recepta re 4 publica bonis initiis malos eventus habuit, rapere omnes, trahere, domum alius alius agros cupere, neque modum neque modestiam victores habere, foeda crudeliaque in civis facinora facere. huc adcedebat quod 5 L. Sulla exercitum, quem in Asia ductaverat, quo sibi fidum faceret, contra morem maiorum luxuriose nimisque liberaliter habuerat. loca amoena voluptaria facile in otio ferocis militum animos molliverant. ibi 6 primum insuevit exercitus populi Romani amare potare, signa tabulas pictas vasa caelata mirari, ea privatim et publice rapere, delubra spoliare, sacra profanaque omnia polluere. igitur ei milites, postquam 7 victoriam adepti sunt, nihil reliqui victis fecere. quippe 8 secundae res sapientium animos fatigant: ne illi corruptis moribus victoriae temperarent.

Postquam divitiae honori esse coepere et eas gloria 12 imperium potentia sequebatur, hebescere virtus, paupertas probro haberi, innocentia pro malivolentia duci coepit. igitur ex divitiis iuventutem luxuria atque 2 avaritia cum superbia invasere: rapere consumere, sua parvi pendere aliena cupere, pudorem pudicitiam, divina atque humana promiscua, nihil pensi neque moderati habere. operae pretium est, cum domos atque 3 villas cognoveris in urbium modum exaedificatas, visere templa deorum, quae nostri maiores, religiosissimi mortales, fecere. verum illi delubra deorum pietate, 4 domos suas gloria decorabant, neque victis quicquam praeter iniuriae licentiam eripiebant. at hi contra, 5 ignavissimi homines, per summum scelus omnia ea sociis adimere, quae fortissimi viri victores reliquerant: proinde quasi iniuriam facere id demum esset imperio uti. nam quid ea memorem, quae nisi eis 13

qui videre nemini credibilia sunt, a privatis conpluri-
 2 bus subvorsos montis, maria constrata esse? quibus
 mihi videntur ludibrio fuisse divitiae: quippe, quas
 honeste habere licebat, abuti per turpitudinem prope-
 3 rabant. sed libido stupri ganeae ceterique cultus non
 minor incesserat: viri muliebria pati, mulieres pudic-
 itiam in propatulo habere; vescendi causa terra mari-
 que omnia exquirere; dormire prius quam somni cu-
 pido esset, non famem aut sitim, neque frigus neque
 lassitudinem opperiri, sed ea omnia luxu antecapere.
 4 haec iuventutem, ubi familiares opes defecerant, ad
 5 facinora incendebant: animus inbutus malis artibus
 haud facile lubricinibus carebat; eo profusius omnibus
 modis quaestui atque sumptui deditus erat.

14 In tanta tamque corrupta civitate Catilina, id
 quod factu facillimum erat, omnium flagitiorum atque
 facinorum circum se tamquam stipatorum catervas
 2 habebat. nam quicumque impudicus adulter ganeo
 manu ventre pene bona patria laceraverat, quique alien-
 um aes grande conflaverat, quo flagitium aut facinus
 3 redimeret, praeterea omnes undique parricidae sacri-
 legi convicti iudiciis aut pro factis iudicium timentes,
 ad hoc quos manus atque lingua periurio aut sanguine
 civili alebat, postremo omnes quos flagitium egestas
 conscius animus exagitabat, ei Catilinae proximi fa-
 4 miliaresque erant. quod si quis etiam a culpa vacuus
 in amicitiam eius inciderat, cotidiano usu atque in-
 5 lecebris facile par similisque ceteris efficiebatur. sed
 maxime adulescentium familiaritates adpetebat: eorum
 animi molles etiam et fluxi dolis haud difficulter capie-
 6 bantur. nam ut cuiusque studium ex aetate flagrabat,
 aliis scorta praebere, aliis canes atque equos mercari:
 postremo neque sumptui neque modestiae suae par-
 7 cere, dum illos obnoxios fidosque sibi faceret. scio
 fuisse non nullos, qui ita existumarent, iuventu-
 tem, quae domum Catilinae frequentabat, parum ho-
 neste pudicitiam habuisse; sed ex aliis rebus magis,

quam quod cuiquam id conpertum foret, haec fama
 valebat.

Iam primum adulescens Catilina multa nefanda 15
 stupra fecerat, cum virgine nobili, cum sacerdote Vestae,
 alia huiusce modi contra ius fasque. postremo captus 2
 amore Aureliae Orestillae, cuius praeter formam nihil
 umquam bonus laudavit, quod ea nubere illi dubitabat
 timens privignum adulta aetate, pro certo creditur ne-
 cato filio vacuum domum scelestis nuptiis fecisse.
 quae quidem res mihi in primis videtur causa fuisse 3
 facinus maturandi. namque animus impurus, dis ho- 4
 minibusque infestus neque vigiliis neque quietibus se-
 dari poterat: ita conscientia mentem excitam vastabat.
 igitur color ei exanguis, foedi oculi, citus modo modo 5
 tardus incessus: prorsus in facie voltuque vecordia
 inerat.

Sed iuventutem, quam, ut supra diximus, inlexerat, 16
 multis modis mala facinora edocebat. ex illis testis 2
 signatoresque falsos commodare; fidem fortunas peri-
 cula vilia habere, post ubi eorum famam atque pu-
 dorem adtriverat, maiora alia imperabat. si causa 3
 peccandi in praesens minus subpetebat, nihilo minus
 insontis sicuti sontis circumvenire iugulare: scilicet,
 ne per otium torpescerent manus aut animus, gratuito
 potius malus atque crudelis erat.

Eis amicis sociisque confusus Catilina, simul quod 4
 aes alienum per omnis terras ingens erat et quod
 plerique Sullani milites, largius suo usu, rapinarum et
 victoriae veteris memores civile bellum exoptabant,
 obprimundae rei publicae consilium cepit. in Italia 5
 nullus exercitus, Cn. Pompeius in extremis terris
 bellum gerebat; ipsi consulatum petenti magna spes,
 senatus nihil sane intentus: tutae tranquillaeque res
 omnes, sed ea prorsus opportuna Catilinae.

Igitur circiter kalendas Iunias L. Caesare et C. Fi- 17
 gulo consulibus primo singulos appellare, hortari alios
 alios temptare; opes suas, inparatam rem publicam,

2 magna praemia coniurationis docere. ubi satis ex-
 3 plorata sunt quae voluit, in unum omnis convocat,
 quibus maxuma necessitudo et plurimum audaciae in-
 4 erat. eo convenere senatorii ordinis P. Lentulus Sura,
 P. Autronius, L. Cassius Longinus, C. Cethegus, P. et
 Ser. Sullae Ser. filii, L. Vargunteius, Q. Annius, M.
 5 Porcius Laeca, L. Bestia, Q. Curius; praeterea ex
 equestri ordine M. Fulvius Nobilior, L. Statilius, P.
 Gabinius Capito, C. Cornelius; ad hoc multi ex colo-
 6 niis et municipiis domi nobiles. erant praeterea con-
 plures paulo occultius consili huiusce participes no-
 biles, quos magis dominationis spes hortabatur quam
 7 inopia aut alia necessitudo. ceterum iuventus plera-
 que sed maxume nobilium Catilinae inceptis favebat:
 quibus in otio vel magnifice vel molliter vivere copia
 erat, incerta pro certis, bellum quam pacem malebant.
 8 fuere item ea tempestate qui crederent M. Licinium
 Crassum non ignarum eius consili fuisse: quia Cn.
 Pompeius, invisus ipsi, magnum exercitum ductabat,
 cuiusvis opes voluisse contra illius potentiam crescere,
 simul confisum, si coniuratio valuisset, facile apud
 illos principem se fore.

18 Sed antea item coniuravere pauci contra rem pu-
 2 blicam, in quibus Catilina fuit. de qua quam verissime
 potero dicam. L. Tullo et M. Lepido consulibus P.
 Autronius et P. Sulla designati consules legibus am-
 3 bitus interrogati poenas dederant. post paulo Cati-
 lina pecuniarum repetundarum reus prohibitus erat
 consulatum petere, quod intra legitimos dies profiteri
 4 nequivit. erat eodem tempore Cn. Piso, adulescens
 nobilis, summae audaciae, egens factiosus, quem ad
 perturbendam rem publicam inopia atque mali mores
 5 stimulabant. cum hoc Catilina et Autronius circiter
 nonas Decembris consilio communicato parabant in
 Capitolio kalendis Ianuariis L. Cottam et L. Torqua-
 tum consules interficere, ipsi fascibus correptis Pisonem
 cum exercitu ad optinendas duas Hispanias mittere.

ea re cognita rursus in nonas Februarias consilium 6
 caedis transtulerant. iam tum non consulibus modo, 7
 sed plerisque senatoribus perniciem machinabantur.
 quod ni Catilina maturasset pro curia signum sociis 8
 dare, eo die post conditam urbem Romam pessimum
 facinus patratum foret. quia nondum frequentes ar-
 mati convenerant, ea res consilium diremit. postea 19
 Piso in citeriorem Hispaniam quaestor pro praetore
 missus est adnente Crasso, quod eum infestum in-
 imicum Cn. Pompeio cognoverat. neque tamen sena- 2
 tus provinciam invitus dederat, quippe foedum homi-
 nem a re publica procul esse volebat, simul quia boni
 complures praesidium in eo putabant et iam tum po-
 3 tentia Pompei formidulosa erat. sed is Piso in pro-
 vincia ab equitibus Hispanis, quos in exercitu ducta-
 bat, iter faciens occisus est. sunt qui ita dicant, 4
 imperia eius iniusta superba crudelia barbaros nequi-
 visse pati; alii autem, equites illos, Cn. Pompei vete- 5
 res fidosque clientis, voluntate eius Pisonem aggressos:
 numquam Hispanos praeterea tale facinus fecisse, sed
 imperia saeva multa antea perpessos. nos eam rem
 in medio relinquemus. de superiore coniuratione satis 6
 dictum.

Catilina ubi eos, quos paulo ante memoravi, con- 20
 venisse videt, tametsi cum singulis multa saepe ege-
 rat, tamen in rem fore credens univorsos appellare et
 cohortari, in abditam partem aedium secedit atque
 ibi omnibus arbitris procul amotis orationem huiusce
 modi habuit:

‘Ni virtus fidesque vostra spectata mihi forent, 2
 nequiquam opportuna res cecidisset; spes magna, do-
 minatio in manibus frustra fuissent, neque ego per
 ignaviam aut vana ingenia incerta pro certis capta-
 rem. sed quia multis et magnis tempestatibus vos 3
 cognovi fortis fidosque mihi, eo animus ausus est
 maxumum atque pulcherrimum facinus incipere, simul
 quia vobis eadem quae mihi bona malaque esse in-

4 tellexi; nam idem velle atque idem nolle, ea demum
firma amicitia est.

5 Sed ego quae mente agitavi, omnes iam antea divorsi
6 audistis. ceterum mihi in dies magis animus accenditur,
cum considero, quae condicio vitae futura sit, nisi nosmet
7 ipsi vindicamus in libertatem. nam postquam res publica
in paucorum potentium ius atque dicionem concessit,
semper illis reges tetrarchae vectigales esse, populi na-
tiones stipendia pendere; ceteri omnes, strenui boni, no-
biles atque ignobiles, volgus fuimus, sine gratia sine
auctoritate, eis obnoxii, quibus, si res publica valeret,
8 formidini essemus. itaque omnis gratia potentia, honos
divitiae apud illos sunt aut ubi illi volunt; nobis re-
9 liquere pericula repulsas, iudicia egestatem. quae quo-
usque tandem patiemini, o fortissimi viri? nonne emori
per virtutem praestat quam vitam miseram atque in-
honestam, ubi alienae superbiae ludibrio fueris, per
10 dedecus amittere? verum enim vero, pro deum atque
hominum fidem, victoria in manu nobis est, viget
aetas, animus valet; contra illis annis atque divitiis
omnia consenuerunt. tantum modo incepto opus est,
11 cetera res expediet. etenim quis mortalium, cui virile
ingenium est, tolerare potest illis divitias superare,
quas profundant in extruendo mari et montibus co-
aequandis, nobis rem familiarem etiam ad necessaria
deesse? illos binas aut amplius domos continuare,
12 nobis larem familiarem nusquam ullum esse? cum
tabulas signa toreumata emunt, nova diruunt, alia
aedificant, postremo omnibus modis pecuniam trahunt
vexant, tamen summa lubricine divitias suas vincere
13 nequeunt. at nobis est domi inopia, foris aes alienum,
mala res, spes multo asperior: denique quid reliqui
habemus praeter miseram animam?

14 Quin igitur expergiscimini? en illa, illa quam saepe
optastis libertas, praeterea divitiae decus gloria in
oculis sita sunt; fortuna omnia ea victoribus praemia
15 posuit. res tempus, pericula egestas, belli spolia magni-

fica magis quam oratio mea vos hortantur. vel im- 16
peratore vel milite me utimini: neque animus neque
corpus a vobis aberit. haec ipsa, ut spero, vobiscum una 17
consul agam, nisi forte me animus fallit et vos servire
magis quam imperare parati estis?

Postquam accepere ea homines, quibus mala ab- 21
unde omnia erant, sed neque res neque spes bona
ulla, tametsi illis quietam movere magna merces vide-
batur, tamen postulavere plerique, ut proponeret, quae
condicio belli foret, quae praemia armis peterent, quid
ubique opis aut spei haberent. tum Catilina polliceri 2
tabulas novas, proscriptionem locupletium, magistratus
sacerdotia, rapinas alia omnia, quae bellum atque
lubido victorum fert: praeterea esse in Hispania cite- 3
riore Pisonem, in Mauretania cum exercitu P. Sittium
Nucerinum, consili sui participes; petere consulatum
C. Antonium, quem sibi conlegam fore speraret, ho-
minem et familiarem et omnibus necessitudinibus cir-
cumventum; cum eo se consulem initium agundi factu-
rum. ad hoc maledictis increpabat omnes bonos, 4
suorum unum quemque nominans laudare: admonebat
alium egestatis alium cupiditatis suae, conpluris peri-
culi aut ignominiae, multos victoriae Sullanae, quibus
ea praedae fuerat. postquam omnium animos alacris 5
videt, cohortatus, ut petitionem suam curae haberent,
conventum dimisit. fuere ea tempestate qui dicerent 22
Catilinam oratione habita, cum ad ius iurandum popu-
laris sceleris sui adigeret, humani corporis sanguinem
vino permixtum in pateris circumtulisse: inde cum 2
post execrationem omnes degustavissent, sicuti in sol-
lemnibus sacris fieri consuevit, aperuisse consilium
suum; atque eo dictitare fecisse, quo inter se fidi magis
forent alius alii tanti facinoris conscii. non nulli ficta 3
et haec et multa praeterea existimabant ab eis, qui
Ciceronis invidiam, quae postea orta est, leniri crede-
bant atrocitate sceleris eorum, qui poenas dederant.
nobis ea res pro magnitudine parum conperta est.

- 23 Sed in ea coniuratione fuit Q. Curius, natus haud obscuro loco, flagitiis atque facinoribus coopertus, quem censores senatu probri gratia moverant. huic homini non minor vanitas inerat quam audacia: neque reticere quae audierat, neque suamet ipse scelera occultare, prorsus neque dicere neque facere quicquam pensi habebat. erat ei cum Fulvia, muliere nobili, stupri vetus consuetudo. cui cum minus gratus esset, quia inopia minus largiri poterat, repente glorians maria montisque polliceri coepit et minari interdum ferro, ni sibi obnoxia foret, postremo ferocius agitare quam solitus erat. at Fulvia insolentiae Curi causa cognita tale periculum rei publicae haud occultum habuit, sed sublato auctore de Catilinae coniuratione quae quoque modo audierat, compluribus narravit.
- 5 Ea res in primis studia hominum accendit ad consulatum mandandum M. Tullio Ciceroni. namque antea pleraque nobilitas invidia aestuabat, et quasi pollui consulatum credebant, si eum quamvis egregius homo 24 vidia atque superbia post fuere. igitur comitiis habitis consules declarantur M. Tullius et C. Antonius. quod factum primo popularis coniurationis concusserat. neque tamen Catilinae furor minuebatur, sed in dies plura agitare: arma per Italiam locis opportunis parare, pecuniam sua aut amicorum fide sumptam tuam Faesulas ad Manlium quendam portare, qui postea princeps fuit belli faciendi. ea tempestate plurimos cuiusque generis homines adscivisse sibi dicitur, mulieres etiam aliquot, quae primo ingentis sumptus stupro corporis toleraverant, post ubi aetas tantum modo quaestui neque luxuriae modum fecerat, aes alienum grande conflaverant. per eas se Catilina credebatur posse servitia urbana sollicitare, urbem incendere, viros earum vel adiungere sibi vel interficere.
- 25 Sed in eis erat Sempronia, quae multa saepe virilis audaciae facinora commiserat. haec mulier genere

atque forma, praeterea viro atque liberis satis fortunata fuit; litteris Graecis et Latinis docta, psallere et saltare elegantius quam necesse est probae, multa alia, quae instrumenta luxuriae sunt. sed ei cariora semper omnia quam decus atque pudicitia fuit; pecuniae an famae minus parceret, haud facile discerneres; libido sic accensa, ut saepius peteret viros quam peteretur. sed ea saepe antehac fidem prodiderat, creditum ab iuraverat, caedis conscia fuerat: luxuria atque inopia praeceps abierat. verum ingenium eius haud absurdum: posse versus facere, iocum movere, sermone uti vel modesto vel molli vel procaci; prorsus multae facetiae multusque lepos inerat.

His rebus comparatis Catilina nihilo minus in pro- ximum annum consulatum petebat, sperans, si designatus foret, facile se ex voluntate Antonio usurum. neque interea quietus erat, sed omnibus modis insidias parabat Ciceroni. neque illi tamen ad cavendum dolus aut astutiae deerant. namque a principio consulatus sui multa pollicendo per Fulviam effecerat, ut Q. Curius, de quo paulo ante memoravi, consilia Catilinae sibi proderet; ad hoc conlegam suum Antonium pac- tione provinciae perpulerat, ne contra rem publicam sentiret; circum se praesidia amicorum atque clientium occulte habebat. postquam dies comitiorum venit et Catilinae neque petitio neque insidiae, quas consulibus in campo fecerat, prospere cessere, constituit bellum facere et extrema omnia experiri, quoniam quae occulte temptaverat, aspera foedaque evenerant.

Igitur C. Manlium Faesulas atque in eam partem Etruriae, Septimium quendam Camertem in agrum Picenum, C. Iulium in Apuliam dimisit, praeterea alium alio, quem ubique opportunum sibi fore credebatur. interea Romae multa simul moliri: [consulibus] insidias tendere, parare incendia, opportuna loca armatis hominibus obsidere. ipse cum telo esse, item alios iubere, hortari uti semper intenti paratique essent.

dies noctisque festinare vigilare, neque insomniis neque
 3 labore fatigari. postremo, ubi multa agitanti nihil
 procedit, rursus intempesta nocte coniurationis prin-
 4 cipes convocat per M. Porcium Laecam, ibique multa
 de ignavia eorum questus docet se Manlium prae-
 misisse ad eam multitudinem, quam ad capiunda arma
 paraverat, item alios in alia loca opportuna, qui ini-
 tium belli facerent, seque ad exercitum proficisci
 cupere, si prius Ciceronem obpressisset; eum suis con-
 28 siliis multum officere. igitur perterritis ac dubitan-
 tibus ceteris C. Cornelius eques Romanus operam
 suam pollicitus et cum eo L. Vargunteius senator
 constituere ea nocte paulo post cum armatis homi-
 nibus sicuti salutatum introire ad Ciceronem ac de
 2 improviso domi suae inparatum confodere. Curius ubi
 intellegit, quantum periculum consuli impendeat, pro-
 pere per Fulviam Ciceroni dolum qui parabatur enun-
 3 tiat. ita illi ianua prohibiti tantum facinus frustra
 susceperant.

4 Interea Manlius in Etruria plebem sollicitare,
 egestate simul ac dolore iniuriae novarum rerum cu-
 pidam, quod Sullae dominatione agros bonaque omnia
 amiserat; praeterea latrones cuiusque generis, quorum
 in ea regione magna copia erat; non nullos ex Sul-
 lanis coloniis, quibus lubido atque luxuria ex magnis
 rapinis nihil reliqui fecerat.

29 Ea cum Ciceroni nuntiarentur, ancipiti malo permo-
 tus, quod neque urbem ab insidiis privato consilio lon-
 gius tueri poterat neque, exercitus Manli quantus aut quo
 consilio foret, satis conpertum habebat, rem ad senatum
 2 refert, iam antea vulgi rumoribus exagitatam. itaque,
 quod plerumque in atroci negotio solet, senatus decrevit,
 darent operam consules, ne quid res publica detrimen-
 3 caperet. ea potestas per senatum more Romano magi-
 stratui maxuma permittitur, exercitum parare, bellum
 gerere, coercere omnibus modis socios atque civis, domi
 militiaeque imperium atque iudicium summum habere;

aliter sine populi iussu nullius earum rerum consuli
 ius est.

Post paucos dies L. Saenius senator in senatu lit-30
 teras recitavit, quas Faesulis adlatas sibi dicebat, in
 quibus scriptum erat C. Manlium arma cepisse cum
 magna multitudine ante diem VI kalendas Novembris.
 simul, id quod in tali re solet, alii portenta atque 2
 prodigia nuntiabant, alii conventus fieri, arma portari,
 Capuae atque in Apulia servile bellum moveri. igitur 3
 senati decreto Q. Marcius Rex Faesulas, Q. Metellus
 Creticus in Apuliam circumque ea loca missi (ei utri- 4
 que ad urbem imperatores erant, inpediti, ne trium-
 pharent, calumnia paucorum, quibus omnia honesta
 atque inhonesta vendere mos erat), sed praetores 5
 Q. Pompeius Rufus Capuam, Q. Metellus Celer in
 agrum Picenum, eisque permissum, uti pro tempore
 atque periculo exercitum compararent. ad hoc, si quis 6
 indicavisset de coniuratione, quae contra rem publicam
 facta erat, praemium servo libertatem et sestertia
 centum, libero inopitatem eius rei et sestertia ducenta,
 itemque decrevere, uti gladiatoriae familiae Capuam 7
 et in cetera municipia distribuarentur pro cuiusque
 opibus, Romae per totam urbem vigiliae haberentur
 eisque minores magistratus praessent.

Quibus rebus permota civitas atque immutata urbis 31
 facies erat. ex summa laetitia atque lascivia, quae
 diuturna quies pepererat, repente omnis tristitia in-
 vasisit: festinare trepidare, neque loco neque homini 2
 cuiquam satis credere, neque bellum gerere neque
 pacem habere, suo quisque metu pericula metiri. ad 3
 hoc mulieres, quibus rei publicae magnitudine belli
 timor insolitus incesserat, afflictare sese, manus sup-
 plices ad caelum tendere, miserari parvos liberos, ro-
 gitare omnia omnia pavere, superbia atque deliciis
 omissis sibi patriaeque diffidere.

At Catilinae crudelis animus eadem illa movebat, 4
 tametsi praesidia parabantur et ipse lege Plautia

- 5 interrogatus erat ab L. Paulo. postremo dissimulandi
 causa aut sui expurgandi, sicut iurgio lacessitus foret, in
 6 senatum venit. tum M. Tullius consul, sive praesen-
 tiam eius timens sive ira commotus, orationem habuit
 luculentam atque utilem rei publicae, quam postea
 7 scriptam edidit, sed ubi ille adsedit, Catilina, ut erat
 paratus ad dissimulanda omnia, demisso voltu voce
 supplicii postulare a patribus coepit, ne quid de se
 temere crederent: ea familia ortum, ita se ab adule-
 scentia vitam instituisse, ut omnia bona in spe haberet.
 ne existimarent sibi, patricio homini, cuius ipsius
 atque maiorum plurima beneficia in plebem Romanam
 essent, perdita re publica opus esse, cum eam servaret
 8 M. Tullius, inquilinus civis urbis Romae. ad hoc male
 dicta alia cum adderet, obstrepere omnes, hostem at-
 9 que parricidam vocare. tum ille furibundus 'quoniam
 quidem circumventus' inquit 'ab inimicis praeceps
 32 agor, incendium meum ruina restinguam'. deinde se
 ex curia domum proripuit. ibi multa ipse secum vol-
 vens, quod neque insidiae consuli procedebant et ab
 incendio intellegebat urbem vigiliis munitam, optimum
 factu credens exercitum augere ac prius quam legiones
 scriberentur, multa antecapere, quae bello usui forent,
 nocte intempesta cum paucis in Manliana castra pro-
 2 lectus est. sed Cethego atque Lentulo ceterisque,
 quorum cognoverat promptam audaciam, mandat, qui-
 bus rebus possent, opes factionis confirmant, insidias
 consuli maturent, caedem incendia aliaque belli faci-
 nora parent: sese prope diem cum magno exercitu ad
 urbem accessurum.
- 3 Dum haec Romae geruntur, C. Manlius ex suo
 numero legatos ad Marcium Regem mittit cum man-
 datis huiusce modi:
- 33 'Deos hominesque testamur, imperator, nos arma
 neque contra patriam cepisse neque quo periculum aliis
 faceremus, sed uti corpora nostra ab iniuria tuta forent,
 qui miseri egentes violentia atque crudelitate faenera-

torum plerique patriae sedis, omnes fama atque fortunis
 expertes sumus. neque cuiquam nostrum licuit more
 maiorum lege uti neque amisso patrimonio liberum cor-
 pus habere: tanta saevitia faeneratorum atque praetoris
 fuit. saepe maiores vestrum, miseriti plebis Romanae, 2
 deeretis suis inopiae eius opitulati sunt, ac novissime
 memoria nostra propter magnitudinem aeris alieni vo-
 lentibus omnibus bonis argentum aere solutum est. saepe 3
 ipsa plebs, aut dominandi studio permota aut superbia
 magistratum, armata a patribus secessit. at nos non 4
 imperium neque divitias petimus, quarum rerum causa
 bella atque certamina omnia inter mortalis sunt, sed
 libertatem, quam nemo bonus nisi cum anima simul
 amittit. te atque senatum obtestamur, consulatis 5
 miseris civibus, legis praesidium, quod iniquitas prae-
 toris eripuit, restituatis, neve nobis eam necessitudinem
 imponatis, ut quaeramus, quonam modo maxime uli
 sanguinem nostrum pereamus.'

Ad haec Q. Marcius respondit, si quid ab senatu 34
 petere vellent, ab armis discedant, Romam supplices
 proficiscantur: ea mansuetudine atque misericordia se-
 natum populi Romani semper fuisse, ut nemo unquam
 ab eo frustra auxilium petiverit.

At Catilina ex itinere plerisque consularibus, prae- 2
 terea optimo cuique litteras mittit: se falsis crimi-
 nibus circumventum, quoniam factioni inimicorum re-
 sistere nequiverit, fortunae cedere, Massiliam in exilium
 proficisci, non quo sibi tanti sceleris conscius esset,
 sed uti res publica quietata foret neve ex sua conten-
 tione seditio oreretur. ab his longe divorsas litteras 3
 Q. Catulus in senatu recitavit, quas sibi nomine Ca-
 tilinae redditas dicebat. earum exemplum infra scrip-
 tum est.

'L. Catilina Q. Catulo. Egregia tua fides, re co-35
 gnita, grata mihi magnis in meis periculis, fiduciam
 commendationi meae tribuit. quam ob rem defen- 2
 sionem in novo consilio non statui parare: satisfac-

tionem ex nulla conscientia de culpa proponere de-
 3 crevi, quam me dius fidius veram licet cognoscas. ini-
 iuriis contumeliisque concitatus, quod fructu laboris
 industriaeque meae privatus statum dignitatis non
 optinebam, publicam miserorum causam pro mea con-
 4 suetudine suscepi, non qui aes alienum meis nomi-
 nibus ex possessionibus solvere non possem (et alienis
 nominibus liberalitas Orestillae suis filiaeque copiis
 persolveret), sed quod non dignos homines honore
 honestatos videbam meque falsa suspicione alienatum
 4 esse sentiebam. hoc nomine satis honestas pro meo
 casu spes reliquae dignitatis conservandae sum se-
 5 cutus. plura cum scribere vellem, nuntiatum est vim
 6 mihi parari. nunc Orestillam commendo tuaeque fidei
 trado; eam ab iniuria defendas per liberos tuos ro-
 gatus. havelo.

36 Sed ipse paucos dies commoratus apud C. Flami-
 nium in agro Arretino, dum vicinitatem antea solli-
 citatam armis exornat, cum fascibus atque aliis im-
 2 peri insignibus in castra ad Manlium contendit. haec
 ubi Romae conperta sunt, senatus Catilinam et Man-
 lium hostis iudicat, ceterae multitudini diem statuit,
 3 ante quam sine fraude liceret ab armis discedere
 praeter rerum capitalium condemnatis. praeterea de-
 cernit, uti consules dilectum habeant, Antonius cum
 exercitu Catilinam persequi maturet, Cicero urbi prae-
 sidio sit.

4 Ea tempestate mihi imperium populi Romani multo
 maxime miserabile visum est. cui cum ad occasum
 ab ortu solis omnia domita armis parent, domi otium
 atque divitiae, quae prima mortales putant, adfluere,
 fuere tamen cives, qui seque remque publicam opsti-
 5 natis animis perditum irent. namque duobus senati
 decretis ex tanta multitudine neque praemio inductus
 coniurationem patefecerat neque ex castris Catilinae
 quisquam omnium discesserat: tanta vis morbi atque
 37 uti tabes plerosque civium animos invaserat. neque

solum illis aliena mens erat, qui conscii coniurationis
 fuerant, sed omnino cuncta plebes novarum rerum
 studio Catilinae incepta probabat. id adeo more suo 2
 videbatur facere. nam semper in civitate quibus opes 3
 nullae sunt, bonis invident, malos extollunt, vetera
 odere, nova exoptant, odio suarum rerum mutari
 omnia student, turba atque seditionibus sine cura
 aluntur, quoniam egestas facile habetur sine damno.
 sed urbana plebes ea vero praeceps erat de multis 4
 causis. primum omnium qui ubique probro atque pe- 5
 tulantia maxime praestabant, item alii, qui per dedecora
 aiebantur patrimoniis amissis, postremo omnes, quos
 flagitium aut facinus domo expulerat, ei Romam sicut
 in sentinam confluxerant. deinde multi memores Sul- 6
 lanae victoriae, quod ex gregariis militibus alios sena-
 tores videbant, alios ita divites, ut regio victu atque
 cultu aetatem agerent, sibi quisque, si in armis foret,
 ex victoria talia sperabat. praeterea iuventus, quae 7
 in agris manuum mercede inopiam toleraverat, pri-
 vato atque publicis largitionibus excita urbanum otium
 ingrato labori praetulerat. eos atque alios omnis malum
 publicum aiebat. quo minus mirandum est homines 8
 egentis malis moribus maxuma spe rei publicae iuxta
 ae sibi consuluisse. praeterea quorum victoria Sullae 9
 parentes proscripti, bona erepta, ius libertatis inmi-
 nutum erat, haud sane alio animo belli eventum ex-
 pectabant. ad hoc quicumque aliarum atque senatus 10
 partium erant, conturbari rem publicam quam minus
 valere ipsi malebant. id adeo malum multos post 11
 annos in civitatem revorterat. nam postquam Cn. 38
 Pompeio et M. Crasso consulibus tribunicia potestas
 restituta est, homines adulescentes summam potesta-
 tem nacti, quibus aetas animusque ferox erat, coepere
 senatum criminando plebem exagitare, dein largiundo
 atque pollicitando magis incendere, ita ipsi elari po-
 tentesque fieri. contra eos summa ope nitebatur plera- 2
 que nobilitas senatus specie pro sua magnitudine.

3 namque, uti paucis verum absolvam, post illa tem-
 pora quicumque rem publicam agitavere, honestis no-
 minibus, alii sicuti populi iura defenderent, pars quo
 senatus auctoritas maxuma foret, bonum publicum
 4 simulantes pro sua quisque potentia certabant. neque
 illis modestia neque modus contentionis erat: utrique
 39 victoriam crudeliter exercebant. sed postquam Cn.
 Pompeius ad bellum maritimum atque Mithridaticum
 missus est, plebis opes imminutae, paucorum potentia
 2 crevit. ei magistratus provincias aliaque omnia tenere,
 ipsi innocui florentes sine metu aetatem agere ceteros-
 que iudiciis terrere, quo plebem in magistratu placi-
 3 dius tractarent. sed ubi primum dubiis rebus novandi
 spes oblata est, vetus certamen animos eorum adrexit.
 4 quod si primo proelio Catilina superior aut aequa
 manu discessisset, profecto magna clades atque cala-
 mitas rem publicam obpressisset, neque illis, qui vic-
 toriam adepti forent, diutius ea uti licuisset, quin de-
 5 fessis et exanguibus qui plus posset, imperium atque
 libertatem extorqueret. fuere tamen extra coniura-
 tionem complures, qui ad Catilinam initio profecti
 sunt. in eis erat Fulvius, senatoris filius, quem re-
 tractum ex itinere parens necari iussit.

6 Isdem temporibus Romae Lentulus, sicuti Catilina
 praeceperat, quoscumque moribus aut fortuna novis
 rebus idoneos credebat, aut per se aut per alios solli-
 citabat, neque solum civis, sed cuiusque modi genus
 40 hominum, quod modo bello usui foret. igitur P. Um-
 breno cuidam negotium dat, uti legatos Allobrogum
 requirat eosque, si possit, impellat ad societatem belli,
 existumans publice privatimque aere alieno obpressos,
 praeterea quod natura gens Gallica bellicosa esset,
 2 facile eos ad tale consilium adduci posse. Umbrenus
 quod in Gallia negotiatus erat, plerisque principibus
 civitatum notus erat atque eos noverat. itaque sine
 mora, ubi primum legatos in foro conspexit, percon-
 tatus pauca de statu civitatis et quasi dolens eius

casum requirere coepit, quem exitum tantis malis
 sperarent. postquam illos videt queri de avaritia ma- 3
 gistratum, accusare senatum, quod in eo auxilii nihil
 esset, miseris suis remedium mortem expectare, 'at
 ego' inquit 'vobis, si modo viri esse voltis, rationem
 ostendam, qua tanta ista mala effugiatis'. haec ubi 4
 dixit, Allobroges in maxumam spem adducti Umbre-
 num orare, ut sui misereretur: nihil tam asperum
 neque tam difficile esse, quod non cupidissime facturi
 essent, dum ea res civitatem aere alieno liberaret.
 ille eos in domum D. Bruti perducit, quod foro pro- 5
 pinqua erat neque aliena consili propter Semproniam;
 nam tum Brutus ab Roma aberat. praeterea Gabi- 6
 nium accessit, quo maior auctoritas sermoni inesset.
 eo praesente coniurationem aperit, nominat socios,
 praeterea multos cuiusque generis innocuos, quo legatis
 animam amplior esset. deinde eos pollicitos operam
 suam domum dimittit. sed Allobroges diu in incerto 41
 habuere, quidnam consili caperent. in altera parte 2
 erat aces alienum, studium belli, magna merces in spe
 victoriae, at in altera maiores opes, tuta consilia, pro
 incerta spe certa praemia. haec illis volentibus tan- 3
 dem vicit fortuna rei publicae. itaque Q. Fabio Sangae, 4
 cuius patrocinio civitas plurimum utebatur, rem omnem
 uti cognoverant, aperiunt. Cicero per Sangam consilio 5
 cognito legatis praecepit, ut studium coniurationis
 vehementer simulent, ceteros adeant, bene polliceantur
 dentque operam, uti eos quam maxime manifestos
 habeant.

Isdem fere temporibus in Gallia citeriore atque 42
 ulteriore, item in agro Piceno Bruttio Apulia motus
 erat. namque illi, quos ante Catilina dimiserat, in- 2
 consulte ac veluti per dementiam cuncta simul agebant.
 nocturnis consiliis, armorum atque telorum portatio-
 nibus, festinando agitando omnia plus timoris quam
 periculi effecerant. ex eo numero compluris Q. Metellus 3
 Celer praetor ex senatus consulto causa cognita in

vincula comiecerat, item in citeriore Gallia C. Murena, qui ei provinciae legatus praecerat.

- 43 At Romae Lentulus cum ceteris, qui principes coniurationis erant, paratis ut videbatur magnis copiis constituerant, uti, cum Catilina in agrum Faesulanum cum exercitu venisset, L. Bestia tribunus plebis con-
tione habita quereretur de actionibus Ciceronis bellique gravissimum invidiam optumo consuli inponeret: eo signo proxima nocte cetera multitudo coniurationis
2 suam quisque negotium exequeretur. sed ea divisa hoc modo dicebantur, Statilius et Gabinus uti cum magna manu duodecim simul opportuna loca urbis incende-
rent, quo tumultu facilior aditus ad consulem ceteros-
que, quibus insidiae parabantur, fieret; Cethegus Ci-
ceronis ianuam obsideret eumque vi aggrediretur, alius
autem alium, sed filii familiarum, quorum ex nobilitate maxuma pars erat, parentis interficerent; simul
3 caede et incendio percussis omnibus ad Catilinam
3 erumperent. inter haec parata atque decreta Cethegus semper querebatur de ignavia sociorum: illos dubi-
tando et dies prolatando magnas opportunitates con-
rumpere, facto, non consulto in tali periculo opus
esse, seque, si pauci adiuvent, languentibus aliis im-
4 petum in curiam facturum. natura ferox vehemens manu promptus erat, maxumum bonum in celeritate putabat.
44 Sed Allobroges ex praecepto Ciceronis per Gabi-
nium ceteros conveniunt. ab Lentulo Cethego Sta-
tilio item Cassio postulant ius iurandum, quod signa-
tum ad civis perferant: aliter haud facile eos ad
2 tantum negotium impelli posse. ceteri nihil suspicantes dant, Cassius semet eo brevi venturum pollicetur ac
3 paulo ante legatos ex urbe proficiscitur. Lentulus cum eis T. Volturcium quendam Crotoniensem mittit,
ut Allobroges prius quam domum pergerent, cum Ca-
tilina data atque accepta fide societatem confirmarent.
4 ipse Volturcio litteras ad Catilinam dat, quarum exem-
plum infra scriptum est.

'Qui sim, ex eo, quem ad te misi, cognosces. fac 5 cogites, in quanta calamitate sis, et memineris te virum esse. consideres, quid tuae rationes postulent. auxilium petas ab omnibus, etiam ab infimis.'

Ad hoc mandata verbis dat: cum ab senatu hostis 6 iudicatus sit, quo consilio servitia repudiet? in urbe parata esse quae iusserit. ne cunctetur ipse propius accedere. his rebus ita actis, constituta nocte qua 45 proficiscerentur, Cicero per legatos cuncta edoctus L. Valerio Flacco et C. Pomptino praetoribus imperat, ut in ponte Mulvio per insidias Allobrogum comitatus deprehendant. rem omnem aperit, cuius gratia mittebantur; cetera, uti facto opus sit, ita agant, permittit. illi, homines militares, sine tumultu prae- 2 sidii collocatis, sicuti praeceptum erat, occulte pon- tem obsidunt. postquam ad id loci legati cum Volturcio 3 venerunt et simul utrimque clamor exortus est, Galli cito cognito consilio sine mora praetoribus se tradunt. Volturcius primo cohortatus ceteros gladio se a multi- 4 tudine defendit, deinde, ubi a legatis desertus est, multa prius de salute sua Pomptinum obtestatus, quod ei notus erat, postremo timidus ac vitae diffidens velut hostibus sese praetoribus dedit.

Quibus rebus confectis omnia propere per nuntios 46 consuli declarantur. at illum ingens cura atque lae- 2 titia simul occupavere. nam laetabatur intellegens coniuratione patefacta civitatem periculis ereptam esse, porro autem anxius erat dubitans, in maximo scelere tantis civibus deprehensis quid facto opus esset: poe-
nam illorum sibi oneri, impunitatem perdundae rei publicae fore credebat. igitur confirmato animo vo- 3 cari ad sese iubet Lentulum Cethegum Statilium Gabinium itemque Caeparium Terracinensem, qui in Apuliam ad concitanda servitia proficisci parabat. ceteri sine mora veniunt, Caeparius, paulo ante domo 4 egressus, cognito indicio ex urbe profugerat. consul 5 Lentulum, quod praetor erat, ipse manu tenens in

senatum perducit, reliquos cum custodibus in aedem
 6 Concordiae venire iubet. eo senatum advocat magna-
 que frequentia eius ordinis Volturcium cum legatis
 introducit, Flaccum praetorem scrinium cum litteris,
 47 quas a legatis acceperat, eodem adferre iubet. Vol-
 turcius interrogatus de itinere, de litteris, postremo quid
 aut qua de causa consili habuisset, primo fingere alia,
 dissimulare de coniuratione; post ubi fide publica di-
 cere iussus est, omnia, uti gesta erant, aperit docetque
 se paucis ante diebus a Gabinio et Caepario socium
 adseitum nihil amplius scire quam legatos, tantum
 modo audire solitum ex Gabinio P. Autronium Ser.
 Sullam L. Vargunteium, multos praeterea in ea con-
 2 iuratione esse. eadem Galli fatentur ac Lentulum
 dissimulantem coarguunt praeter litteras sermonibus,
 quos ille habere solitus erat: ex libris Sibyllinis re-
 gnum Romae tribus Corneliis portendi; Cinnam atque
 Sullam antea, se tertium esse, cui fatum foret urbis
 potiri; praeterea ab incenso Capitolio illum esse vige-
 sumum annum, quem saepe ex prodigiis haruspices
 3 respondissent bello civili eruentum fore. igitur per-
 lectis litteris, cum prius omnes signa sua cogno-
 vissent, senatus decernit, uti abdicato magistratu Len-
 tulus itemque ceteri in liberis custodiis habeantur.
 4 itaque Lentulus P. Lentulo Spintheri, qui tum aedilis
 erat, Cethegus Q. Cornificio, Statilius C. Caesari, Ga-
 binius M. Crasso, Caeparius (nam is paulo ante ex
 fuga retractus erat) Cn. Terentio senatori traduntur.
 48 Interea plebs coniuratione patefacta, quae primo
 cupida rerum novarum nimis bello favebat, mutata
 mente Catilinae consilia execrari, Ciceronem ad cae-
 lum tollere: veluti ex servitute erepta gaudium atque
 2 laetitiam agitabat. namque alia belli facinora prae-
 dae magis quam detrimento fore, incendium vero eru-
 dele immoderatum ac sibi maxime calamitosum puta-
 bat, quippe cui omnes copiae in usu cotidiano et cultu
 corporis erant.

Post eum diem quidam L. Tarquinius ad senatum 3
 adductus erat, quem ad Catilinam proficiscentem ex
 itinere retractum aiebant. is cum se diceret indica- 4
 turum de coniuratione, si fides publica data esset,
 iussus a consule quae sciret, edicere, eadem fere quae
 Volturcius de paratis incendiis, de caede bonorum, de
 itinere hostium senatum docet: praeterea se missum
 a M. Crasso, qui Catilinae nuntiaret, ne cum Lentulus
 et Cethegus aliique ex coniuratione deprehensi terre-
 rent, eoque magis properaret ad urbem accedere, quo
 et ceterorum animos reficeret et illi facilius e periculo
 eriperentur. sed ubi Tarquinius Crassum nominavit, 5
 hominem nobilem maxumis divitiis summa potentia,
 alii rem incredibilem rati, pars tametsi verum existu-
 mabant, tamen quia in tali tempore tanta vis hominis
 magis leniunda quam exagitanda videbatur, plerique
 Crasso ex negotiis privatis obnoxii conclamant in-
 dicem falsum esse, deque ea re postulant uti refera-
 tur. itaque consulente Cicerone frequens senatus de- 6
 cernit Tarquini indicium falsum videri eumque in
 vinculis retinendum neque amplius potestatem faciun-
 dam, nisi de eo indicaret, cuius consilio tantam rem
 esset mentitus. erant eo tempore qui existumarent 7
 indicium illud a P. Autronio machinatum, quo facilius
 appellato Crasso per societatem periculi reliquos illius
 potentia tegetet. alii Tarquinium a Cicerone inmissum 8
 aiebant, ne Crassus more suo suscepto malorum patro-
 cinio rem publicam conturbaret. ipsum Crassum ego 9
 postea praedicantem audivi tantam illam contumeliam
 sibi ab Cicerone inpositam.

Sed isdem temporibus Q. Catulus et C. Piso ne-49
 que precibus neque gratia neque pretio Ciceronem
 impellere potuere, uti per Allobroges aut alium in-
 dicem C. Caesar falso nominaretur. nam uterque cum 2
 illo gravis inimicitias exercebant: Piso oppugnatus in
 iudicio pecuniarum repetundarum propter cuiusdam
 Transpadani supplicium iniustum, Catulus ex petitione

pontificatus odio incensus, quod extrema aetate, maxumis honoribus usus, ab adulescentulo Caesare victus discesserat. res autem opportuna videbatur, quod is privatim egregia liberalitate, publice maxumis muneribus grandem pecuniam debebat. sed ubi consulem ad tantum facinus impellere nequeunt, ipsi singillatim circumeundo atque ementiundo quae se ex Volturcio aut Allobrogibus audisse dicerent, magnam illi invidiam conflexerant, usque eo ut non nulli equites Romani, qui praesidi causa cum telis erant circum aedem Concordiae, seu periculi magnitudine seu animi mobilitate impulsus, quo studium suum in rem publicam clarius esset, egredienti ex senatu Caesari gladio mitterentur.

50 Dum haec in senatu aguntur et dum legatis Allobrogum et T. Volturcio, comprobato eorum indicio, praemia decernuntur, liberti et pauci ex clientibus Lentuli divorsis itineribus opifices atque servitia in vicis ad eum eripiendum sollicitabant, partim exquirebant duces multitudinum, qui pretio rem publicam vexare soliti erant. Cethegus autem per nuntios familiam atque liberos suos, lectos et exercitatos, orabat in audaciam, ut grege facto cum telis ad sese irumperent. consul ubi ea parari cognovit, dispositis praesidiis, ut res atque tempus monebat, convocato senatu refert, quid de eis fieri placeat, qui in custodiam traditi erant. sed eos paulo ante frequens senatus iudicaverat contra rem publicam fecisse. tum D. Iunius Silanus primus sententiam rogatus, quod eo tempore consul designatus erat, de eis, qui in custodiis tenebantur, et praeterea de L. Cassio P. Furio P. Umbreno Q. Annio, si deprehensi forent, supplicium sumendum decreverat; isque postea permotus oratione C. Caesaris pedibus in sententiam Ti. Neronis iturum se dixit, quod de ea re praesidiis additis referendum censuerat. sed Caesar, ubi ad eum ventum est, rogatus sententiam a consule huiusce modi verba locutus est:

Omnes homines, patres conscripti, qui de rebus dubiis consultant, ab odio amicitia, ira atque misericordia vacuos esse decet. haud facile animus verum providet, ubi illa officiant, neque quisquam omnium lubidini simul et usui paruit. ubi intenderis ingenium, valet: si lubido possidet, ea dominatur, animus nihil valet. magna mihi copia est memorandi, patres conscripti, qui reges atque populi ira aut misericordia impulsus male consuluerint. sed ea malo dicere, quae maiores nostri contra lubidinem animi sui recte atque ordine fecere. bello Macedonico, quod cum rege Perses Rhodiorum civitas magna atque magnifica, quae populi Romani opibus creverat, infida atque advorsa nobis fuit. sed postquam bello confecto de Rhodiis consultum est, maiores nostri, ne quis divitiarum magis quam iniuriae causa bellum inceptum diceret, impunitos eos dimisere. item bellis Punicis omnibus, cum saepe Carthaginenses et in pace et per indutias multa nefaria facinora fecissent, numquam ipsi per occasionem talia fecere: magis quid se dignum foret, quam quid in illos iure fieri posset, quaerebant. hoc item vobis providendum est, patres conscripti, ne plus apud vos valeat P. Lentuli et ceterorum scelus quam vostra dignitas, neu magis irae vestrae quam famae consulatus. nam si digna poena pro factis eorum reperitur, novum consilium adprobo: sin magnitudo sceleris omnium ingenia exuperat, his utendum censeo, quae legibus comparata sunt.

Plerique eorum, qui ante me sententias dixerunt, positae atque magnifice casum rei publicae miserati sunt. quae belli saevitia esset, quae victis acciderent, enumerare: rapti virgines pueros, divelli liberos a parentum complexu, matres familiarum pati quae victoribus conluisissent, fana atque domos spoliari, caedem incendia fieri, postremo armis cadaveribus, cruore atque luctu omnia compleri. sed, per deos immortalis, quo illa oratio pertinuit? an uti vos infestos coniurationi faceret? scilicet,

quem res tanta et tam atrox non permovit, eum oratio
 11 accendet. non ita est, neque cuiquam mortalium iniuriae
 suae parvae videntur: multi eas gravius aequo habuere.
 12 sed alia aliis licentia est, patres conscripti. qui de-
 missi in obscuro vitam habent, si quid iracundia de-
 liquere, pauci sciunt; fama atque fortuna eorum pares
 sunt: qui magno imperio praediti in excelso aetatem
 13 agunt, eorum facta cuncti mortales novere. ita in
 maxuma fortuna minuma licentia est; neque studere
 14 neque odisse, sed minime irasci decet; quae apud alios
 iracundia dicitur, ea in imperio superbia atque crude-
 15 litas appellatur. equidem ego sic existumo, patres
 conscripti, omnis cruciatus minores quam facinora
 illorum esse. sed plerique mortales postrema memi-
 nere et in hominibus inpiis sceleris eorum obliti de
 poena disserunt, si ea paulo saevior fuit.
 16 D. Silanum, virum fortem atque strenuum, certo
 scio quae dixerit, studio rei publicae dixisse, neque
 illum in tanta re gratiam aut inimicitias exercere;
 17 eos mores eamque modestiam viri cognovi. verum
 sententia eius mihi non crudelis (quid enim in talis
 homines crudele fieri potest?) sed aliena a re publica
 18 nostra videtur. nam profecto aut metus aut iniuria
 te subegit, Silane, consulem designatum genus poenae
 19 novom decernere. de timore supervacuaneum est dis-
 serere, cum praesertim diligentia clarissimi viri con-
 20 sulis tanta praesidia sint in armis. de poena possum
 equidem dicere, id quod res habet, in luctu atque mi-
 seriis mortem aerumnarum requiem, non cruciatum
 esse; eam cuncta mortalium mala dissolvere; ultra
 21 neque curae neque gaudio locum esse. sed, per deos
 immortalis, quam ob rem in sententiam non addidisti,
 22 uti prius verberibus in eos animadvorteretur? an quia
 lex Porcia vetat? at aliae leges item condemnatis
 civibus non animam eripi, sed exilium permitti iubent.
 23 an quia gravius est verberari quam necari? quid autem
 acerbum aut nimis grave est in homines tanti faci-

noris convictos? sin quia levius est, qui convenit in 24
 minore negotio legem timere, cum eam in maiore ne-
 glegeris?

At enim quis reprehendet quod in parricidas rei 25
 publicae decretum erit? tempus dies fortuna, cuius
 libido gentibus moderatur. illis merito accidet quic- 26
 quid evenerit: ceterum vos, patres conscripti, quid in
 alios statuatis, considerate. omnia mala exempla ex 27
 rebus bonis orta sunt. sed ubi imperium ad ignaros
 eius aut minus bonos pervenit, novom illud exemplum
 ab dignis et idoneis ad indignos et non idoneos trans-
 fertur. Lacedaemonii devictis Atheniensibus triginta 28
 viros inposuere, qui rem publicam eorum tractarent.
 ei primo coepere pessimum quemque et omnibus in- 29
 visum indemnatum necare: ea populus laetari et me-
 rito dicere fieri. post ubi paulatim licentia crevit, 30
 iuxta bonos et malos lubricose interficere, ceteros
 metu terrere: ita civitas servitute obpressa stultae 31
 laetitiae gravis poenas dedit. nostra memoria victor 32
 Sulla cum Damasippum et alios eius modi, qui malo rei
 publicae creverant, iugulari iussit, quis non factum
 eius laudabat? homines scelestos et factiosos, qui sed-
 itionibus rem publicam exagitaverant, merito necatos
 aiebant. sed ea res magnae initium cladis fuit. nam 33
 uti quisque domum aut villam, postremo vas aut ve-
 stimentum alicuius concupiverat, dabat operam, ut is
 in proscriptorum numero esset. ita illi, quibus Dama- 34
 sippi mors laetitiae fuerat, paulo post ipsi trahebantur,
 neque prius finis iugulandi fuit, quam Sulla omnis
 suos divitiis explevit. atque ego haec non in M. Tullio 35
 neque his temporibus vereor, sed in magna civitate
 multa et varia ingenia sunt. potest alio tempore, alio 36
 consule, cui item exercitus in manu sit, falsum ali-
 quid pro vero credi: ubi hoc exemplo per senatus de-
 cretum consul gladium eduxerit, quis illi finem statuet
 aut quis moderabitur?

Maiores nostri, patres conscripti, neque consili 37

neque audaciae umquam eguere; neque illis superbia
 obstabat, quo minus aliena instituta, si modo proba
 38 erant, imitarentur. arma atque tela militaria ab Sam-
 nitibus, insignia magistratuum ab Tuscis pleraque
 sumpserunt. postremo quod ubique apud socios aut
 hostis idoneum videbatur, cum summo studio domi
 exequabantur: imitari quam invidere bonis malebant.
 39 sed eodem illo tempore Graeciae morem imitati ver-
 beribus animadvortebant in civis, de condemnatis sum-
 40 mum supplicium sumebant. postquam res publica
 adolevit et multitudine civium factiones valere, cir-
 cumveniri innocentes, alia huiusce modi fieri coepere,
 tum lex Porcia aliaque leges paratae sunt, quibus
 41 legibus exilium damnatis permissum est. hanc ego
 causam, patres conscripti, quo minus novom consilium
 42 capiamus, in primis magnam puto. profecto virtus
 atque sapientia maior illis fuit, qui ex parvis opibus
 tantum imperium fecere, quam in nobis, qui ea bene
 parta vix retinemus.

43 Placet igitur eos dimitti et augeri exercitum Cati-
 linae? minime. sed ita censeo, publicandas eorum
 pecunias, ipsos in vinculis habendos per municipia,
 quae maxime opibus valent: neu quis de eis postea
 ad senatum referat neve cum populo agat; qui aliter
 fecerit, senatum existumare eum contra rem publicam
 et salutem omnium facturum.

52 Postquam Caesar dicundi finem fecit, ceteri verbo
 alius alii varie adsentiebantur. at M. Porcius Cato
 rogatus sententiam huiusce modi orationem habuit:

2 'Longe mihi alia mens est, patres conscripti, cum
 res atque pericula nostra considero, et cum sententias
 3 non nullorum ipse mecum reputo. illi mihi disseruisse
 videntur de poena eorum, qui patriae parentibus, aris
 atque focis suis bellum paravere; res autem monet
 cavere ab illis magis quam, quid in illos statuamus,
 4 consultare. nam cetera malificia tum persequare, ubi
 facta sunt; hoc nisi provideris ne accidat, ubi evenit,

frustra iudicia implores: capta urbe nihil fit reliqui
 victis. sed, per deos immortalis, vos ego appello, qui 5
 semper domos villas, signa tabulas vostras pluris quam
 rem publicam fecistis: si ista, cuiuscumque modi sunt
 quae amplexamini, retinere, si voluptatibus vestris
 otium praebere vultis, expergiscimini aliquando et
 capessite rem publicam. non agitur de vectigalibus 6
 neque de sociorum iniuriis: libertas et anima nostra
 in dubio est.

Saepe numero, patres conscripti, multa verba in 7
 hoc ordine feci, saepe de luxuria atque avaritia no-
 strorum civium questus sum, multosque mortalis ea
 causa advorsos habeo. qui mihi atque animo meo 8
 nullius umquam delicti gratiam fecissem, haud facile
 alterius lubidini male facta condonabam. sed ea tam- 9
 etsi vos parvi pendebatis, tamen res publica firma
 erat, opulentia neglegentiam tolerabat. nunc vero non 10
 id agitur, bonisne an malis moribus vivamus, neque
 quantum aut quam magnificum imperium populi Ro-
 mani sit, sed haec, cuiuscumque modi videntur, nostra
 an nobiscum una hostium futura sint. hic mihi quis- 11
 quam mansuetudinem et misericordiam nominat. iam
 pridem equidem nos vera vocabula rerum amisimus.
 quia bona aliena largiri liberalitas, malarum rerum
 audacia fortitudo vocatur, eo res publica in extremo
 sita est. sint sane, quoniam ita se mores habent, 12
 liberales ex sociorum fortunis, sint misericordes in
 furibus aerari: ne illi sanguinem nostrum largiantur
 et, dum paucis sceleratis parcunt, bonos omnis per-
 ditum eant.

Bene et composite C. Caesar paulo ante in hoc 13
 ordine de vita et morte disseruit, credo falsa existu-
 mans ea, quae de inferis memorantur, divorso itinere
 malos a bonis loca taetra inculta, foeda atque formi-
 dulosa habere. itaque censuit pecunias eorum publi- 14
 candas, ipsos per municipia in custodiis habendos,
 videlicet timens, ne, si Romae sint, aut a popularibus

coniurationis aut a multitudine conducta per vim eripiantur. quasi vero mali atque scelesti tantum modo in urbe et non per totam Italiam sint, aut non ibi plus possit audacia, ubi ad defendendum opes minores sunt. qua re vanum equidem hoc consilium est, si periculum ex illis metuit: si in tanto omnium metu solus non timet, eo magis refert me mihi atque vobis timere. qua re, cum de P. Lentulo ceterisque statuetis, pro certo habetote vos simul de exercitu Catilinae et de omnibus coniuratis decernere. quanto vos attentius ea agetis, tanto illis animus infirmior erit: si paululum modo vos languere viderint, iam omnes feroces aderunt.

Nolite existumare maiores nostros armis rem publicam ex parva magnam fecisse. si ita res esset, multo pulcherrimam eam nos haberemus: quippe sociorum atque civium, praeterea armorum atque equorum maior copia nobis quam illis est. sed alia fuere, quae illos magnos fecere, quae nobis nulla sunt: domi industria, foris iustum imperium, animus in consulundo liber, neque delicto neque lubrici obnoxius. pro his nos habemus luxuriam atque avaritiam, publice egestate, privatim opulentiam. laudamus divitias, sequimur inertiam. inter bonos et malos discrimen nullum, omnia virtutis praemia ambitio possidet. neque mirum: ubi vos separatim sibi quisque consilium capitis, ubi domi voluptatibus, hic pecuniae aut gratiae servitis, eo fit, ut impetus fiat in vacuam rem publicam.

Sed ego haec omitto. coniuravere nobilissimi cives patriam incendere; Gallorum gentem infestissimam nomini Romano ad bellum arcessunt; dux hostium cum exercitu supra caput est: vos cunctamini etiam nunc et dubitatis, quid intra moenia deprentis hostibus faciatis? misereamini censeo (deliquere homines adolescentuli per ambitionem) atque etiam armatos dimittatis: ne ista vobis mansuetudo et misericordia, si illi arma ceperint, in miseriam convortat. scilicet res

ipsa aspera est, sed vos non timesis eam. immo vero maxime. sed inertia et mollitia animi alius alium expectantes cunctamini, videlicet dis immortalibus confisi, qui hanc rem publicam saepe in maximis periculis servavere. non votis neque supplicii muliebribus auxilia deorum parantur: vigilando agundo bene consulundo prospera omnia cedunt. ubi socordiae te atque ignaviae tradideris, nequiquam deos inproles irati infestique sunt. apud maiores nostros A. Manlius Torquatus bello Gallico filium suum, quod is contra imperium in hostem pugnaverit, necari iussit, atque ille egregius adulescens immoderatae fortitudinis morte poenas dedit: vos de crudelissimis parricidis quid statuatis, cunctamini? videlicet cetera vita eorum huic sceleri obstat. verum parcite dignitati Lentuli, si ipse pudicitiae, si famae suae, si dis aut hominibus umquam ullis pepercit. ignoscite Cethegi adulescentiae, nisi iterum patriae bellum fecit. nam quid ego de Gabinio Statilio Caepario loquar? quibus si quicquam umquam pensi fuisset, non ea consilia de re publica habuissent. postremo, patres conscripti, si mehercule peccato locus esset, facile paterer vos ipsa re corrigi, quoniam verba contemnit. sed undique circumventi sumus. Catilina cum exercitu faucibus urget; alii intra moenia atque in sinu urbis sunt hostes; neque parari neque consuli quicquam potest occulte: quo magis properandum est.

Qua re ego ita censeo, cum nefario consilio sceleratorum civium res publica in maxuma pericula venerit, eique indicio T. Volturei et legatorum Allobrogum convieti confessique sint caedem incendia aliaque se foeda atque crudelia facinora in civis patriamque paravisse, de confessis sicuti de manifestis rerum capitalium more maiorum supplicium sumundum.

Postquam Cato adsedit, consulares omnes itemque senatus magna pars sententiam eius laudant, virtutem animi ad caelum ferunt, alii alios increpantes timidos

vocant. Cato clarus atque magnus habetur: senati decretum fit, sicuti ille censuerat.

2 Sed mihi multa legenti multa audienti, quae populus Romanus domi militiaeque mari atque terra praeclara facinora fecit, forte lubuit attendere, quae
3 res maxime tanta negotia sustinisset. sciebam saepe numero parva manu cum magnis legionibus hostium contendisse; cognoveram parvis copiis bella gesta cum opulentis regibus, ad hoc saepe fortunae violentiam toleravisse, facundia Graecos, gloria belli Gallos ante
4 Romanos fuisse. ac mihi multa agitantia constabat paucorum civium egregiam virtutem cuncta patravisse, eoque factum, uti divitias paupertas, multitudinem
5 paucitas superaret. sed postquam luxu atque desidia civitas corrupta est, rursus res publica magnitudine sua imperatorum atque magistratuum vitia sustentabat ac, (sicuti effeta parente) multis tempestatibus haud sane quisquam Romae virtute magnus fuit.
6 sed memoria mea/ ingenti virtute, divorsis moribus fuere viri duo, M. Cato et C. Caesar. quos quoniam res obtulerat, silentio praeterire non fuit consilium, quin utriusque naturam et mores, quantum ingenio
54 possum, aperirem. igitur eis genus, aetas, eloquentia, prope aequalia fuere, magnitudo animi par, item gloria,
2 sed alia alii. Caesar beneficiis ac munificentia magnus habebatur, integritate vitae Cato. ille mansuetudine et misericordia clarus factus, huic severitas dignitatem
3 addiderat. Caesar dando sublevando ignoscendo, Cato nihil largiundo gloriam adeptus est. in altero miseris perfugium erat, in altero malis perniciēs. illius facilitas, huius constantia laudabatur. postremo Caesar
4 in animum induxerat laborare vigilare, negotiis amicorum intentus sua negligere, nihil denegare, quod dono dignum esset; sibi magnum imperium exercitum bellum novom exoptabat, ubi virtus enitescere posset.
5 at Catoni studium modestiae, decoris sed maxime se-
6 veritatis erat; non divitiis cum divite neque factione

cum factioso, sed cum strenuo virtute, cum modesto pudore, cum innocente abstinentia certabat; esse quam videri bonus malebat: ita, quo minus petebat gloriam, eo magis illum adsequebatur.

Postquam, ut dixi, senatus in Catonis sententiam 55 discessit, consul optimum factu ratus noctem quae instabat antecapere, ne quid eo spatio novaretur, triumviros quae [ad] supplicium postulabat, parare iubet. ipse praesidiis dispositis Lentulum in carcerem 2 deducit; idem fit ceteris per praetores. est in carcere 3 locus, quod Tullianum appellatur, ubi paululum ascenderis ad laevam, circiter duodecim pedes humi depressus; eum muniunt undique parietes atque insuper camera 4 lapideis fornicibus iuncta; sed incultu tenebris odore foeda atque terribilis eius facies est. in eum locum 5 postquam demissus est Lentulus, vindices rerum capitalium, quibus praeceptum erat, laqueo gulam fregere. ita ille patricius ex gente clarissima Corneliorum, qui 6 consulare imperium Romae habuerat, dignum moribus factisque suis exitium vitae invenit. de Cethego Statilio Gabinio Caepario eodem modo supplicium sumptum est.

Dum ea Romae geruntur, Catilina ex omni copia, 56 quam et ipse adduxerat et Manlius habuerat, duas legiones instituit, cohortis pro numero militum complet. deinde, ut quisque voluntarius aut ex sociis in castra 2 venerat, aequaliter distribuerat, ac brevi spatio legiones numero hominum expleverat, cum initio non amplius duobus milibus habuisset. sed ex omni copia circiter 3 pars quarta erat militaribus armis instructa; ceteri, ut quemque casus armaverat, sparos aut lanceas, alii praeacutas sudis portabant. sed postquam Antonius 4 cum exercitu adventabat, Catilina per montis iter facere, modo ad urbem modo Galliam versus castra movere, hostibus occasionem pugnandi non dare. sperabat prope diem magnas copias sese habiturum, si Romae socii incepta patravissent. interea servitia re- 5

pudiabat, cuius initio ad eum magnae copiae concurrebant, opibus coniurationis fretus, simul alienum suis rationibus existumans videri causam civium cum servis fugitivis communicavisse.

57 ✓ Sed postquam in castra nuntius pervenit Romae coniurationem patefactam, de Lentulo et Cethego ceterisque, quos supra memoravi, supplicium sumptum, plerique, quos ad bellum spes rapinarum aut novarum rerum studium inlexerat, dilabuntur; reliquos Catilina per montis asperos magnis itineribus in agrum Pistoriensem abducit eo consilio, uti per tramites occulte perfugeret in Galliam Transalpinam. at Q. Metellus Celer eum tribus legionibus in agro Piceno praesidebat, ex difficultate rerum eadem illa existumans, quae supra diximus Catilinam agitare. igitur ubi iter eius ex perfugis cognovit, castra propeere movit ac sub ipsis radicibus montium consedit, qua illi descensus erat in Galliam properanti. neque tamen Antonius procul aberat, utpote qui magno exercitu locis aequioribus expeditos in fuga sequeretur. sed Catilina postquam videt montibus atque copiis hostium sese clausum, in urbe res advorsas, neque fugae neque praesidi ullam spem, optimum factum ratus in tali re fortunam belli temptare, statuit cum Antonio quam primum confingere. itaque contione advocata huiusce modi orationem habuit:

58 'Conpertum ego habeo, milites, verba virtutem non addere, neque ex ignavo strenuum neque fortem ex timido exercitum oratione imperatoris fieri. quanta cuiusque animo audacia natura aut moribus inest, tanta in bello patere solet. quem neque gloria neque pericula excitant, nequiquam hortere: timor animi auribus officit. sed ego vos, quo pauca monerem, advocavi, simul uti causam mei consili aperirem.

4 Scitis equidem, milites, socordia atque ignavia Lentuli quantam ipsi nobisque cladem attulerit, quoque modo, dum ex urbe praesidia opperior, in Galliam pro-

ficeisci nequiverim. nunc vero quo loco res nostrae sint, 5 iuxta mecum omnes intellegitis. exercitus hostium duo, 6 unus ab urbe alter a Gallia obstant; diutius in his locis esse, si maxime animus ferat, frumenti atque aliarum rerum egestas prohibet; quocumque ire placet, ferro 7 iter aperiendum est. qua propter vos moneo, uti forti 8 atque parato animo sitis et, cum proelium inibitis, meminertis vos divitias decus gloriam, praeterea libertatem atque patriam in dextris vestris portare. si vincimus, 9 omnia nobis tuta erunt, conneatus abunde, municipia atque coloniae patebunt: si metu cesserimus, eadem illa advorsa fient, neque locus neque amicus quisquam 10 teget quem arma non texerint. praeterea, milites, non 11 eadem nobis et illis necessitudo impendet: nos pro patria, pro libertate, pro vita certamus, illis supervacuaneum est pro potentia paucorum pugnare. quo audacius 12 aggrediamini memores pristinae virtutis. licuit vobis 13 cum summa turpitudine in exilio aetatem agere, potuistis non nulli Romae amissis bonis alienas opes expectare: quia illa foeda atque intoleranda viris vide- 14 bantur, haec sequi decrevistis. si haec relinquere 15 voltis, audacia opus est: nemo nisi victor pace bellum mutavit. nam in fuga salutem sperare, cum arma, 16 quibus corpus tegitur, ab hostibus avorteris, ea vero dementia est. semper in proelio eis maximum est peri- 17 culum, qui maxime timent: audacia pro muro habetur.

Cum vos considero, milites, et cum facta vestra 18 aestumo, magna me spes victoriae tenet. animus 19 aetas virtus vestra me hortantur, praeterea necessitudo, quae etiam timidos fortis facit. nam multitudo 20 hostium ne circumvenire queat, prohibent angustiae loci. quod si virtuti vestrae fortuna inviderit, cavete 21 inulti animam amittatis, neu capti potius sicuti pecora trucidemini, quam virorum more pugnantem eruentam atque luctuosam victoriam hostibus relinquatis.

Haec ubi dixit, paululum commoratus signa canere 59 iubet atque instructos ordines in locum aequom de-

ducit. dein remotis omnium equis, quo militibus ex-
 aequato periculo animus amplior esset, ipse pedes
 2 exercitum pro loco atque copiis instruit. nam, uti
 planities erat inter sinistros montis et ab dextra rupe
 aspera, octo cohortis in fronte constituit, reliquarum
 3 signa in subsidio artius conlocat. ab eis centuriones
 omnis, lectos et evocatos, praeterea ex gregariis mili-
 tibus optimum quemque armatum in primam aciem
 subducit. C. Manlium in dextra, Faesulanum quen-
 dam in sinistra parte curare iubet. ipse cum libertis
 et colonis *suis* propter aquilam adstitit, quam bello Cim-
 4 brico C. Marius in exercitu habuisse dicebatur. at ex
 altera parte C. Antonius, pedibus aeger quod proelio
 adesse nequibat, M. Petreio legato exercitum permittit.
 5 ille cohortis veteranas, quas tumultus causa conscrip-
 serat, in fronte, post eas ceterum exercitum in sub-
 sidiis locat. ipse equo circumiens unum quemque no-
 minans appellat hortatur, rogat, ut meminerint se
 contra latrones inermis pro patria, pro liberis, pro
 6 aris atque focis suis certare. homo militaris, quod
 amplius annos triginta tribunus aut praefectus aut
 legatus aut praetor cum magna gloria in exercitu
 fuerat, plerosque ipsos factaque eorum fortia noverat;
 ea commemorando militum animos accendebat.

60 Sed ubi omnibus rebus exploratis Petreius tuba
 signum dat, cohortis paulatim incedere iubet, idem facit
 2 hostium exercitus. postquam eo ventum est, unde feren-
 tariis proelium committi posset, maximo clamore cum
 infestis signis concurrunt; pila omittunt, gladiis res ge-
 3 ritur. veterani pristinae virtutis memores comminus
 acriter instare, illi haud timidi resistunt: maxuma vi
 4 certatur. interea Catilina cum expeditis in prima
 acie vorsari, laborantibus succurrere, integros pro sau-
 ciis arcessere, omnia providere, multum ipse pugnare,
 saepe hostem ferire: strenui militis et boni impera-
 5 toris officia simul exequabatur. Petreius ubi videt
 Catilinam, contra ac ratus erat, magna vi tendere, co-

hortem praetoriam in medios hostis inducit eosque
 perturbatos atque alios alibi resistentis interficit.
 deinde utrumque ex lateribus ceteros aggreditur. Man- 6
 lius et Faesulanus in primis pugnantes cadunt. Cati- 7
 lina postquam fusas copias seque cum paucis relictum
 videt, memor generis atque pristinae suae dignitatis
 in confertissimos hostis incurrit, ibique pugnans con-
 foditur.

Sed confecto proelio tum vero cerneret, quanta 61
 audacia quantaque animi vis fuisset in exercitu Cati-
 linae. nam fere quem quisque vivos pugnando locum 2
 ceperat, eum amissa anima corpore tegebat. pauci 3
 autem, quos medios cohors praetoria disiecerat, paulo
 divorsius, sed omnes tamen advorsis vulneribus con-
 ciderant. Catilina vero longe a suis inter hostium 4
 cadavera repertus est, paululum etiam spirans fero-
 ciamque animi, quam habuerat vivos, in voltu retinens.
 postremo ex omni copia neque in proelio neque in 5
 fuga quisquam civis ingenuus captus est: ita cuncti 6
 suae hostiumque vitae iuxta pepercerant. neque tamen 7
 exercitus populi Romani laetam aut incruentam victo-
 riam adeptus erat. nam strenuissimus quisque aut
 occiderat in proelio aut graviter vulneratus discesse-
 rat. multi autem, qui e castris visundi aut spoliandi 8
 gratia processerant, volventes hostilia cadavera ami-
 cum alii, pars hospitem aut cognatum reperiebant;
 fuere item qui inimicos suos cognoscerent. ita varie 9
 per omnem exercitum laetitia maeror, luctus atque
 gaudia agitabantur.

C. SALLUSTI CRISPI
BELLUM IUGURTHINUM.

1 Falso queritur de natura sua genus humanum,
quod inbecilla atque aevi brevis forte potius quam
2 virtute regatur. nam contra reputando neque maius
aliud neque praestabilius invenias magisque naturae
industriam hominum quam vim aut tempus deesse.
3 sed dux atque imperator vitae mortalium animus est.
qui ubi ad gloriam virtutis via grassatur, abunde pol-
lens potensque et clarus est neque fortuna eget (quippe
4 neque eripere cuiquam potest). sin captus pravis cu-
pidinibus ad inertiam et voluptates corporis pessum
datus est, perniciose lubidine paulisper usus, ubi per
soccordiam vires ingenium diffluxere, naturae
infrimitas accusatur: suam quisque culpam auctores
5 ad negotia transferunt. quod si hominibus bonarum
rerum tanta cura esset, quanto studio aliena ac nihil
profutura multaue etiam periculosa petunt, neque
regerentur magis quam regerent casus et eo magni-
tudinis procederent, ubi pro mortalibus gloria aeterni
2 fierent. nam uti genus hominum compositum ex cor-
pore et anima est, ita res cunctae studiaque omnia
nostra corporis alia, alia animi naturam secuntur.
2 igitur praeclara facies, magnae divitiae, ad hoc vis
corporis et alia omnia huiusce modi brevi dilabuntur,
at ingeni egregia facinora sicuti anima immortalia
3 sunt. postremo corporis et fortunae bonorum ut ini-
tium sic finis est, omniaque orta occidunt et aucta

senescunt: animus incorruptus aeternus rector humani
generis agit atque habet cuncta neque ipse habetur.

Quo magis pravitas eorum admiranda est, qui, de- 4
diti corporis gaudiis, per luxum et ignaviam aetatem
agunt, ceterum ingenium, quo neque melius neque
amplius aliud in natura mortalium est, incultu atque
soccordia torpescere sinunt, cum praesertim tam multae
variaeque sint artes animi, quibus summa claritudo
paratur.

Verum ex eis magistratus et imperia, postremo 3
omnis cura rerum publicarum minime mihi hac tem-
pestate cupiunda videntur, quoniam neque virtuti honos
datur neque illi, quibus per fraudem is fuit, tuti aut
eo magis honesti sunt. nam vi quidem regere patriam 2
aut parentis, quamquam et possis et delicta corrigas,
tamen inportunum est, cum praesertim omnes rerum
mutationes caedem fugam aliaque hostilia portendant.
frustra autem niti neque aliud se fatigando nisi odium 3
quaerere extremae dementiae est, nisi forte quem in- 4
honestam et perniciosam lubido tenet potentiae paucorum
decus atque libertatem suam gratificari.

Ceterum ex aliis negotiis, quae ingenio exercentur, 4
in primis magno usui est memoria rerum gestarum.
cuius de virtute quia multi dixere, praetereundum puto, 2
simul ne per insolentiam quis existimet memet stu-
dium meum laudando extollere. atque ego credo fore 3
qui, quia decrevi procul a re publica aetatem agere,
tanto tamque utili labori meo nomen inertiae impo-
nant, certe quibus maxima industria videtur salutare
plebem et convivis gratiam quaerere. qui si reputa- 4
verint, et quibus ego temporibus magistratus adeptus
sim et quales viri idem adsequi nequiverint et postea
quae genera hominum in senatum pervenerint, pro-
fecto existumabunt me magis merito quam ignavia
iudicium animi mei mutavisse maiusque commodum
ex otio meo quam ex aliorum negotiis rei publicae
venturum. nam saepe ego audivi Q. Maximum, P. 5

Scipionem, praeterea civitatis nostrae praeclaros viros solitos ita dicere, cum maiorum imagines intuerentur, vehementissime sibi animum ad virtutem accendi. scilicet non ceram illam neque figuram tantam vim in sese habere, sed memoria rerum gestarum eam flammam egregiis viris in pectore crescere neque prius sedari, quam virtus eorum famam atque gloriam adaequaverit. at contra quis est omnium his moribus, quin divitiis et sumptibus, non probitate neque industria cum maioribus suis contendat? etiam homines novi, qui antea per virtutem soliti erant nobilitatem antevenire, furtim et per latrocinia potius quam bonis artibus ad imperia et honores nituntur: proinde quasi praetura et consulatus atque alia omnia huiusce modi per se ipsa clara et magna sint, ac non perinde habeantur, ut eorum qui ea sustinent virtus est. verum ego liberius altiusque processi, dum me civitatis morum piget taedetque. nunc ad inceptum redeo.

Bellum scripturus sum, quod populus Romanus cum Iugurtha rege Numidarum gessit, primum quia magnum et atrox variaque victoria fuit, dehinc quia tunc primum superbiae nobilitatis obviam itum est; quae contentio divina et humana cuncta permiscuit eoque vecordiae processit, ut studiis civilibus bellum atque vastitas Italiae finem faceret. sed prius quam huiusce modi rei initium expedio, pauca supra repetam, quo ad cognoscendum omnia industria magis magisque in aperto sint.

Bello Punico secundo, quo dux Carthaginiensium Hannibal post magnitudinem nominis Romani Italiae opes maxime adtriverat, Masinissa rex Numidarum in amicitiam receptus a P. Scipione, cui postea Africano cognomen ex virtute fuit, multa et praeclara rei militaris facinora fecerat. ob quae victis Carthaginiensibus et capto Syphace, cuius in Africa magnum atque late imperium valuit, populus Romanus quas-cumque urbis et agros manu ceperat, regi dono dedit.

igitur amicitia Masinissae bona atque honesta nobis permansit. sed imperi vitaeque eius finis idem fuit.

Dein Micipsa filius regnum solus optinuit Mastanabale et Gulussa fratribus morbo absumptis. is Ad herbalem et Hiempsalem ex sese genuit Iugurthamque filium Mastanabalis fratris, quem Masinissa, quod ortus ex concubina erat, privatum dereliquerat, eodem cultu quo liberos suos domi habuit.

Qui ubi primum adolevit, pollens viribus, decora facie, sed multo maxime ingenio validus, non se luxui neque inertiae conrumpendum dedit, sed, uti mos gentis illius est, equitare iaculari; cursu cum aequalibus certare et, cum omnis gloria anteiret, omnibus tamen carus esse; ad hoc pleraque tempora in venando agere, leonem atque alias feras primus aut in primis ferire: plurimum facere et minimum ipse de se loqui. quibus rebus Micipsa tametsi initio laetus fuerat, existumans virtutem Iugurthae regno suo gloriae fore, tamen, postquam hominem adulescentem exacta sua aetate et parvis liberis magis magisque crescere intellegit, vehementer eo negotio permotus multa cum animo suoolvebat. terrebat eum natura mortalium avida imperi et praeceps ad explendam animi cupidinem, praeterea opportunitas suae liberorumque aetatis, quae etiam mediocri viros spe praedae transversos agit, ad hoc studia Numidarum in Iugurtham accensa, ex quibus, si talem virum dolis interfecisset, ne qua seditio aut bellum oriretur, anxius erat. his difficultatibus circumventus ubi videt neque per vim neque insidiis obprimi posse hominem tam acceptum popularibus, quod erat Iugurtha manu promptus et adpetens gloriae militaris, statuit eum obiectare periculis et eo modo fortunam temptare.

Igitur bello Numantino Micipsa cum populo Romano equitum atque peditum auxilia mitteret, sperans vel ostentando virtutem vel hostium saevitia facile eum occasurum, praefecit Numidis, quos in Hispaniam

3 mittebat. sed ea res longe aliter, ac ratus erat, evenit.
 4 nam Iugurtha, ut erat impigro atque acri ingenio, ubi naturam P. Scipionis, qui tum Romanis imperator erat, et morem hostium cognovit, multo labore multaque cura, praeterea modestissime parendo et saepe obviam eundo periculis in tantam claritudinem brevi pervenerat, ut nostris vehementer carus, Numantinis maximo terrori esset, ac sane, quod difficillimum in primis est, et proelio strenuus erat et bonus consilio, quorum alterum ex providentia timorem, alterum ex audacia temeritatem adferre plerumque solet. igitur imperator omnis fere res asperas per Iugurtham agere, in amicis habere, magis magisque eum in dies amplecti, quippe cuius neque consilium neque inceptum ullum frustra erat. huc adcedebat munificentia animi et ingeni sollertia, quis rebus sibi multos ex Romanis familiari amicitia coniunxerat.

8 Ea tempestate in exercitu nostro fuere complures novi atque nobiles, quibus divitiae bono honestoque potiores erant, factiosi domi, potentes apud socios, clari magis quam honesti, qui Iugurthae non mediocre animum pollicitando accendebant, si Micipsa rex occidisset, fore uti solus imperi Numidiae potiretur: in ipso maxumam virtutem, Romae omnia venalia esse. sed postquam Numantia deleta P. Scipio dimittere auxilia et ipse revorti domum decrevit, donatum atque laudatum magnifice pro contione Iugurtham in praetorium abduxit ibique secreto monuit, ut potius publice quam privatim amicitiam populi Romani coleret neu quibus largiri insuesceret: periculose a paucis emi quod multorum esset. si permanere vellet in suis artibus, ultro illi et gloriam et regnum venturum: sin properantius pergeret, suamet ipsum pecunia praecipitem casurum. sic locutus cum litteris eum, quas Micipsae redderet, dimisit. earum sententia haec erat:

2 'Iugurthae tui bello Numantino longe maxuma

virtus fuit, quam rem tibi certo scio gaudio esse. nobis ob merita sua carus est: ut idem senatui et populo Romano sit, summa ope nitemur. tibi quidem pro nostra amicitia gratulor. en habes virum dignum te atque avo suo Masinissa.'

Igitur rex, ubi ea, quae fama acceperat, ex litteris imperatoris ita esse cognovit, cum virtute tum gratia viri permotus flexit animum suum et Iugurtham beneficiis vincere aggressus est, statimque eum adoptavit et testamento pariter cum filiis heredem instituit.

Sed ipse paucos post annos morbo atque aetate confectus cum sibi finem vitae adesse intellegeret, coram amicis et cognatis itemque Adherbale et Hiempsale filiis dicitur huiusce modi verba cum Iugurtha habuisse:

'Parvom ego, Iugurtha, te amisso patre sine spe sine opibus in regnum meum accepi, existumans non minus me tibi, quam [liberis] si genuissem, ob beneficia carum fore. neque ea res falsum me habuit. nam, ut alia magna et egregia tua omittam, novissime rediens Numantia neque regnumque meum gloria honoravisti tuaque virtute nobis Romanos ex amicis amicissimos fecisti. in Hispania nomen familiae renovatum est. postremo, quod difficillimum inter mortalis est, gloria invidiam vicisti.

Nunc, quoniam mihi natura finem vitae facit, per hanc dexteram, per regni fidem moneo obtestorque te, uti hos, qui tibi genere propinqui, beneficio meo fratres sunt, caros habeas neu malis alienos adiungere quam sanguine coniunctos retinere. non exercitus neque thesauri praesidia regni sunt, verum amici, quos neque armis cogere neque auro parare queas: officio et fide pariuntur. quis autem amicior quam frater fratri? aut quem alienum fidum invenies, si tuis hostis fueris? equidem ego vobis regnum trado firmum, si boni eritis, sin mali, inbecillum. nam concordia parvae res crescunt, discordia maxumae dilabuntur.

- 7 Ceterum ante hos te, Iugurtha, qui aetate et sapientia prior es, ne aliter quid eveniat, providere decet. nam in omni certamine qui opulentior est, etiam si accipit iniuriam, tamen, quia plus potest, facere videtur. vos autem, Adherbal et Hiempsal, colite observate talem hunc virum, imitamini virtutem et enitimini, ne ego meliores liberos sumpsisse videar quam genuisse.
- 11 Ad ea Iugurtha, tametsi regem ficta locutum intellegebat et ipse longe aliter animo agitabat, tamen pro tempore benigne respondit.
- 2 Micipsa paucis post diebus moritur. postquam illi more regio iusta magnifice fecerant, reguli in unum convenerunt, ut inter se de cunctis negotiis disceptarent. sed Hiempsal, qui minimus ex illis erat, natura ferox et iam antea ignobilitatem Iugurthae, quia materno genere impar erat, despiciens, dextra Adherbalem adsedit, ne medius ex tribus, quod apud Numidas honori ducitur, Iugurtha foret. dein tamen, ut aetati concederet, fatigatus a fratre, vix in partem alteram transductus est. ibi cum multa de administrando imperio dissererent, Iugurtha inter alias res iacit oportere quinquenni consulta et decreta omnia rescindi, nam per ea tempora confectum annis Micipsam parum animo valuisse. tum idem Hiempsal placere sibi respondit, nam ipsum illum tribus proximis annis adoptione in regnum pervenisse. quod verbum in pectus Iugurthae altius, quam quisquam ratus erat, descendit. itaque ex eo tempore ira et metu anxius moliri parare atque ea modo cum animo habere, quibus Hiempsal per dolum caperetur. quae ubi tardius procedunt neque lenitur animus ferox, statuit quovis modo inceptum perficere.
- 12 Primo conventu, quem ab regulis factum supra memoravi, propter dissensionem placuerat dividi thesauros finisque imperi singulis constitui. itaque tempus ad utramque rem decernitur, sed maturius ad

pecuniam distribuendam. reguli interea in loca propinqua thesauris alio concessere. sed Hiempsal in oppido Thirmita forte eius domo utebatur, qui proximus licet Iugurthae carus acceptusque ei semper fuerat. quem ille casu ministrum oblatum promissis onerat impellitque, uti tanquam suam visens domum eat, portarum clavis adulterinas parat (nam verae ad Hiempsalem referebantur): ceterum, ubi res postularet, se ipsum cum magna manu venturum. Numida mandata brevi conficit atque, uti doctus erat, noctu Iugurthae milites introducit. qui postquam in aedis intrare, divorsi regem quaerere, dormientis alios alios occursantis interficere, scrutari loca abdita, clausa effringere, strepitu et tumultu omnia miscere, cum interim Hiempsal reperitur occultans se tugurio mulieris ancillae, quo initio pavidus et ignarus loci per fugerat. Numidae caput eius, uti iussi erant, ad Iugurtham referunt.

Ceterum fama tanti facinoris per omnem Africam brevi divulgatur. Adherbalem omnisque, qui sub imperio Micipsae fuerant, metus invadit. in duas partis discedunt Numidae: plures Adherbalem secuntur, sed illum alterum bello meliores. igitur Iugurtha quam maxumas potest copias armat, urbis partim vi alias voluntate imperio suo adiungit, omni Numidiae imperare parat. Adherbal tametsi Romam legatos miserat, qui senatum docerent de caede fratris et fortunis suis, tamen fretus multitudine militum parabat armis contendere. sed ubi res ad certamen venit, victus ex proelio profugit in provinciam ac deinde Romam contendit. tum Iugurtha patris consiliis, postquam omni Numidia potiebatur, in otio facinus suum cum animo reputans timere populum Romanum neque adversus iram eius usquam nisi in avaritia nobilitatis et pecunia sua spem habere. itaque paucis diebus cum auro et argento multo Romam legatos mittit, quis praecepit, primum uti veteres amicos muneribus ex-

pleant, deinde novos adquirent, postremo quaecumque
 7 possint largiundo parare ne cunctentur. sed ubi Romanam
 legati venere et ex praecepto regis hospitibus aliisque,
 quorum ea tempestate in senatu auctoritas pollebat,
 magna munera misere, tanta commutatio incessit, ut
 ex maxuma invidia in gratiam et favorem nobilitatis
 8 Iugurtha veniret. quorum pars spe alii praemio in-
 ducti singulos ex senatu ambiundo nitebantur, ne
 9 gravius in eum consuleretur. igitur ubi legati satis
 confidunt, die constituto senatus utrisque datur. tum
 Adherbalem hoc modo locutum accepimus:

14 Patres conscripti, Micipsa pater meus moriens
 mihi praecepit, uti regni Numidiae tantum modo pro-
 curationem existumarem meam, ceterum ius et impe-
 rium eius penes vos esse; simul eniterer domi mili-
 tariaeque quam maxumo usui esse populo Romano, vos
 mihi cognatorum, vos adfinium loco ducerem: si ea
 fecissem, in vostra amicitia exercitum divitias muni-
 2 menta regni me habiturum. quae cum praecepta pa-
 rentis mei agitarem, Iugurtha, homo omnium quos
 terra sustinet sceleratissimus, contempto imperio
 vostro Masinissae me nepotem et iam ab stirpe socium
 atque amicum populi Romani regno fortunisque omni-
 bus expulit.

3 Atque ego, patres conscripti, quoniam eo miseria-
 rum venturus eram, vellem potius ob mea quam ob
 maiorum meorum beneficia posse me a vobis auxilium
 petere, ac maxime deberi mihi beneficia a populo
 Romano, quibus non egerem, secundum ea, si deside-
 4 randa erant, uti debitis uterer. sed quoniam parum
 tuta per se ipsa probitas est, neque mihi in manu
 fuit, Iugurtha qualis foret, ad vos confugi, patres
 conscripti, quibus, quod mihi miserrimum est, cogor
 5 prius oneri quam usui esse. ceteri reges aut bello
 victi in amicitiam a vobis recepti sunt aut in suis
 dubiis rebus societatem vestram adpetiverunt: familia
 nostra cum populo Romano bello Carthaginiensi ami-

icitiam instituit, quo tempore magis fides eius quam
 fortuna petunda erat. quorum progeniem vos, patres 6
 conscripti, nolite pati me nepotem Masinissae frustra
 a vobis auxilium petere.

Si ad impetrandum nihil causae haberem praeter 7
 miserandam fortunam, quod paulo ante rex genere
 fama atque copiis potens, nunc deformatus aerumnis,
 inops alienas opes expecto, tamen erat maiestatis po-
 puli Romani prohibere iniuriam neque pati cuiusquam
 regnum per scelus crescere. verum ego eis finibus 8
 eiectus sum, quos maioribus meis populus Romanus
 dedit, unde pater et avos meus una vobiscum expulere
 Syphacem et Carthaginiensis. vostra beneficia mihi
 erepta sunt, patres conscripti, vos in mea iniuria de-
 specti estis. eheu me miserum! hucine, Micipsa pater, 9
 beneficia tua evasere, ut, quem tu parem cum liberis
 tuis regni que participem fecisti, is potissimum stirpis
 tuae extinator sit? numquamne ergo familia nostra
 quieta erit? semperne in sanguine ferro fuga vorsabi-
 tur? dum Carthaginienses incolumes fuere, iure 10
 omnia saeva patiebamur: hostes ab latere, vos amici
 procul, spes omnis in armis erat. postquam illa pestis
 ex Africa eiecta est, laeti pacem agitabamus, quippe
 quis hostis nullus erat, nisi forte quem vos iussissetis.
 ecce autem ex improviso Iugurtha, intoleranda audacia 11
 scelere atque superbia sese efferens, fratre meo atque
 eodem propinquo suo interfecto primum regnum eius
 sceleris sui praedam fecit, post ubi me isdem dolis
 nequit capere, nihil minus quam vim aut bellum ex-
 pectantem in imperio vostro, sicut videtis, extorrem
 patria domo, inopem et coopertum miseris effecit, ut
 ubi tutius quam in meo regno essem.

Ego sic existumabam, patres conscripti, uti prae- 12
 dicantem audiveram patrem meum, qui vestram ami-
 citiam diligenter colerent, eos multum laborem sus-
 cipere, ceterum ex omnibus maxime tutos esse. quod 13
 in familia nostra fuit, praestitit, uti in omnibus bellis

adesset vobis: nos uti per otium tuti simus, in vostra
 14 manu est, patres conscripti. pater nos duos fratres
 reliquit, tertium Iugurtham beneficiis suis ratus est
 coniunctum nobis fore. alter eorum necatus est, alte-
 15 rius ipse ego manus inpias vix effugi. quid agam?
 aut quo potissimum infelix adcedam? generis praesidia
 omnia extincta sunt. pater, uti necesse erat,
 naturae concessit. fratri quem minime decuit propin-
 queus per scelus vitam eripuit. adfinis amicos propin-
 queos ceteros meos alium alia clades obpressit:
 capti ab Iugurtha pars in crucem acti pars bestiis
 obiecti sunt, pauci, quibus relicta est anima, clausi in
 tenebris cum maerore et luctu morte graviolem vitam
 exigunt.

16 Si omnia, quae aut amisi aut ex necessariis ad-
 vorsa facta sunt, incolumbia manerent, tamen, si quid
 ex improviso mali accidisset, vos inplorarem, patres
 conscripti, quibus pro magnitudine imperi ius et ini-
 17 iurias omnis curae esse decet. nunc vero exul patria
 domo, solus atque omnium honestarum rerum egens
 quo adcedam aut quos appellem? nationesne an reges,
 qui omnes familiae nostrae ob vostram amicitiam in-
 festi sunt? an quoquam mihi adire licet, ubi non
 maiorum meorum hostilia monumenta plurima sint?
 aut quisquam nostri misereri potest, qui aliquando
 18 vobis hostis fuit? postremo Masinissa nos ita insti-
 tuit, patres conscripti, ne quem coleremus nisi popu-
 lum Romanum, ne societates, ne foedera nova acci-
 peremus: abunde magna praesidia nobis in vostra
 amicitia fore; si huic imperio fortuna mutaretur, una
 19 occidendum nobis esse. virtute ac dis volentibus
 magni estis et opulenti, omnia secunda et oboedientia
 sunt: quo facilius sociorum iniurias curare licet.

20 Tantum illud vereor, ne quos privata amicitia
 Iugurthae parum cognita transvorsos agat. quos ego
 audio maxuma ope niti ambire fatigare vos singulos,
 ne quid de absente incognita causa statuatis: fingere

me verba et fugam simulare, cui licuerit in regno
 manere. quod utinam illum, cuius in pio facinore in 21
 has miseras proiectus sum, eadem haec simulantem
 videam et aliquando aut apud vos aut apud deos in-
 mortalis rerum humanarum cura oriatur: ne ille, qui
 nunc sceleribus suis ferox atque praeclarus est, omni-
 bus malis ex cruciatus impietatis in parentem nostrum,
 fratris mei necis mearumque miseriarum gravis poenas
 reddat. iam iam, frater animo meo carissime, quam- 22
 quam tibi immaturo et unde minime decuit vita erepta
 est, tamen laetandum magis quam dolendum puto
 casum tuum. non enim regnum, sed fugam exilium 23
 egestatem et omnis has quae me premunt aerumnas
 cum anima simul amisisti. at ego infelix, in tanta
 mala praecipitatus ex patrio regno, rerum humanarum
 spectaculum praebeo, incertus quid agam, tuasne ini-
 iurias persequar ipse auxili egens an regno consulam,
 cuius vitae necisque potestas ex opibus alienis pendet.
 utinam emori fortunis meis honestus exitus esset neu 24
 iure contemptus viderer, si defessus malis iniuriae
 concessissem. nunc neque vivere lubet neque mori
 licet sine dedecore.

Patres conscripti, per vos, per liberos atque pa- 25
 rentis vestros, per maiestatem populi Romani, sub-
 venite mihi misero, ite obviam iniuriae, nolite pati
 regnum Numidiae, quod vestrum est, per scelus et
 sanguinem familiae nostrae tabescere.

Postquam rex finem loquendi fecit, legati Iugurthae 15
 largitione magis quam causa freti paucis respondent:
 Hiempsalem ob saevitiam suam ab Numidis inter-
 lectum, Adherbalem ultro bellum inferentem, postquam
 superatus sit, queri, quod iniuriam facere nequivisset.
 Iugurtham ab senatu petere, ne se alium putarent, ac
 Numantiae cognitus esset, neu verba inimici ante
 facta sua ponerent. deinde utrique curiam egrediuntur. 2
 senatus statim consulitur. fautores legatorum, praeter-
 terea senatus magna pars gratiam depravata Adherbalis

dicta contemnere, Iugurthae virtutem extollere laudibus: gratia, voce, denique omnibus modis pro alieno scelere et flagitio sua quasi pro gloria nitebantur. at contra pauci, quibus bonum et aequom divitiis carius erat, subveniendum Adherbali et Hiempsalis mortem severe vindicandam censebant, sed ex omnibus maxime Aemilius Scaurus, homo nobilis impiger factiosus, avidus potentiae honoris divitiarum, ceterum vitia sua callide occultans. is postquam videt regis largitionem famosam inpudentemque, veritus, quod in tali re solet, ne polluta licentia invidiam accenderet, animum a consueta lubricitate continuit. vicit tamen in senatu pars illa, quae vero pretium aut gratiam anteferebat. decretum fit, uti decem legati regnum, quod Micipsa optinuerat, inter Iugurtham et Adherbalem dividerent. cuius legationis princeps fuit L. Opimius, homo clarus et tum in senatu potens, quia consul C. Graccho et M. Fulvio Flacco interfectis acerrime victoriam nobilitatis in plebem exercuerat. eum Iugurtha tametsi Romae in inimicis habuerat, tamen accuratissime recepit, dando et pollicendo multa perfecit, uti fama fide, postremo omnibus suis rebus commodum regis anteferet. reliquos legatos eadem via aggressus plerisque capit, paucis carior fides quam pecunia fuit. in divisione quae pars Numidiae Mauretanium attingit, agro virisque opulentior, Iugurthae traditur, illam alteram specie quam usu potiorem, quae portuosior et aedificiis magis exornata erat, Adherbal possedit.

17 Res postulare videtur Africae situm paucis exponere et eas gentis, quibuscum nobis bellum aut amicitia fuit, attingere. sed quae loca et nationes ob calorem aut asperitatem, item solitudines minus frequentata sunt, de eis haud facile conpertum narraverim. cetera quam paucissimis absolvam.

3 In divisione orbis terrae plerique in parte tertia Africam posuere, pauci tantum modo Asiam et Europam esse, sed Africam in Europa. ea finis habet ab

occidente fretum nostri maris et Oceani, ab ortu solis declivem latitudinem, quem locum Catabathmon incolae appellant. mare saevom inportuosum; ager frugum fertilis, bonus pecori, arbori infecundus; caelo terraque penuria aquarum. genus hominum salubri corpore, velox, patiens laborum. plerosque senectus dissolvit, nisi qui ferro aut bestiis interiere; nam morbus haud saepe quemquam superat, ad hoc maligni generis plurima animalia. sed qui mortales initio Africam habuerint, quique postea adcesserint, aut quo modo inter se permixti sint, quamquam ab ea fama, quae plerosque optinet, divorsum est, tamen, uti ex libris Punicis, qui regis Hiempsalis dicebantur, interpretatum nobis est utique rem sese habere cultores eius terrae putant, quam paucissimis dicam. ceterum fides eius rei penes auctores erit.

Africam initio habuere Gaetuli et Libyes, asperi incultique, quis cibus erat caro ferina atque humi pabulum uti pecoribus. ei neque moribus neque lege aut imperio cuiusquam regebantur: vagi palantes quas nox coegerat sedes habebant. sed postquam in Hispania Hercules, sicuti Afri putant, interiit, exercitus eius, compositus ex variis gentibus, amisso duce ac passim multis sibi quisque imperium petentibus brevi dilabatur. ex eo numero Medi Persae et Armenii navibus in Africam transvecti proximos nostro mari locos occupavere, sed Persae intra Oceanum magis, eique alveos navium invorsos pro tuguriis habuere, quia neque materia in agris neque ab Hispanis emundi aut mutandi copia erat: mare magnum et ignara lingua commercio prohibebant. ei paulatim per conubia Gaetulos secum miscuere et, quia saepe temptantes agros alia, deinde alia loca petiverant, semet ipsi Nomadas appellavere. ceterum adhuc aedificia Numidarum agrastium, quae mapalia illi vocant, oblonga incurvis lateribus, tecta quasi navium carinae sunt. Medis autem et Armeniis adcessere Libyes (nam ei propius mare

Africum agitabant, Gaetuli sub sole magis, haud procul ab ardoribus), eique mature oppida habuere; nam freto divisi ab Hispania mutare res inter se instituerant. nomen eorum paulatim Libyes conrumpere, barbara lingua Mauros pro Medis appellantes. sed res Persarum brevi adolevit, ac postea nomine Numidae, propter multitudinem a parentibus digressi, possidere ea loca, quae proxime Carthaginem Numidia appellatur. deinde utrique alteris freti finitimos armis aut metu sub imperium suum coegere, nomen gloriamque sibi addidere, magis ei, qui ad nostrum mare processerant, quia Libyes quam Gaetuli minus bellicosi. denique Africae pars inferior pleraque ab Numidis possessa est, victi omnes in gentem nomenque imperantium concessere. postea Phoenices, alii multitudinis domi minuendae gratia pars imperi cupidine sollicitata plebe et aliis novarum rerum avidis, Hipponem Hadrumetum Leptim aliasque urbis in ora maritima condidere, eaeque brevi multum auctae pars originibus suis praesidio aliae decori fuere. nam de Carthagine silere melius puto quam parum dicere, quoniam alio prope rare tempus monet.

3 Igitur ad Catabathmon, qui locus Aegyptum ab Africa dividit, secundo mari prima Cyrene est, colonia Theraeon, ac deinceps duae Syrtes interque eas Leptis, deinde Philaenon arae, quem locum Aegyptum vorsus finem imperi habuere Carthaginienses, post aliae Punicae urbes. cetera loca usque ad Mauretiam Numidiae tenent, proxime Hispaniam Mauri sunt. super Numidiam Gaetulos accepimus partim in tuguriis alios incultius vagos agitare, post eos Aethiopas esse, dehinc loca exusta solis ardoribus. igitur bello Iugurthino pleraque ex Punicis oppida et finis Carthaginensium, quos novissime habuerant, populus Romanus per magistratus administrabat; Gaetulorum magna pars et Numidiae usque ad flumen Muluccham sub Iugurtha erant; Mauris omnibus rex Bocchus imperi-

tabat, praeter nomen cetera ignarus populi Romani itemque nobis neque bello neque pace antea cognitus. de Africa et eius incolis ad necessitudinem rei satis dictum.

Postquam diviso regno legati Africa decessere et Iugurtha contra timorem animi praemia sceleris adeptum sese videt, certum esse ratus, quod ex amicis apud Numantiam acceperat, omnia Romae venalia esse, simul et illorum pollicitationibus accensus, quos paulo ante muneribus expleverat, in regnum Adherbalis animum intendit. ipse acer bellicosus; at is quem petebat quietus inbellis, placido ingenio, opportunus iniuriae, metuens magis quam metuendus. igitur ex improviso finis eius cum magna manu invadit, multos mortalis cum pecore atque alia praeda capit, aedificia incendit, pleraque loca hostiliter cum equitatu adcedit, deinde cum omni multitudine in regnum suum convortit, existumans Adherbalem dolore permotum iniurias suas manu vindicaturum eamque rem belli causam fore. at ille, quod neque se parem armis existumabat et amicitia populi Romani magis quam Numidis fretus erat, legatos ad Iugurtham de iniuriis questum misit. qui tametsi contumeliosa dicta rettulerant, prius tamen omnia pati decrevit quam bellum sumere, quia temptatum antea secus cesserat. neque eo magis cupido Iugurthae minuebatur, quippe qui totum eius regnum animo iam invaserat. itaque non uti antea cum praedatoria manu, sed magno exercitu comparato bellum gerere coepit et aperte totius Numidiae imperium petere. ceterum qua pergebat, urbis agros vastare, praedas agere, suis animum hostibus terrorem augere. Adherbal ubi intellegit eo processum, uti regnum aut relinquendum esset aut armis retinendum, necessario copias parat et Iugurthae obvius procedit. interim haud longe a mari prope Cirtam oppidum utriusque exercitus consedit et, quia diei extremum erat, proelium non inceptum. sed ubi ple-

rumque noctis processit, obscuro etiam tum lumine milites Iugurthini signo dato castra hostium invadunt, semisomnos partim alios arma sumentis fugant funduntque. Adherbal cum paucis equitibus Cirtam profugit, et ni multitudo togatorum fuisset, quae Numidas insequentis moenibus prohibuit, uno die inter duos reges coeptum atque patratum bellum foret. igitur Iugurtha oppidum circumscedit, vineis turribusque et machinis omnium generum expugnare aggreditur, maxime festinans tempus legatorum antecapere, quos ante proelium factum ab Adherbale Romam missos audiverat.

4 Sed postquam senatus de bello eorum accepit, tres adulescentes in Africam legantur, qui ambos reges adeant, senatus populique Romani verbis nuntient velle et censere eos ab armis discedere, de controversiis suis iure potius quam bello disceptare: ita seque illisque dignum esse. legati in Africam maturantes veniunt, eo magis quod Romae, dum proficisci parant, de proelio facto et oppugnatione Cirtae audiebatur; sed is rumor clemens erat. quorum Iugurtha accepta oratione respondit sibi neque maius quicquam neque carius auctoritate senatus esse. ab adulescentia ita se enisum, ut ab optumo quoque probaretur; virtute, non malitia P. Scipioni, summo viro, placuisse; ob easdem artis a Micipsa, non penuria liberorum in regnum adoptatum esse. ceterum, quo plura bene atque strenue fecisset, eo animum suum iniuriam minus tolerare. Adherbalem dolis vitae suae insidiatum; quod ubi conperisset, sceleri eius obviam isse. populum Romanum neque recte neque pro bono facturum, si ab iure gentium sese prohibuerit, postremo de omnibus rebus legatos Romam brevi missurum. ita utrique digrediuntur. Adherbalis appellandi copia non fuit.

23 Iugurtha ubi eos Africa decessisse ratus est neque propter loci naturam Cirtam armis expugnare

potest, vallo atque fossa moenia circumdat, turris extruit easque praesidiis firmat; praeterea dies noctisque aut per vim aut dolis temptare, defensoribus moenium praemia modo modo formidinem ostentare, suos hortando ad virtutem adrigere: prorsus intentus cuncta parare. Adherbal ubi intellegit omnis suas fortunas in extremo sitas, hostem infestum, auxili spem nullam, penuria rerum necessariorum bellum trahi non posse, ex eis, qui una Cirtam profugerant, duos maxime impigros delegit: eos multa pollicendo ac miserando casum suum confirmat, uti per hostium munitiones noctu ad proximum mare, dein Romam pergerent. Numidae paucis diebus iussa efficiunt. litterae Adherbalis in senatu recitatae, quarum sententia haec fuit:

Non mea culpa saepe ad vos oratum mitto, patres conscripti, sed vis Iugurthae subigit, quem tanta lubido extinguendi me invasit, ut neque vos neque deos immortalis in animo habeat, sanguinem meum quam omnia malit. itaque quintum iam mensem socius et amicus populi Romani armis obsessus teneor; neque mihi Micipsae patris mei beneficia neque vestra decreta auxiliantur; ferro an fame acrius urgear, incertus sum.

Plura de Iugurtha scribere dehortatur me fortuna mea et iam antea expertus sum parum fidei miseris esse; nisi tamen intellego illum supra quam ego sum petere neque simul amicitiam vestram et regnum meum sperare. utrum gravius existimet, nemini occultum est. nam initio occidit Hiempsalem fratrem meum, deinde patrio regno me expulit. quae sane fuerint nostrae iniuriae, nihil ad vos. verum nunc vestrum regnum armis tenet; me, quem vos imperatorem Numidis posuistis, clausum obsidet; legatorum verba quanti fecerit, pericula mea declarant. quid est relicum nisi vis vestra, quo moveri possit? nam ego quidem vellem, et haec, quae scribo, et illa, quae antea

in senatu questus sum, vana forent potius, quam miseria mea fidem verbis faceret.

- 10 Sed quoniam eo natus sum, ut Iugurthae scelerum ostentui essem, non iam mortem neque aerumnas, tantum modo inimici imperium et cruciatus corporis deprecor. regno Numidiae, quod vestrum est, uti lubet, consulite: me manibus impiis eripite, per maiestatem imperi, per amicitiae fidem, si ulla apud vos memoria remanet avi mei Masinissae.
- 25 His litteris recitatis fuere qui exercitum in Africam mittendum censerent et quam primum Adherbali subveniendum: de Iugurtha interim uti consuleretur, 2 quoniam legatis non paruisset. sed ab isdem illis regis fautoribus summa ope enisum est, ne tale decretum fieret. ita bonum publicum, ut in plerisque 3 negotiis solet, privata gratia devictum. legantur tamen in Africam maiores natu nobiles, amplis honoribus usi. in quis fuit M. Scaurus, de quo supra memoravimus, consularis et tum senatus princeps. ei, 5 quod res in invidia erat, simul et ab Numidis obsecrati, triduo navem ascendere. dein brevi Uticam adpulsi litteras ad Iugurtham mittunt: quam ocissime ad provinciam adcedat, seque ad eum ab senatu missos. ille ubi accepit homines claros, quorum auctoritatem Romae pollere audiverat, contra inceptum suum venisse, primo commotus metu atque lubricine 7 divorsus agitabatur: timebat iram senatus, ni paruisset legatis; porro animus cupidine caecus ad inceptum 8 scelus rapiebatur. vicit tamen in avido ingenio pravom consilium. igitur exercitu circumdato summa vi Cirtam inrumpere nititur, maxime sperans diducta manu hostium aut vi aut dolis sese casum victoriae 10 inventurum. quod ubi secus procedit neque quod intenderat, efficere potest, ut prius quam legatos conveniret, Adherbali potiretur, ne amplius morando Scaurum, quem plurimum metuebat, incenderet, cum 11 paucis equitibus in provinciam venit. ac tametsi se-

nati verbis graves minae nuntiabantur, quod ab oppugnatione non desisteret, multa tamen oratione consumpta legati frustra discessere.

Ea postquam Cirtae audita sunt, Italici, quorum 26 virtute moenia defensabantur, confisi deditioe facta propter magnitudinem populi Romani inviolatos sese fore, Adherbali suadent, uti seque et oppidum Iugurthae tradat, tantum ab eo vitam paciscatur: de ceteris senatui curae fore. at ille, tametsi omnia potiora fide 2 Iugurthae rebatur, tamen, quia penes eosdem, si adversaretur, cogundi potestas erat, ita, uti censuerant Italici, deditioem facit. Iugurtha in primis Adherbalem excruciatum necat, deinde omnis puberes Numidas atque negotiatores promiscue, uti quisque armatus obvius fuerat, interficit.

Quod postquam Romae cognitum est et res in 27 senatu agitari coepta, idem illi ministri regis interpellando ac saepe gratia, interdum iurgis trahundo tempus, atrocitatem facti leniebant. ac ni C. Memmius tribunus plebis designatus, vir acer et infestus potentiae nobilitatis, populum Romanum edocuisset id agi, ut per paucos factiosos Iugurthae scelus condonaretur, profecto omnis invidia prolatandis consultationibus dilapsa foret: tanta vis gratiae atque pecuniae regis erat. sed ubi senatus delicti conscientia 3 populum timet, lege Sempronia provinciae futuris consulibus Numidia atque Italia decretae; consules declarati P. Scipio Nasica L. Bestia; Calpurnio Numidia, Scipioni Italia obvenit. deinde exercitus, qui in Africam portaretur, scribitur, stipendium aliaque, quae bello usui forent, decernuntur.

At Iugurtha contra spem nuntio accepto, quippe 28 cui Romae omnia venire in animo haeserat, filium et eum eo duos familiaris ad senatum legatos mittit eisque uti illis, quos Hiempsalē interfecto miserat, praecipit, omnis mortalis pecunia aggrediantur. qui 2 postquam Romam adventabant, senatus a Bestia con-

sultus est, placeretne legatos Iugurthae recipi moenibus, eique decrevere, nisi regnum ipsumque deditum venissent, uti in diebus proximis decem Italia decederent. consul Numidis ex senatus decreto nuntiari iubet. ita infectis rebus illi domum discedunt.

Interim Calpurnius parato exercitu legat sibi homines nobilis factiosos, quorum auctoritate quae deliquisset, munita fore sperabat. in quis fuit Scaurus, cuius de natura et habitu supra memoravimus. nam in consule nostro multae bonaeque artes animi et corporis erant, quas omnis avaritia praepediebat: patientis laborum, acri ingenio, satis providens, belli haud ignarus, firmissimus contra pericula et insidias. sed legiones per Italiam Regium atque inde Siciliam, porro ex Sicilia in Africam transvectae. igitur Calpurnius initio paratis conmeatibus acriter Numidiam ingressus est multosque mortalis et urbis aliquot pugnando cepit. sed ubi Iugurtha per legatos pecunia temptare bellique, quod administrabat, asperitatem ostendere coepit, animus aeger avaritia facile convorsus est. ceterum socius et administer omnium consiliorum adsumitur Scaurus, qui tametsi a principio plerisque ex factione eius corruptis acerrime regem impugnaverat, tamen magnitudine pecuniae a bono honestoque in pravum abstractus est. sed Iugurtha primum tantum modo belli moram redimebat, existumans sese aliquid interim Romae pretio aut gratia effecturum. postea vero quam participem negoti Scaurum accepit, in maxumam spem adductus recuperandae pacis statuit cum eis de omnibus pactionibus praesens agere. ceterum interea fidei causa mittitur a consule Sextius quaestor in oppidum Iugurthae Vagam. cuius rei species erat acceptio frumenti, quod Calpurnius palam legatis imperaverat, quoniam deditiois mora indutiae agitabantur. igitur rex, uti constituerat, in castra venit, ac pauca praesenti consilio locutus de invidia facti sui atque uti in deditioem acciperetur, reliqua

cum Bestia et Scauro secreta transigit. dein postero die quasi per saturam sententiis exquisitis in deditioem accipitur. sed, uti pro consilio imperatum erat, elephantum triginta, pecus atque equi multi cum parvo argenti pondere quaestori traduntur. Calpurnius Romam ad magistratus rogandos proficiscitur. in Numidia et exercitu nostro pax agitabatur.

Postquam res in Africa gestas quoque modo actae forent, fama divulgavit, Romae per omnis locos et conventus de facto consulis agitari. apud plebem gravis invidia, patres solliciti erant. probarentne tantum flagitium an decretum consulis subverterent, parum constabat; ac maxime eos potentia Scauri, quod is auctor et socius Bestiae ferebatur, a vero bonoque impediabat. at C. Memmius, cuius de libertate ingeni et odio potentiae nobilitatis supra diximus, inter dubitationem et moras senatus contionibus populum ad vindicandum hortari, monere, ne rem publicam, ne libertatem suam desererent, multa superba et crudelia facinora nobilitatis ostendere: prorsus intentus omnimodo plebis animum incendebat.

Sed quoniam ea tempestate Romae Memmi facundia clara pollensque fuit, decere existumavi unam ex tam multis orationem eius perscribere, ac potissimum ea dicam, quae in contione post reditum Bestiae huiusce modi verbis disseruit:

‘Multa me dehortantur a vobis, Quirites, ni stultitiam rei publicae omnia superet: opes factionis, vestra patientia, ius nullum, ac maxime quod innocentiae plus periculi quam honoris est. nam illa quidem piget dicere, his annis quindecim quam ludibrio fueritis superbiae paucorum, quam foede quamque inulti perierint vestri defensores, ut vobis animus ab ignavia atque socordia corruptus sit, qui ne nunc quidem obnoxii inimicis exurgitis atque etiam nunc timetis eos, quibus decet terrori esse. sed quamquam haec talia sunt, tamen obviam ire factionis potentiae animus sub-

5 igit. certe ego libertatem, quae mihi a parente meo
tradita est, experiar. verum id frustra an ob rem fa-
ciam, in vostra manu situm est, Quirites.

6 Neque ego vos hortor, quod saepe maiores vestri
fecere, uti contra iniurias armati eatis. nihil vi, nihil
secessionem opus est: necesse est, suomet ipsi more
7 praecipites eant. occiso Ti. Graccho, quem regnum
parare aiebant, in plebem Romanam quaestiones ha-
bitae sunt; post C. Gracchi et M. Fulvi caedem item
vestri ordinis multi mortales in carcere necati sunt:
utriusque cladis non lex, verum lubido eorum finem
8 fecit. sed sane fuerit regni paratio plebi sua resti-
tuere; quicquid sine sanguine civium uleisci nequitur,
9 iure factum sit. superioribus annis taciti indignaba-
mini aerarium expilari, reges et populos liberos paucis
nobilibus vectigal pendere, penes eosdem et summam
gloriam et maximas divitias esse. tamen haec talia
facinora impune suscepisse parum habuere itaque po-
stremo leges, maiestas vestra, divina et humana omnia
10 hostibus tradita sunt. neque eos qui ea fecere pudet
aut paenitet, sed incedunt per ora vestra magnifici,
sacerdotia et consulatus, pars triumphos suos osten-
tantes: proinde quasi ea honori, non praedae habeant.

11 servi aere parati iniusta imperia dominorum non per-
ferunt: vos, Quirites, in imperio nati aequo animo
12 servitutem toleratis? at qui sunt ei, qui rem publi-
cam occupavere? homines sceleratissimi, eruentis ma-
nibus, immani avaritia, nocentissimi et idem superbis-
sumi, quibus fides decus pietas, postremo honesta
13 atque inhonesta omnia quaestui sunt. pars eorum
occidisse tribunos plebis, alii quaestiones iniustas,
plerique caedem in vos fecisse pro munimento habent.

14 ita quam quisque pessime fecit, tam maxime tutus
est. metum ab scelere suo ad ignaviam vestram trans-
tulere, quos omnis eadem cupere, eadem odisse, eadem
15 metuere in unum coegit. sed haec inter bonos ami-
16 citia, inter malos factio est. quod si tam vos liber-

tatis curam haberetis, quam illi ad dominationem
accensi sunt, profecto neque res publica sicuti nunc
vastaretur et beneficia vestra penes optimos, non auda-
cissimos forent. maiores vestri parandi iuris et maie- 17
statis constituendae gratia bis per secessionem armati
Aventinum occupavere: vos pro libertate, quam ab illis
accepistis, nonne summa ope nitimini? atque eo vehe-
mentius, quo maius dedecus est parta amittere quam
omnino non paravisse.

Dicet aliquis "quid igitur censes?" vindicandum 18
in eos, qui hosti prodidere rem publicam, non manu
neque vi, quod magis vos fecisse quam illis accidisse
indignum est, verum quaestionibus et indicio ipsius
Iugurthae. qui si dediticius est, profecto iussis vestris 19
oboediens erit: sin ea contemnit, scilicet existimabitis,
qualis illa pax aut deditio sit, ex qua ad Iugurtham
scelerum impunitas, ad paucos potentis maxumae divi-
tiae, ad rem publicam damna atque dedecora pervene-
runt. nisi forte nondum etiam vos dominationis eorum 20
satietas tenet et illa quam haec tempora magis pla-
cent, cum regna provinciae, leges iura iudicia, bella
atque paces, postremo divina et humana omnia penes
paucos erant, vos autem, hoc est populus Romanus,
invicti ab hostibus, imperatores omnium gentium, satis
habebatis animam retinere. nam servitutem quidem
quis vestrum recusare audebat?

Atque ego tametsi viro flagitiosissimum existimo 21
impune iniuriam accepisse, tamen vos hominibus scele-
ratissimis ignoscere, quoniam cives sunt, aequo animo
paterer, ni misericordia in perniciem casura esset. nam 22
et illis, quantum inopportunitatis habent, parum est in-
pune male fecisse, nisi deinde faciendi licentia eripi-
tur, et vobis aeterna sollicitudo remanebit, cum in-
tellegetis aut serviendum esse aut per manus libertatem
retinendam. nam fidei quidem aut concordiae quae 23
spes est? dominari illi volunt, vos liberi esse; facere
illi iniurias, vos prohibere; postremo sociis nostris

24 veluti hostibus, hostibus pro sociis utuntur. potestne
in tam divorsis mentibus pax aut amicitia esse?

25 Qua re moneo hortorque vos, ne tantum scelus
impunitum omittatis. non peculatus aerari factus est
neque per vim sociis ereptae pecuniae, quae quam-
quam gravia sunt, tamen consuetudine iam pro nihilo
habentur: hosti acerrumo prodita senatus auctoritas,
proditum imperium vestrum est; domi militiaeque res
26 publica venalis fuit. quae nisi quaesita erunt, nisi
vindictatum in noxios, quid erit relicum, nisi ut illis
qui ea fecere oboedientes vivamus? nam impune quae
27 lubet facere, id est regem esse. neque ego vos, Qui-
rites, hortor, ut malitis civis vestros perperam quam
recte fecisse, sed ne ignoscendo malis bonos per-
ditum eatis. [ad hoc] in re publica multo praestat
28 benefici quam malifici inmemorem esse: bonus tan-
tum modo segnior fit, ubi negligas, at malus impro-
29 bior. ad hoc si iniuriae non sint, haud saepe auxili
egeas?

32 Haec atque alia huiusce modi saepe [in] dicundo
Memmius populo persuadet, uti L. Cassius, qui tum
praetor erat, ad Iugurtham mitteretur eumque inter-
posita fide publica Romam duceret, quo facilius in-
dicio regis Scauri et reliquorum, quos pecuniae captae
arcessebat, delicta patefierent.

2 Dum haec Romae geruntur, qui in Numidia relictii
a Bestia exercitui praecerant, secuti morem imperatoris
3 sui plurima et flagitiosissima facinora fecere. fuere
qui auro corrupti elephantos Iugurthae traderent, alii
per fugas vendere, pars ex pacatis praedas agebant:
4 tanta vis avaritiae in animos eorum veluti tabes in-
5 vaserat. at Cassius praetor perlata rogatione a C.
Memmio ac percussa omni nobilitate ad Iugurtham
proficiscitur eique timido et ex conscientia diffidenti
rebus suis persuadet, quoniam se populo Romano de-
disset, ne vim quam misericordiam eius experiri mallet.
privatim praeterea fidem suam interponit, quam ille

non minoris quam publicam ducebat: talis ea tempe-
state fama de Cassio erat.

Igitur Iugurtha contra decus regum cultu quam 33
maxime miserabili cum Cassio Romam venit. ac, 2
tametsi in ipso magna vis animi erat, confirmatus ab
omnibus, quorum potentia aut seelere cuncta ea ges-
serat, quae supra diximus, C. Baebium tribunum plebis
magna mercede parat, cuius impudentia contra ius et
iniurias omnis munitus foret. at C. Memmius ad- 3
vocata contione, quamquam regi infesta plebes erat
et pars in vincula duci iubebat, pars, nisi socios sce-
leris sui aperiret, more maiorum de hoste supplicium
sumi, dignitati quam irae magis consulens sedare mo-
tus et animos eorum mollire, postremo confirmare
fidem publicam per sese inviolatam fore. post ubi 4
silentium coepit, producto Iugurtha verba facit, Ro-
mae Numidiaeque facinora eius memorat, scelera in
patrem fratresque ostendit. quibus iuvantibus quibus-
que ministris ea egerit, quamquam intellegat populus
Romanus, tamen velle manifesta magis ex illo habere.
si verum aperiat, in fide et clementia populi Romani
magnam spem illi sitam: sin reticeat, non sociis saluti
fore, sed se suasque spes corrupturum. deinde ubi 34
Memmius dicendi finem fecit et Iugurtha respondere
iussus est, C. Baebius tribunus plebis, quem pecunia
conruptum supra diximus, regem tacere iubet, ac tam-
etsi multitudo, quae in contione aderat, vehementer
accensa terrebat eum clamore voltu, saepe impetu at-
que aliis omnibus, quae ira fieri amat, vicit tamen
impudentia. ita populus ludibrio habitus ex contione 2
discedit; Iugurthae Bestiaeque et ceteris, quos illa
quaestio exagitabat, animi augescunt.

Erat ea tempestate Romae Numida quidam nomine 35
Massiva, Gulussae filius, Masinissae nepos, qui, quia
in dissensione regum Iugurthae advorsus fuerat, de-
dita Cirta et Adherbale interfecto profugus ex patria
abierat. huic Sp. Albinus, qui proximo anno post 2

Bestiam cum Q. Minucio Rufo consulatum gerebat, persuadet, quoniam ex stirpe Masinissae sit Iugurthamque ob scelera invidia cum metu urgeat, regnum Numidiae ab senatu petat. avidus consul belli gerundi movere quam senescere omnia malebat. ipsi provincia Numidia, Minucio Macedonia evenerat. quae postquam Massiva agitare coepit neque Iugurthae in amicis satis praesidi est, quod eorum alium conscientia alium mala fama et timor impediebat, Bomilcari, proximo ac maxime fido sibi, imperat, pretio, sicuti multa confecerat, insidiatores Massivae paret ac maxime occulte, sin id parum procedat, quovis modo Numidam interficiat. Bomilcar mature regis mandata exequitur et per homines talis negotii artifices itinera egressusque eius, postremo loca atque tempora cuncta explorat. deinde, ubi res postulabat, insidias tendit. igitur unus ex eo numero, qui ad caedem parati erant, paulo inconsultius Massivam aggreditur. illum obtruncat, sed ipse deprehensus multis hortantibus et in primis Albino consule indicium profitetur. fit reus magis ex aequo bonoque quam ex iure gentium Bomilcar, comes eius, qui Romam fide publica venerat. at Iugurtha manifestus tanti sceleris non prius omisit contra verum niti, quam animadvortit supra gratiam atque pecuniam suam invidiam facti esse. igitur, quamquam in priore actione ex amicis quinquaginta vades dederat, regno magis quam vadibus consulens clam in Numidiam Bomilcarem dimittit, veritus, ne reliquos popularis metus invaderet parendi sibi, si de illo supplicium sumptum foret. et ipse paucis diebus eodem profectus est, iussus a senatu Italia dederat. sed postquam Roma egressus est, fertur saepe eo tacitus respiciens postremo dixisse 'urbem venalem et mature perituram, si emptorem invenerit.'

36 Interim Albinus renovato bello conneatum stipendium aliaque, quae militibus usui forent, maturat in Africam portare; ac statim ipse profectus, uti ante

comitia, quod tempus haud longe aberat, armis aut deditione aut quovis modo bellum conficeret. at contra Iugurtha trahere omnia et alias, deinde alias morae causas facere, polliceri deditionem ac deinde metum simulare, cedere instanti et paulo post, ne sui diffiderent, instare: ita belli modo modo pacis mora consulem ludificare. ac fuere qui tum Albinum haud ignarum consili regis existimarent neque ex tanta properantia tam facile tractum bellum socordia magis quam dolo crederent. sed postquam dilapso tempore comitorum dies adventabat, Albinus Aulo fratre in castris pro praetore relicto Romam decessit.

Ea tempestate Romae seditionibus tribuniciis atrociter res publica agitabatur. P. Lucullus et L. Annius tribuni plebis resistentibus conlegis continuare magistratum nitentibus, quae dissensio totius anni comitia impediebat. ea mora in spem adductus Aulus, quem pro praetore in castris relictum supra diximus, aut conficiendi belli aut terrore exercitus ab rege pecuniae capiundae milites mense Ianuario ex hibernis in expeditionem evocat, magnisque itineribus hieme aspera pervenit ad oppidum Suthul, ubi regis thesauri erant. quod quamquam et saevitia temporis et opportunitate loci neque capi neque obsideri poterat (nam circum murum situm in praerupti montis extremo planities limosa hiemalibus aquis paludem fecerat), tamen aut simulandi gratia, quo regi formidinem adderet, aut cupidine caecus ob thesauros oppidi potiundi vineas agere, aggerem iacere aliaque, quae incepto usui forent, properare. at Iugurtha cognita vanitate atque imperitia legati subdole eius augere amentiam, missitare supplicantis legatos, ipse quasi vitabundus per saltuosa loca et tramites exercitum ductare. denique Alulum spe pactionis perpulit, uti relicto Suthule in abditas regiones sese veluti cedentem insequeretur (ita delicta occultiora fuere). interea per homines callidos diu noctuque exercitum temptabat, centuriones

ducesque turmarum, partim uti transfugerent, conrum-
 4 pere, alii signo dato locum uti desererent quae post-
 quam ex sententia instruit, intempesta nocte de in-
 proviso multitudine Numidarum Auli castra circumvenit.
 5 milites Romani, percussi tumultu insolito, arma capere
 alii alii se abdere, pars territos confirmare, trepidare
 omnibus locis. vis magna hostium, caelum nocte at-
 que nubibus obscuratum, periculum anceps, postremo
 6 fugere an manere tutius foret, in incerto erat. sed ex
 eo numero, quos paulo ante corruptos diximus, cohors
 una Ligurum cum duabus turmis Thracum et paucis
 gregariis militibus transiere ad regem, et centurio
 primi pili tertiae legionis per munitionem, quam uti
 defenderet acceperat, locum hostibus introeundi dedit,
 7 eaque Numidae cuncti irrupere. nostri foeda fuga,
 plerique abiectis armis, proximum collem occupave-
 8 runt. nox atque praeda castrorum hostis, quo minus
 9 victoria uterentur, remorata sunt. deinde Iugurtha
 postero die cum Aulo in conloquio verba facit: tam-
 etsi ipsum cum exercitu fame et ferro clausum tene-
 ret, tamen se memorem humanarum rerum, si secum
 foedus faceret, incolumis omnis sub iugum missurum;
 10 praeterea uti diebus decem Numidia decederet. quae
 quamquam gravia et flagiti plena erant, tamen, quia mor-
 tis metu mutabantur, sicuti regi lubuerat, pax convenit.
 39 Sed ubi ea Romae conperta sunt, metus atque
 maeror civitatem invasere: pars dolere pro gloria im-
 peri, pars insolita rerum bellicarum timere libertati;
 Aulo omnes infesti, ac maxime qui bello saepe prae-
 clari fuerant, quod armatus dedecore potius quam
 2 manu salutem quaesiverat. ob ea consul Albinus ex
 delicto fratris invidiam ac deinde periculum timens
 senatum de foedere consulabat, et tamen interim ex-
 ercitus supplementum scribere, ab sociis et nomine
 Latino auxilia arcessere, denique omnibus modis festi-
 3 nare. senatus ita, uti par fuerat, decernit suo atque
 4 populi iniussu nullum potuisse foedus fieri. consul

impeditus a tribunis plebis, ne quas paraverat copias
 secum portaret, paucis diebus in Africam proficiscitur;
 nam omnis exercitus, uti convenerat, Numidia de-
 ductus in provincia hiemabat. postquam eo venit, 5
 quamquam persequi Iugurtham et mederi fraternae
 invidiae animo ardebat, cognitis militibus, quos prae-
 ter fugam soluto imperio licentia atque lascivia con-
 ruperat, ex copia rerum statuit sibi nihil agitandum.

Interim Romae C. Mamilius Limetanus tribunus 40
 plebis rogationem ad populum promulgat, uti quae-
 reretur in eos, quorum consilio Iugurtha senati de-
 creta neglegisset, quique ab eo in legationibus aut
 imperiis pecunias acceperant, qui elephantos quique
 perfugas tradidissent, item qui de pace aut bello cum
 hostibus pactiones fecissent. huic rogationi partim 2
 conscii sibi alii ex partium invidia pericula metuen-
 tes, quoniam aperte resistere non poterant, quin illa
 et alia talia placere sibi faterentur, occulte per ami-
 cos ac maxime per homines nominis Latini et socios
 Italicos impedimenta parabant. sed plebes incredibile 3
 memoratu est quam intenta fuerit quantaque vi roga-
 tionem iusserit, magis odio nobilitatis, cui mala illa
 parabantur, quam cura rei publicae: tanta lubido in
 partibus erat. igitur ceteris metu percussis M. Scau- 4
 rus, quem legatum Bestiae fuisse supra docuimus,
 inter laetitiam plebis et suorum fugam, trepida etiam
 tum civitate, cum ex Mamilia rogatione tres quae-
 sitores rogarentur, effecerat, uti ipse in eo numero crea-
 retur. sed quaestio exercita asperere violenterque ex 5
 rumore et lubidine plebis: ut saepe nobilitatem, sic
 ea tempestate plebem ex secundis rebus insolentia
 ceperat.

Ceterum mos partium [popularium] et [senatus] 41
 factionum ac deinde omnium malarum artium paucis
 ante annis Romae ortus est otio atque abundantia
 earum rerum, quae prima mortales ducunt. nam ante 2
 Carthaginem deletam populus et senatus Romanus

placide modesteque inter se rem publicam tractabant, neque gloriae neque dominationis certamen inter civis erat: metus hostilis in bonis artibus civitatem retinebat. sed ubi illa formido mentibus decessit, scilicet ea, quae res secundae amant, lascivia atque superbia incessere. ita quod in adversis rebus optaverant otium, postquam adepti sunt, asperius acerbisque fuit. namque coepere nobilitas dignitatem, populus libertatem in lubricum vortere, sibi quisque ducere trahere rapere. ita omnia in duas partis abstracta sunt, res publica, quae media fuerat, dilacerata. ceterum nobilitas factione magis pollebat, plebis vis soluta atque dispersa in multitudine minus poterat. paucorum arbitrio belli domique agitabatur; penes eosdem aeriarii provinciae magistratus, gloriae triumphique erant: populus militia atque inopia urgebatur; praedas bellicas imperatores cum paucis diripiebant, interea parentes aut parvi liberi militum, uti quisque potentiori confinis erat, sedibus pellebantur. ita cum potentia avaritia sine modo modestiaque invadere, polluere et vastare omnia, nihil pensi neque sancti habere, quoad semet ipsa praecipitavit. nam ubi primum ex nobilitate reperti sunt qui veram gloriam iniustae potentiae anteponerent, moveri civitas et dissensio civilis quasi permixtio terrae oriri coepit. nam postquam Ti. et C. Gracchus, quorum maiores Punico atque aliis bellis multum rei publicae addiderant, vindicare plebem in libertatem et paucorum scelera patefacere coepere, nobilitas noxia atque eo percussa modo per socios ac nomen Latinum, interdum per equites Romanos, quos spes societatis a plebe dimoverat, Gracchorum actionibus obviam ierat, et primo Tiberium, dein paucos post annos eadem ingredientem Gaium, tribunum alterum alterum triumvirum coloniis deducendis, cum M. Fulvio Flacco ferro necaverat. et sane Gracchis cupidine victoriae haud satis moderatus animus fuit. sed bono vinci satius est quam

malo more iniuriam vincere. igitur ea victoria nobilitas ex lubricum sua usa multos mortalis ferro aut fuga extinxit plusque in relicum sibi timoris quam potentiae addidit. quae res plerumque magnas civitatis pessum dedit, dum alteri alteros vincere quovis modo et victos acerbius ulcisci volunt. sed de studiis partium et omnis civitatis moribus si singillatim aut pro magnitudine parem disserere, tempus quam res maturius me deseret. quam ob rem ad inceptum redeo.

Post Auli foedus exercitusque nostri foedam fugam Metellus et Silanus consules designati provincias inter se partiverant Metelloque Numidia evenerat, acri viro et, quamquam adverso populi partium, fama tamen aequabili et inviolata. is ubi primum magistratum ingressus est, alia omnia sibi cum collega ratus, ad bellum, quod gesturus erat, animum intendit. igitur diffidens veteri exercitui milites [eligere] scribere, praesidia undique arcessere, arma tela, equos et cetera instrumenta militiae parare, ad hoc conneatum affatim, denique omnia, quae in bello vario et multarum rerum egenti usui esse solent. ceterum ad ea patrandam senatus auctoritate, socii nomenque Latinum et reges ultro auxilia mittendo, postremo omnis civitas summo studio adnitebatur. itaque ex sententia omnibus rebus paratis compositisque in Numidiam proficiscitur, magna spe civium cum propter artis bonas tum maxime quod adversum divitias invictum animum gerebat et avaritia magistratum ante id tempus in Numidia nostrae opes contusae hostiumque auctae erant.

Sed ubi in Africam venit, exercitus ei traditur a Sp. Albino proconsule iners inbellis, neque periculi neque laboris patiens, lingua quam manu promptior, praedator ex sociis et ipse praeda hostium, sine imperio et modestia habitus. ita imperatori novo plus ex malis moribus sollicitudinis quam ex copia militum auxilii aut spei bonae adcedebat. statuit tamen Metellus, quamquam et aestivorum tempus comitiorum

mora imminuerat et expectatione eventus civium animos intentos putabat, non prius bellum attingere, quam
 4 maiorum disciplina milites laborare coegisset. nam Albinus, Auli fratris exercitusque clade percussus, postquam decreverat non egredi provincia, quantum temporis aestivorum in imperio fuit, plerumque milites stativis castris habebat, nisi cum odor aut pabuli
 5 egestas locum mutare subegerat. sed neque muniebantur ea neque more militari vigiliae deducebantur; uti cuique lubebat, ab signis aberat; lixae permixti cum militibus diu noctuque vagabantur, et palantes agros vastare, villas expugnare, pecoris et mancipiorum praedas certantes agere eaque mutare cum mercatoribus vino advecticio et aliis talibus, praeterea frumentum publice datum vendere, panem in dies mercari: postremo quaecumque dici aut fingi queunt ignaviae luxuriaeque probra, in illo exercitu cuncta fuere et alia
 45 amplius. sed in ea difficultate Metellum non minus quam in rebus hostilibus magnum et sapientem virum fuisse conperior: tanta temperantia inter ambitionem
 2 saevitiamque moderatum. namque edicto primum adiumenta ignaviae sustulisse: ne quisquam in castris panem aut quem alium coctum cibum venderet, ne lixae exercitum sequerentur, ne miles gregarius in castris neve in agmine servom aut iumentum haberet; ceteris arte modum statuisset praeterea transvorsis itineribus cotidie castra movere, iuxta ac si hostes adessent, vallo atque fossa munire, vigiliis crebras ponere et eas ipse cum legatis circumire, item in agmine in primis modo modo in postremis, saepe in medio adesse, ne quispiam ordine egrederetur, ut cum signis frequentes incederent, miles cibum et arma portaret.
 3 ita prohibendo a delictis magis quam vindicando exercitum brevi confirmavit.
 46 Interea Iugurtha, ubi quae Metellus agebat, ex nuntiis accepit, simul de innocentia eius certior Roma factus, diffidere suis rebus ac tum demum veram de-

ditionem facere conatus est. igitur legatos ad con- 2
 sulum cum suppliciis mittit, qui tantum modo ipsi liberisque vitam peterent, alia omnia dederent populo Romano. sed Metello iam antea experimentis cogni- 3
 tum erat genus Numidarum infidum, ingenio mobili, novarum rerum avidum esse. itaque legatos alium 4
 ab alio divorsos aggreditur ac paulatim temptando, postquam opportunos sibi cognovit, multa pollicendo persuadet, uti Iugurtham maxime vivom, sin id parum procedat, necatum sibi traderent. ceterum palam quae ex voluntate forent, regi nuntiare iubet. deinde ipse 5
 paucis diebus intento atque infesto exercitu in Numidiam procedit, ubi contra belli faciem tuguria plena hominum, pecora cultoresque in agris erant. ex oppidis et mapalibus praefecti regis obvii procedebant parati frumentum dare, conneatum portare, postremo omnia, quae imperarentur, facere. neque Metellus id- 6
 circo minus, sed pariter ac si hostes adessent, munito agmine incedere, late explorare omnia, illa deditiois signa ostentui credere et insidiis locum temptari. ita- 7
 que ipse cum expeditis cohortibus, item funditorum et sagittariorum delecta manu apud primos erat, in postremo C. Marius legatus cum equitibus curabat, in utrumque latus auxiliarios equites tribunis legionum et praefectis cohortium dispertiverat, ut cum eis permixti velites, quocumque adcederent, equitatus hostium propulsarent. nam in Iugurtha tantus dolus tantaque 8
 peritia locorum et militiae erat, ut, absens an praesens, pacem an bellum gerens perniciosior esset, in incerto haberetur.

Erat haud longe ab eo itinere, quo Metellus per- 47
 gebat, oppidum Numidarum nomine Vaga, forum rerum venalium totius regni maxime celebratum, ubi et incolere et mercari consueverant Italici generis multi mortales. huc consul, simul temptandi gratia 2
 et si paterentur opportunitates loci, praesidium imposuit. praeterea imperavit frumentum et alia, quae

bello usui forent, conportare, ratus, id quod res monebat, frequentiam negotiatorum et conmeatu iuvaturam
 3 exercitum et iam paratis rebus munimento fore. inter haec negotia Iugurtha impensius modo legatos supplices mittere, pacem orare, praeter suam liberorumque
 4 vitam omnia Metello dedere. quos item uti priores consul inlectos ad proditionem domum dimittebat, regi pacem, quam postulabat, neque abnuere neque polliceri et inter eas moras promissa legatorum expectare.
 48 Iugurtha ubi Metelli dicta cum factis composuit ac se suis artibus temptari animadvortit, quippe cui verbis pax nuntiabatur, ceterum re bellum asperrimum erat, urbs maxuma alienata, ager hostibus cognitus, animi popularium temptati, coactus rerum necessitudine statuit armis certare. igitur explorato hostium itinere, in spem victoriae adductus ex opportunitate loci, quam maxumas potest copias omnium generum parat ac per tramites occultos exercitum Metelli antevenit.
 3 Erat in ea parte Numidiae, quam Adherbal in divisione possederat, flumen oriens a meridie nomine Muthul, a quo aberat mons ferme milia passuum viginti tractu pari, vastus ab natura et humano cultu. sed ex eo medio quasi collis oriebatur, in immensum perlingens, vestitus oleastro ac murtefisi aliisque generibus arborum, quae humi arido atque harenoso
 4 gignuntur. media autem planities deserta penuria aquae praeter flumini propinqua loca; ea consita arbutis pecore atque cultoribus frequentabantur.
 49 Igitur in eo colle, quem transverso itinere porrectum docuimus, Iugurtha extenuata suorum acie consedit. elephantis et parti copiarum pedestrium Bomilcarem praefecit eunque edocet quae ageret. ipse propior montem cum omni equitatu et peditibus
 2 lectis suos conlocat. dein singulas turmas et manipulos circumiens monet atque obtestatur, uti memores pristinae virtutis et victoriae sese regnumque suum

ab Romanorum avaritia defendant: cum eis certamen fore, quos antea victos sub iugum miserint; ducem illis, non animum mutatum; quae ab imperatore decuerint omnia suis provisae, locum superiorem, ut prudentes cum inperitis, ne pauciores cum pluribus aut rudes cum belli melioribus manum consererent. proinde parati
 3 intentique essent signo dato Romanos invadere: illum diem aut omnis labores et victorias confirmaturum aut maxumarum aerumnarum initium fore. ad hoc
 4 viritum, uti quemque ob militare facinus pecunia aut honore extulerat, conmonefacere benefici sui et eum ipsum aliis ostentare, postremo pro cuiusque ingenio pollicendo minitando obtestando alium alio modo excitare, cum interim Metellus ignarus hostium monte
 5 degrediens cum exercitu conspicatur. primo dubius, quidnam insolita facies ostenderet (nam inter virgulta equi Numidaeque consederant, neque plane occultati humilitate arborum et tamen incerti, quidnam esset, cum natura loci tum dolo ipsi atque signa militaria
 6 obscurati), dein brevi cognitis insidiis paulisper agmen constituit. ibi conmutatis ordinibus in dextro latere, quod proximum hostis erat, triplicibus subsidiis aciem instruxit, inter manipulos funditores et sagittarios dispertit, equitatum omnem in cornibus locat, ac pauca pro tempore milites hortatus aciem, sicuti instruxerat, transvorsis principiis in planum deducit. sed ubi Numidas quietos neque colle degredi
 50 animadvortit, veritus ex anni tempore et inopia aquae, ne siti conficeretur exercitus, Rutilium legatum cum expeditis cohortibus et parte equitum praemisit ad flumen, uti locum castris antecaperet, existumans hostis crebro impetu et transvorsis proeliis iter suum remoraturus et, quoniam armis diffident, lassitudinem et sitim militum temptaturos. deinde ipse pro re atque loco, sicuti monte descenderat, paulatim procedere, Marium post principia habere, ipse cum sinistrae alae equitibus esse, qui in agmine principes facti erant.

3 At Iugartha, ubi extremum agmen Metelli primos
 suos praetergressum videt, praesidio quasi dum mi-
 lium peditum montem occupat, qua Metellus descen-
 derat, ne forte cedentibus advorsariis receptui ac post
 munimento foret. dein repente signo dato hostis in-
 4 vadit. Numidae alii postremos caedere, pars a sinistra
 ac dextra temptare, infensi adesse atque instare, om-
 nibus locis Romanorum ordines conturbare. quorum
 etiam qui firmioribus animis obvii hostibus fuerant,
 ludificati incerto proelio ipsi modo eminus sauciaban-
 tur neque contra feriendi aut conserundi manum copia
 5 erat. ante iam docti ab Iugartha equites, ubi Roma-
 norum turma insequi coeperat, non confertim neque
 in unum sese recipiebant, sed alius alio quam maxime
 6 divorsi. ita numero priores, si ab persequendo hostis
 deterre nequiverant, disiectos ab tergo aut lateri-
 bus circumveniebant: sin opportunior fugae collis quam
 campi fuerat, ea vero consueti Numidarum equi facile
 inter virgulta evadere, nostros asperitas et insolentia
 51 loci retinebat. ceterum facies totius negotii varia in-
 certa, foeda atque miserabilis: dispersi a suis pars
 cedere alii insequi; neque signa neque ordines ob-
 servare, ubi quemque periculum ceperat, ibi resistere
 ac propulsare; arma tela, equi viri, hostes atque cives
 permixti; nihil consilio neque imperio agi, fors omnia
 2 regere. itaque multum diei processerat, cum etiam
 3 tum eventus in incerto erat. denique omnibus labore
 et aestu languidis Metellus, ubi videt Numidas minus
 instare, paulatim milites in unum conducit, ordines
 restituit et cohortis legionarias quattuor advorsum
 pedites hostium conlocat. eorum magna pars supe-
 4 rioribus locis fessa consederat. simul orare et hortari
 milites, ne deficerent neu paterentur hostis fugientis
 vincere: neque illis castra esse neque munimentum
 ullum, quo cedentes tenderent; in armis omnia sita.
 6 sed ne Iugartha quidem interea quietus erat: circumire
 hortari, renovare proelium et ipse cum delectis temp-

tare omnia; subvenire suis, hostibus dubiis instare,
 quos firmos cognoverat, eminus pugnando retinere. eo 52
 modo inter se duo imperatores summi viri certabant,
 ipsi pares, ceterum opibus disparibus. nam Metello 2
 virtus militum erat, locus advorsus, Iugarthae alia
 omnia praeter milites opportuna. denique Romani, 3
 ubi intellegunt neque sibi per fugium esse neque ab
 hoste copiam pugnandi fieri (et iam die vesper erat),
 advorso colle, sicuti praeceptum fuerat, evadunt. amisso 4
 loco Numidae fusi fugatique; pauci interiire, pleros-
 que velocitas et regio hostibus ignara tutata sunt.

Interea Bomilcar, quem elephantis et parti copia 5
 rum pedestrium praefectum ab Iugartha supra dixi-
 mus, ubi eum Rutilius praetergressus est, paulatim
 suos in aequom locum deducit ac, dum legatus ad
 flumen, quo praemissus erat, festinans pergit, quietus,
 uti res postulabat, aciem exornat neque remittit, quid
 ubique hostis ageret, explorare. postquam Rutilium 6
 consedissee iam et animo vacuum accepit simulque ex
 Iugarthae proelio clamorem angere, veritus, ne legatus
 cognita re laborantibus suis auxilio foret, aciem, quam
 diffidens virtuti militum arte statuerat, quo hostium
 itineri officeret, latius porrigit eoque modo ad Rutili
 castra procedit. Romani ex improviso pulveris vim 53
 magnam animadvertunt; nam prospectum ager arbu-
 stis consitus prohibebat. et primo rati humum ari-
 dam vento agitari, post ubi aequabilem manere et,
 sicuti acies movebatur, magis magisque adpropinquare
 vident, cognita re properantes arma capiunt ac pro
 castris, sicuti imperabatur, consistunt. deinde ubi 2
 propius ventum est, utrimque magno clamore con-
 curritur. Numidae tantum modo remorati, dum in 3
 elephantis auxilium putant, postquam eos inpeditos
 ramis arborum atque ita disiectos circumveniri vident,
 fugam faciunt ac plerique abiectis armis collis aut
 noctis, quae iam aderat, auxilio integri abeunt. ele- 4
 phanti quattuor capti, reliqui omnes numero quadra-

5 ginta interfecti. at Romani, quamquam itinere atque
 opere castrorum et proelio fessi laetique erant, tamen,
 quod Metellus amplius opinione morabatur, instructi
 6 intentique obviam procedunt; nam dolus Numidarum
 7 nihil languidi neque remissi patiebatur. ac primo
 obscura nocte, postquam haud procul inter se erant,
 strepitu velut hostes adventare, alteri apud alteros
 formidinem simul et tumultum facere, et paene in-
 prudentia admissum facinus miserabile, ni utrimque
 8 praemissi equites rem exploravissent. igitur pro metu
 repente gaudium exortum: milites alius alium laeti
 appellant, acta edocent atque audiunt, sua quisque
 fortia facta ad caelum fert. quippe res humanae ita
 sese habent: in victoria vel ignavis gloriari licet, ad-
 vorsae res etiam bonos detrectant.

54 Metellus in isdem castris quadriduo moratus sau-
 cios cum cura reficit, meritos in proeliis more militiae
 donat, univrosos in contione laudat atque agit gratias,
 hortatur, ad cetera, quae levia sunt, parem animum
 gerant: pro victoria satis iam pugnatum, reliquos la-
 2 bores pro praeda fore. tamen interim transfugas et
 alios opportunos, Iugurtha ubi gentium aut quid agi-
 taret, cum paucisne esset an exercitum haberet, ut
 3 sese victus gereret, exploratum misit. at ille sese in
 loca saltuosa et natura munita receperat ibique coge-
 bat exercitum numero hominum ampliorem, sed hebe-
 tem infirmumque, agri ac pecoris magis quam belli
 4 cultorem. id ea gratia eveniebat, quod praeter regios
 equites nemo omnium Numida ex fuga regem sequi-
 tar. quo cuiusque animus fert, eo discedunt neque id
 flagitium militiae ducitur: ita se mores habent.

5 Igitur Metellus, ubi videt regis etiam tum ani-
 mum ferocem esse, bellum renovari, quod nisi ex illius
 lubidine geri non posset, praeterea inicum certamen
 sibi cum hostibus, minore detrimento illos vinci, quam
 suos vincere, statuit non proeliis neque in acie sed
 6 alio more bellum gerendum. itaque in loca Numidiae

opulentissima pergit, agros vastat, multa castella et
 oppida temere munita aut sine praesidio capit incen-
 ditque, puberes interfici iubet, alia omnia militum prae-
 dam esse. ea formidine multi mortales Romanis dediti
 obsides, frumentum et alia, quae usui forent, afflatim
 praebita, ubicumque res postulabat, praesidium inposi-
 tum. quae negotia multo magis quam proelium male 7
 pugnatum ab suis regem terrebant: quippe, cuius spes 8
 omnis in fuga sita erat, sequi cogebatur et, qui sua
 loca defendere nequiverat, in alienis bellum gerere.
 tamen ex copia quod optimum videbatur consilium 9
 capit: exercitum plerumque in isdem locis opperiri
 iubet, ipse cum delectis equitibus Metellum sequitur,
 nocturnis et avvis itineribus ignoratus Romanos pa-
 lantis repente aggreditur. eorum plerique inermes 10
 cadunt, multi capiuntur, nemo omnium intactus pro-
 fugit, et Numidae prius quam ex castris subveniretur,
 sicuti iussi erant, in proximos collis discedunt.

Interim Romae gaudium ingens ortum cognitum 55
 Metelli rebus, ut seque et exercitum more maiorum
 gereret, [ut] in advorso loco victor tamen virtute fuisset,
 hostium agro potiretur, Iugurtham magnificum ex
 Albin socordia spem salutis in solitudine aut fuga
 coegisset habere. itaque senatus ob ea feliciter acta 2
 dis immortalibus supplicia decernere, civitas, trepida
 antea et sollicita de belli eventu, laeta agere, de Me-
 tello fama praeclara esse. igitur eo intentior ad vic- 3
 toriam niti, omnibus modis festinare, cavere tamen,
 necubi hosti opportunus fieret, meminisse post glo-
 riam invidiam sequi. ita, quo clarior erat, eo magis 4
 anxius erat, neque post insidias Iugurthae effuso ex-
 exercitu praedari; ubi frumento aut pabulo opus erat,
 cohortes cum omni equitatu praesidium agitabant;
 sed igni magis quam praeda ager vastabatur. exer- 5
 citus partem ipse, reliquos Marius ducebat: duobus 6
 locis haud longe inter se castra faciebant; ubi vi 7
 opus erat, cuncti aderant; ceterum, quo fuga atque

- 8 formido latius cresceret, divorsi agebant. eo tempore Iugurtha per collis sequi, tempus aut locum pugnae quaerere, qua venturum hostem audierat, pabulum et aquarum fontis, quorum penuria erat, conrumperere, modo se Metello interdum Mario ostendere, postremos in agmine temptare ac statim in collis regredi, rursus aliis, post aliis minitari, neque proelium facere neque otium pati, tantum modo hostem ab incepto retinere.
- 56 Romanus imperator ubi se dolis fatigari videt neque ab hoste copiam pugnandi fieri, urbem magnam et in ea parte, qua sita erat, arcem regni nomine Zamam statuit oppugnare, ratus, id quod negotium poscebat, Iugurtham laborantibus suis auxilio venturum ibique proelium fore. at ille, quae parabantur a perfugis edoctus, magnis itineribus Metellum antevenit. oppidanos hortatur, moenia defendant, additis auxilio perfugis, quod genus ex copiis regis, quia fallere nequibat, firmissimum erat; praeterea pollicetur
- 3 in tempore semet cum exercitu adfore. ita compositis rebus in loca quam maxime occulta discedit, ac post paulo cognoscit Marium ex itinere frumentatum cum paucis cohortibus Siccam missum, quod oppidum primum omnium post malam pugnam ab rege defecerat.
- 4 eo cum delectis equitibus noctu pergat et iam egredientibus Romanis in porta pugnam facit, simul magna voce Siccensis hortatur, uti cohortis ab tergo circumveniant: fortunam illis praeclari facinoris casum dare; si id fecerint, postea sese in regno, illos in libertate
- 5 sine metu aetatem acturos. ac ni Marius signa inferre atque evadere oppido properavisset, profecto cuncti aut magna pars Siccensium fidem mutavissent: tanta mobilitate sese Numidae gerunt. sed milites Iugurthini, paulisper ab rege sustentati, postquam maiore vi hostes urgent, paucis amissis profugi discedunt.
- 57 Marius ad Zamam pervenit. id oppidum, in campo situm, magis opere quam natura munitum erat, nullius

idoneae rei egens, armis virisque opulentum. igitur 2 Metellus pro tempore atque loco paratis rebus cuncta moenia exercitu circumvenit, legatis imperat, ubi quisque curaret. deinde signo dato undique simul clamor 3 ingens oritur, neque ea res Numidas terret: infensi intentique sine tumultu manent, proelium incipitur. Romani pro ingenio quisque pars eminus glande aut 4 lapidibus pugnare, alii succedere ac murum modo subfodere modo scalis aggredi, cupere proelium in manibus facere. contra ea oppidani in proximos saxa 5 volvere, sudis pila, praeterea picem sulphure et taeda mixtam ardenti mittere. sed ne illos quidem, qui 6 procul manserant, timor animi satis muniverat; nam plerosque iacula tormentis aut manu emissa vulnerabant, parique periculo sed fama in pari boni atque ignavi erant.

Dum apud Zamam sic certatur, Iugurtha ex impro- 58 viso castra hostium cum magna manu invadit; remissis qui in praesidio erant et omnia magis quam proelium expectantibus portam inrumpit. at nostri 2 repentino metu percussi sibi quisque pro moribus consulunt: alii fugere, alii arma capere; magna pars vulnerati aut occisi. ceterum ex omni multitudine non 3 amplius quadraginta memores nominis Romani grege facto locum cepere paulo quam alii editiorem, neque inde maxuma vi depelli quiverunt, sed tela eminus missa remittere, pauci in pluribus minus frustrari; sin Numidae propius adcessissent, ibi vero virtutem ostendere et eos maxuma vi caedere, fundere atque fugare. interim Metellus cum acerrume rem gereret, clamorem 4 ut tumultum hostilem a tergo accepit, dein convorso equo animadvortit fugam ad se vorsum fieri, quae res indicabat popularis esse. igitur equitatum omnem ad 5 castra properare misit ac statim C. Marium cum cohortibus sociorum, eumque lacrumans per amicitiam perque rem publicam obsecrat, ne quam contumeliam remanere in exercitu victore neve hostis inultos abire

- 6 sinat. ille brevi mandata efficit. at Iugurtha munimento castrorum impeditus, cum alii super vallum praecipitarentur, alii in angustiis ipsi sibi properantes officerent, multis amissis in loca munita sese recepit.
- 7 Metellus infecto negotio, postquam nox aderat, in castra cum exercitu revertitur.
- 59 Igitur postero die, prius quam ad oppugnandum egrederetur, equitatum omnem in ea parte, qua regis adventus erat, pro castris agitare iubet, portas et proxima loca tribunis dispertit, deinde ipse pergit ad oppidum atque uti superiore die murum aggreditur.
- 2 interim Iugurtha ex occulto repente nostros invadit: qui in proximo locati fuerant, paulisper terriți perturbantur, reliqui cito subveniunt. neque diutius Numidae resistere quivissent, ni pedites cum equitibus permixti magnam cladem in congressu facerent. quibus illi freti non, uti equestri proelio solet, sequi, deincepere, sed advorsis equis concurrere, implicare ac perturbare aciem: ita expeditis peditibus suis hostis paene victos dare.
- 60 Eodem tempore apud Zamam magna vi certabatur. ubi quisque legatus aut tribunus curabat, eo acerrumē niti, neque alius in alio magis quam in sese spem habere; pariterque oppidani agere: oppugnare aut parare omnibus locis, avidius alteri alteros sauciare quam
- 2 semet tegere, clamor permixtus hortatione laetitia gemitu, item strepitus armorum ad caelum ferri, tela
- 3 utrimque volare. sed illi, qui moenia defensabant, ubi hostes paulum modo pugnam remiserant, intenti
- 4 proelium equestre prospectabant. eos, uti quaeque Iugurthae res erant, laetos modo modo pavidos animadvorteres, ac, sicuti audiri a suis aut cerni possent, monere alii alii hortari, aut manu significare aut niti corporibus et ea huc et illuc quasi vitabundi aut iacientes tela agitare. quod ubi Mario cognitum est (nam is in ea parte curabat), consulto lenius agere ac diffidentiam rei simulare, pati Numidas sine tu-

multu regis proelium visere. ita illis studio suorum 6 adstrictis repente magna vi murum aggreditur. et iam scalis egressi milites prope summa ceperant, cum oppidani concurrunt, lapides ignem, alia praeterea tela ingerunt. nostri primo resistere, deinde ubi unae 7 atque alterae scalae conminutae, qui supersteterant adflicti sunt, ceteri quoquo modo potuere, pauci integri magna pars vulneribus confecti, abeunt. denique 8 utrimque proelium nox diremit.

Metellus postquam videt frustra inceptum, neque 61 oppidum capi neque Iugurtham nisi ex insidiis aut suo loco pugnam facere et iam aestatem exactam esse, ab Zama discedit et in eis urbibus, quae ad se defecerant satisque munitae loco aut moenibus erant, praesidia inponit. ceterum exercitum in provinciam, 2 quae proxima est Numidiae, hiemandi gratia conlocat. neque id tempus ex aliorum more quieti aut luxuriae 3 concedit, sed, quoniam armis bellum parum procedebat, insidias regi per amicos tendere et eorum perfidia pro armis uti parat. igitur Bomilcarem, qui Romae 4 cum Iugurtha fuerat et inde vadibus datis de Massivae nece iudicium fugerat, quod ei per maxumam amicitiam maxuma copia fallundi erat, multis pollicitationibus aggreditur. ac primo efficit, uti ad se conloquendi gratia occultus veniat. deinde fide data, si Iugurtham vivom aut necatum sibi tradidisset, fore ut illi senatus inpunitatem et sua omnia concederet, facile Numidae persuadet, cum ingenio infido tum me- 5 tuenti, ne, si pax cum Romanis fieret, ipse per condiciones ad supplicium traderetur. is, ubi primum 62 opportunum fuit, Iugurtham anxium ac miserantem fortunas suas adcedit, monet atque lacrumans obtestatur, uti aliquando sibi liberisque et genti Numidarum optume merita provideat: omnibus proeliis sese victos, agrum vastatum, multos mortalis captos occisos, regni opes conminutas esse; satis saepe iam et virtutem militum et fortunam temptatam: caveat,

2 ne illo cunctante Numidae sibi consulant. his atque
 talibus aliis ad deditionem regis animum impellit.
 3 mittuntur ad imperatorem legati, qui Iugurtham im-
 perata facturum dicerent ac sine ulla pactione sese
 4 regnumque suum in illius fidem tradere. Metellus
 prope cunctos senatorii ordinis ex hibernis accersi
 iubet; eorum et aliorum, quos idoneos ducebat, con-
 5 silium habet. ita more maiorum ex consili decreto
 per legatos Iugurthae imperat argenti pondo ducenta
 milia, elephantos omnis, equorum et armorum aliquan-
 6 tum. quae postquam sine mora facta sunt, iubet
 7 omnis perfugas vinctos adduci. eorum magna pars,
 uti iussum erat, adducti, pauci, cum primum deditio
 coepit, ad regem Bocchum in Mauretanium abierat.
 8 igitur Iugurtha, ubi armis virisque et pecunia spolia-
 tus est, cum ipse ad imperandum Tisidium vocaretur,
 rursus coepit flectere animum suum et ex mala con-
 9 scientia digna timere. denique multis diebus per du-
 bitationem consumptis, cum modo taedio rerum ac-
 vorsarum omnia bello potiora duceret, interdum secum
 ipse reputaret, quam gravis casus in servitium ex
 regno foret, multis magnisque praesidiis nequiquam
 10 perditis de integro bellum sumit. et Romae senatus
 de provinciis consultus Numidiam Metello decreverat.
 63 Per idem tempus Uticae forte C. Mario per hostias
 dis supplicanti magna atque mirabilia portendi ha-
 ruspex dixerat: proinde quae animo agitabat, fretus
 dis ageret, fortunam quam saepissime experiretur:
 2 cuncta prospere eventura. at illum iam antea con-
 sulatus ingens cupido exagitabat, ad quem capiendum
 praeter vetustatem familiae alia omnia abunde erant:
 industria probitas, militiae magna scientia, animus
 belli ingens domi modicus, lubricitatis et divitiarum
 victor, tantum modo gloriae avidus.
 3 Sed is natus et omnem pueritiam Arpini altus,
 ubi primum aetas militiae patiens fuit, stipendiis fa-
 ciendis, non Graeca facundia neque urbanis munditiis

sese exercuit: ita inter artis bonas integrum ingenium
 brevi adolevit. ergo, ubi primum tribunatum milita- 4
 rem a populo petit, plerisque faciem eius ignorantibus,
 factis notus per omnis tribus declaratur. deinde ab 5
 eo magistratu alium, post alium sibi peperit, semper-
 que in potestatibus eo modo agitabat, ut ampliore
 quam gerebat dignus haberetur. tamen is ad id loco- 6
 rum talis vir (nam postea ambitione praeceptus datus
 est) consulatum adpetere non audebat. etiam tum
 alios magistratus plebs, consulatum nobilitas inter se
 per manus tradebat. novos nemo tam clarus neque 7
 tam egregiis factis erat, quin indignus illo honore et
 is quasi pollutus haberetur.

Igitur ubi Marius [cum] haruspiciis dicta eodem in- 64
 tendere videt, quo cupido animi hortabatur, ab Metello
 petundi gratia missionem rogat. cui quamquam virtus
 gloria atque alia optanda bonis superabant, tamen in-
 erat contemptor animus et superbia, commune nobili-
 tatis malum. itaque primum commotus insolita re mirari 2
 [primum] eius consilium et quasi per amicitiam monere,
 ne tam prava inciperet neu super fortunam animum ge-
 reret: non omnia omnibus cupiunda esse, debere illi res
 suas satis placere: postremo caveret id petere a po-
 pulo Romano, quod illi iure negaretur. postquam haec 3
 atque alia talia dixit neque animus Mari flectitur,
 respondit, ubi primum potuisset per negotia publica,
 facturum sese quae peteret. ac postea saepius eadem 4
 postulanti fertur dixisse, ne festinaret abire: satis ma-
 ture illum cum filio suo consulatum petiturum. is eo
 tempore contubernio patris ibidem militabat, annos
 natus circiter viginti. quae res Marium cum pro ho-
 nore, quem adfectabat, tum contra Metellum vehe-
 menter accenderat. ita cupidine atque ira, pessumis 5
 consultoribus, grassari: neque facto ullo neque dicto
 abstinere, quod modo ambitiosum foret; milites, quibus
 in hibernis praeerat, laxiore imperio quam antea ha-
 bere; apud negotiatores, quorum magna multitudo

Uticae erat, criminose simul et magnifice de bello loqui: dimidia pars exercitus si sibi permitteretur, paucis diebus Iugurtham in catenis habiturum; ab imperatore consulto trahi, quod homo inanis et regiae superbiae imperio nimis gauderet. quae omnia illis eo firmiora videbantur, quia diurnitate belli res familiaris conruperant et animo cupienti nihil satis festinatur. erat praeterea in exercitu nostro Numida quidam nomine Gauda, Mastanabalis filius, Masinissae nepos, quem Micipsa testamento secundum heredem scripserat, morbis confectus et ob eam causam mente paulum inminuta. cui Metellus petenti, more regum ut sellam iuxta poneret, item postea custodiae causa turmam equitum Romanorum, utrumque negaverat: honorem, quod eorum more foret, quos populus Romanus reges appellavisset, praesidium, quod contumeliosum in eos foret, si equites Romani satellites Numidae traderentur. hunc Marius anxium aggreditur atque hortatur, ut contumeliarum in imperatorem cum suo auxilio poenas petat. hominem ob morbos animo parum valido secunda oratione extollit: illum regem, ingentem virum, Masinissae nepotem esse; si Iugurtha captus aut occisus foret, imperium Numidiae sine mora habiturum; id adeo mature posse evenire, si ipse consul ad id bellum missus foret. itaque et illum et equites Romanos, milites et negotiatores, alios ipse, plerosque pacis spes impellit, uti Romam ad suos necessarios aspere in Metellum de bello scribant, Marius imperatorem poscant. sic illi multis a mortali-
bus honestissima suffragatione consulatus petebatur. simul ea tempestate plebs nobilitate fusa per legem Mamiliam novos extollebat. ita Mario cuncta procedere.

66 Interim Iugurtha, postquam omissa deditione bellum incipit, cum magna cura parare omnia, festinare: cogere exercitum, civitatis, quae ab se defecerant, formidine aut ostentando praemia adfectare; communire

suos locos, arma tela aliaque, quae spe pacis amiserat, reficere aut commercari; servitia Romanorum adlicere et eos ipsos, qui in praesidiis erant, pecunia temptare: prorsus nihil intactum neque quietum pati, cuncta agitare. Igitur Vagenses, quo Metellus initio Iugurtha pacificante praesidium inposuerat, fatigati regis suppliciiis neque antea voluntate alienati, principes civitatis inter se coniurant. nam vulgus, uti plerumque solet et maxime Numidarum, ingenio mobili, seditiosum atque discordiosum erat, cupidum novarum rerum, quieti et otio adversum. dein compositis inter se rebus in diem tertium constituunt, quod is festus celebratusque per omnem Africam ludum et lasciviam magis quam formidinem ostentabat. sed ubi tempus fuit, centuriones tribunosque militaris et ipsum praefectum oppidi T. Turpilius Silanus alius alium domos suas invitant. eos omnis praeter Turpilius inter epulas obtruncant. postea milites palantis inermos, quippe in tali die ac sine imperio, aggrediuntur. idem plebes facit, pars edocti ab nobilitate alii studio talium rerum incitati, quis acta consiliumque ignorantibus tumultus ipse et res novae satis placebant. Romani milites, inproviso metu incerti ignarique, quid potissimum facerent, trepidare. arce oppidi, ubi signa et scuta erant, praesidium hostium, portae ante clausae fuga prohibebant. ad hoc mulieres puerique pro tectis aedificiorum saxa et alia, quae locus praebat, certatim mittere. ita neque caveri anceps malum neque a fortissimis infirmissimo generi resisti posse: iuxta boni malique, strenui et inbelles inulti obtruncari. in ea tanta asperitate saevissimis Numidis et oppido undique clauso Turpilius praefectus unus ex omnibus Italicis intactus profugit. id misericordiane hospitis an pactione aut casu ita evenerit, parum conperimus, nisi, quia illi in tanto malo turpis vita integra fama potior fuit, inprobis intestabilisque videtur.

- 68 Metellus postquam de rebus Vagae actis conperit, paulisper maestus ex conspectu abit. deinde ubi ira et aegritudo permixta sunt, cum maxuma cura ultum 2 ire iniurias festinat. legionem, cum qua hiemabat, et quam plurimos potest Numidas equites pariter cum occasu solis expeditos educit et postera die circiter hora tertia pervenit in quandam planitiem locis 3 paulo superioribus circumventam. ibi milites fessos itineris magnitudine et iam abnuentis omnia docet oppidum Vagam non amplius mille passuum abesse, decere illos relicum laborem aequo animo pati, dum pro civibus suis, viris fortissimis atque miserrimis, poenas caperent; praeterea praedam benigne ostentat. 4 sic animis eorum adrectis equites in primo late, pedites quam artissime ire et signa occultare iubet.
- 69 Vagenses ubi animum advortere ad se vorsum exercitum pergere, primo, uti erat res, Metellum esse rati portas clausere, deinde ubi neque agros vastari et eos, qui primi aderant, Numidas equites vident, rursum Iugurtham arbitrati cum magno gaudio obvii 2 procedunt. equites peditesque repente signo dato alii volgum effusum oppido caedere, alii ad portas festinare, pars turris capere: ira atque praedae spes amplius quam lassitudo posse. ita Vagenses biduom modo 3 ex perfidia laetati: civitas magna et opulens cuncta poenae aut praedae fuit. Turpilius, quem praefectum oppidi unum ex omnibus profugisse supra ostendimus, iussus a Metello causam dicere postquam sese parum expurgat, condemnatus verberatusque capite poenas solvit; nam is civis ex Latio erat.
- 70 Per idem tempus Bomilcar, cuius impulsu Iugurtha deditionem, quam metu deseruit, inceperat, suspectus regi et ipse eum suspiciens novas res cupere, ad perniciem eius dolum quaerere, die noctuque fatigare animum. denique omnia temptando socium sibi adiungit Nabdalsam, hominem nobilem, magnis opibus, clarum acceptumque popularibus suis, qui plerumque

seorsum ab rege exercitum ductare et omnis res exequi solitus erat, quae Iugurthae fesso aut maioribus adstricto superaverant; ex quo illi gloria opesque inventae. igitur utriusque consilio dies insidiis statuitur; cetera, uti res posceret, ex tempore parari placuit. Nabdalsa ad exercitum profectus, quem inter 4 hiberna Romanorum iussus habebat, ne ager inultis hostibus vastaretur. is postquam magnitudine facinoris percussus ad tempus non venit metusque rem impediebat, Bomilcar, simul cupidus incepta patrandi et timore socii anxius, ne omissio veteri consilio novom quaereret, litteras ad eum per homines fidelis mittit, in quis mollitiam socordiamque viri accusare, testari deos, per quos iuravisset, monere, ne praemia Metelli in pestem convorteret: Iugurthae exitium adesse, ceterum suane an Metelli virtute periret, id modo agitari: proinde reputaret cum animo suo, praemia an cruciatum mallet. sed cum eae litterae adlatae, 71 forte Nabdalsa exercito corpore fessus in lecto quiescebat, ubi cognitis Bomilcaris verbis primo cura, deinde, uti aegrum animum solet, somnus cepit. erat 3 ei Numida quidam negotiorum curator, fidus acceptusque et omnium consiliorum nisi novissimi particeps. qui postquam adlatas litteras audivit et ex consuetudine ratus opera aut ingenio suo opus esse in tabernaculum introiit, dormiente illo epistulam super caput in pulvino temere positam sumit ac perlegit, dein prope cognitis insidiis ad regem pergit. Nabdalsa paulo 5 post experrectus ubi neque epistulam repperit et rem omnem, uti acta erat, [ex perfugis] cognovit, primo indicem persequi conatus, postquam id frustra fuit, Iugurtham placandi gratia adcedit; dicit, quae ipse paravisset facere, perfidia clientis sui praeventa; lacrumans obtestatur per amicitiam perque sua antea fideliter acta, ne super tali scelere suspectum sese haberet. ad ea 72 rex, aliter atque animo gerebat, placide respondit. Bomilcare aliisque multis, quos socios insidiarum co-

gnoverat, interfectis iram obpresserat, ne qua ex eo
 2 negotio seditio oreretur. neque post id locorum Iu-
 gurthae dies aut nox ulla quieta fuit: neque loco ne-
 que mortali cuiquam aut tempori satis credere, civis
 hostisque iuxta metuere, circumspectare omnia et
 omni strepitu pavescere, alio atque alio loco, saepe
 contra decus regium, noctu requiescere, interdum somno
 excitus arreptis armis tumultum facere: ita formidine
 quasi vecordia exagitari.

73 Igitur Metellus, ubi de casu Bomilcaris et indicio
 patefacto ex perfugis cognovit, rursus tamquam ad
 2 integrum bellum cuncta parat festinatque. Marium
 fatigantem de profectione, simul et invitum et offen-
 3 sum sibi parum idoneum ratus, domum dimittit. et
 Romae plebes litteris, quae de Metello ac Mario missae
 erant, cognitissimam volenti animo de ambobus acceperant.
 4 imperatori nobilitas, quae antea decori fuit, invidiae
 esse; at illi alteri generis humilitas favorem addiderat.
 ceterum in utroque magis studia partium quam bona
 5 aut mala sua moderata. praeterea seditiosi magistra-
 tus vulgum exagitare, Metellum omnibus contionibus
 capitis accessere, Marii virtutem in maius celebrare.
 6 denique plebes sic accensa, uti opifices agrestesque
 omnes, quorum res fidesque in manibus sitae erant,
 relictis operibus frequentarent Marium et sua neces-
 7 saria post illius honorem ducerent. ita percussa no-
 bilitate post multas tempestates novo homini con-
 sulatus mandatur. et postea populus a tribuno plebis
 T. Manlio Mancino rogatus, quem vellet cum Iugurtha
 bellum gerere, frequens Marium iussit. sed paulo .....
 decreverat: ea res frustra fuit.

74 Eodem tempore Iugurtha amissis amicis, quorum
 plerosque ipse necaverat, ceteri formidine pars ad
 Romanos, alii ad regem Bocchum profugerant, cum
 neque bellum geri sine administris posset et novorum
 fidem in tanta perfidia veterum experiri periculosum
 duceret, variis incertisque agitabat. neque illi res

neque consilium aut quisquam hominum satis place-
 bat: itinera praefectosque in dies mutare, modo ad-
 vorsum hostis interdum in solitudines pergere, saepe
 in fuga ac post paulo in armis spem habere, dubitare,
 virtuti an fidei popularium minus crederet: ita quo-
 cumque intenderat, res advorsae erant. sed inter eas 2
 moras repente sese Metellus cum exercitu ostendit.
 Numidae ab Iugurtha pro tempore parati instructique,
 dein proelium incipitur. qua in parte rex pugnae ad- 3
 fuit, ibi aliquamdiu certatum, ceteri eius omnes milites
 primo congressu pulsifugatique. Romani signorum
 et armorum [et] aliquanto numero, hostium paucorum
 potiti; nam ferme Numidis in omnibus proeliis magis
 pedes quam arma tuta sunt.

Ea fuga Iugurtha impensius modo rebus suis dif- 75
 fidens cum perfugis et parte equitatus in solitudines,
 dein Thalam pervenit, in oppidum magnum atque opu-
 lentum, ubi plerique thesauri filiorumque eius multus
 pueritiae cultus erat. quae postquam Metello conperta 2
 sunt, quamquam inter Thalam flumenque proximum
 in spatio milium quinquaginta loca arida atque vasta
 esse cognoverat, tamen spe patrandi belli, si eius op-
 pidi potitus foret, omnis asperitates supervadere ac na-
 turam etiam vincere aggreditur. igitur omnia iumenta 3
 sarcinis levare iubet nisi frumento dierum decem, ce-
 terum utris modo et alia aquae idonea portari. prae- 4
 terea conquirat ex agris quam plurimum potest domiti
 pecoris: eo imponit vasa cuiusque modi, sed pleraque
 lignea, conlecta ex tuguriis Numidarum. ad hoc fini- 5
 tamis imperat, qui se post regis fugam Metello dede-
 rant, quam plurimum quisque aquae portaret; diem
 locumque, ubi praesto fuerint, praedicat. ipse ex flumine, 6
 quam proximum oppido aquam esse supra diximus,
 iumenta onerat. eo modo instructus ad Thalam pro-
 ficiscitur. deinde ubi ad id loci ventum, quo Numidis 7
 praeceperat, et castra posita munitaque sunt, tanta
 repente caelo missa vis aquae dicitur, ut ea modo

8 exercitui satis superque foret. praeterea conmeatus
spe amplior, quia Numidae, sicuti plerique in nova
9 deditione, officia intenderant. ceterum milites religione
pluvia magis usi, eaque res multum animis eorum
addidit, nam rati sese dis immortalibus curae esse.
deinde postero die contra opinionem Iugurthae ad
10 Thalam perveniunt. oppidani, qui se locorum aspe-
ritate munitos crediderant, magna atque insolita re
perculsi, nihilo segnius bellum parare; idem nostri
76 facere. sed rex nihil iam infectum Metello credens,
quippe qui omnia, arma tela, locos tempora, denique
naturam ipsam ceteris imperitantem industria vicerat,
cum liberis et magna parte pecuniae ex oppido noctu
profugit. neque postea in ullo loco amplius uno die
aut una nocte moratus: simulabat sese negoti gratia
properare, ceterum proditionem timebat, quam vitare
posse celeritate putabat: nam talia consilia per otium
2 et ex opportunitate capi. at Metellus, ubi oppidanos
proelio intentos, simul oppidum et operibus et loco
3 munitum videt, vallo fossaque moenia circumvenit. dein
duobus locis ex copia maxime idoneis vineas agere, [su-
perque eas] aggerem iacere et [super aggerem] im-
4 sitis turribus opus et administros tutari; contra haec
oppidani festinare parare: prorsus ab utrisque nihil re-
licum fieri. denique Romani, multo ante labore proeliis-
que fatigati, post dies quadraginta quam eo ventum
erat, oppido modo potiti: praeda omnis ab perfugis
6 corrupta. ei postquam murum arietibus feriri resque
suas adflictas vident, aurum atque argentum et alia,
quae prima ducuntur, domum regiam comportant: ibi
vino et epulis onerati illaque et domum et semet igni
conrumpunt, et quas victi ab hostibus poenas metue-
rant, eas ipsi volentes pendere.

77 Sed pariter cum capta Thala legati ex oppido
Lepti ad Metellum venerant orantes, uti praesidium
praefectumque eo mitteret: Hamilcarem quendam, ho-
minem nobilem factiosum, novis rebus studere, ad-

vorsum quem neque imperia magistratum neque leges
valerent; ni id festinaret, in summo periculo suam
salutem, illorum socios fore. nam Leptitani iam inde 2
a principio belli Iugurthini ad Bestiam consulem et
postea Romam miserant amicitiam societatemque ro-
gatum. deinde ubi ea impetrata, semper boni fideles- 3
que mansere et cuncta a Bestia Albino Metelloque
imperata nave fecerant. itaque ab imperatore facile 4
quae petebant adepti: emissae eo cohortes Ligurum
quattuor et C. Annius praefectus.

Id oppidum ab Sidoniis conditum est, quos acce- 78
pimus profugos ob discordias civilis navibus in eos
locos venisse, ceterum situm inter duas Syrtis, quibus
nomen ex re inditum. nam duo sunt sinus prope in 2
extrema Africa, inaequales magnitudine, pari natura;
quorum proxima terrae praealta sunt, cetera uti fors
tulit alta, alia in tempestate vadosa. nam ubi mare 3
magnum esse et saevire ventis coepit, limum hare-
namque et saxa ingentia fluctus trahunt: ita facies
locorum cum ventis simul mutatur. Syrtes ab tractu
nominatae. eius civitatis lingua modo convorsa co- 4
nubio Numidarum, legum cultusque pleraque Sidonica;
quae eo facilius retinebant, quod procul ab imperio
regis aetatem agebant. inter illos et frequentem Nu- 5
midiam multi vastique loci erant.

Sed quoniam in eas regiones per Leptitanorum 79
negotia venimus, non indignum videtur egregium atque
mirabile facinus duorum Carthaginiensium memorare:
eam rem nos locus admonuit. <qua tempestate Car- 2
thaginienses pleraque Africa imperitabant, Cyrenenses *ab l. n.*
quoque magni atque opulenti fuere. ager in medio 3
harenosus, una specie; neque flumen neque mons erat,
qui finis eorum discerneret. quae res eos in magno
diuturnoque bello inter se habuit. postquam utrimque 4
legiones, item classes saepe fusae fugataeque et alteri
alteros aliquantum adtriverant, veriti, ne mox victos
victoresque defessos alius aggrediretur, per indutias

sponsionem faciunt, uti certo die legati domo proficiscerentur: quo in loco inter se obvii fuissent, is communis utriusque populi finis haberetur. igitur Carthagine duo fratres missi, quibus nomen Philaenis erat, maturavere iter pergere. Cyrenenses tardius iere. id socordiane an casu acciderit, parum cognovi. ceterum solet in illis locis tempestas haud secus atque in mari retinere. nam ubi per loca aequalia et nuda gignentium ventus coortus harenam humo excitavit, ea magna vi agitata ora oculosque implere solet, ita prospectu impedito morari iter. postquam Cyrenenses aliquanto posteriores se esse vident et ob rem corruptam domi poenas metuunt, criminari Carthaginiensis ante tempus domo digressos, conturbare rem, denique omnia malle quam victi abire. sed cum Poeni aliam condicionem, tantum modo aequam, peterent, Graeci optionem Carthaginiensium faciunt, ut vel illi, quos finis populo suo peterent, ibi vivi obruerentur, vel eadem condicione sese quem in locum vellent processuros. Philaeni condicione probata seque vitamque suam rei publicae condonavere: ita vivi obruti Carthaginienses in eo loco Philaenis fratribus aras consecravere aliique illis domi honores instituti. nunc ad rem redeo.

80 Iugurtha postquam amissa Thala nihil satis firmum contra Metellum putat, per magnas solitudines cum paucis profectus pervenit ad Gaetulos, genus hominum ferum incultumque et eo tempore ignarum nominis Romani. eorum multitudinem in unum cogit ac paulatim consuefacit ordines habere, signa sequi, imperium observare, item alia militaria facere. praeterea regis Bocchi proximos magnis muneribus et maioribus promissis ad studium sui perducit, quis adiutoribus regem aggressus impellit, uti adversus Romanos bellum incipiat. id ea gratia facilius proniusque fuit, quod Bocchus initio huiusce belli legatos Romam miserat foedus et amicitiam petiturum, quam

rem opportunissimam incepto bello pauci impediverant caeci avaritia, quis omnia honesta atque inhonesta vendere mos erat. et iam antea Iugurthae filia Boccho nupserat. verum ea necessitudo apud Numidas Maurosque levis ducitur, quia singuli pro opibus quisque quam plurimas uxores, denas alii alii pluris habent, sed reges eo amplius. ita animus multitudine distrahitur: nulla pro socia optinet, pariter omnes viles sunt. igitur in locum ambobus placitum exercitus conveniunt. ibi fide data et accepta Iugurtha Bocchi animum oratione accendit: Romanos iniustos, profunda avaritia, communis omnium hostis esse; eandem illos causam belli cum Boccho habere, quam secum et cum aliis gentibus, libidinem imperitandi, quis omnia regna adversa sint; tum sese, paulo ante Carthaginiensis, item regem Persen, post uti quisque opulentissimus videatur, ita Romanis hostem fore. eis atque aliis talibus dictis ad Cirtam oppidum iter constituunt, quod ibi Metellus praedam captivosque et impedimenta locaverat. ita Iugurtha ratus aut capta urbe operae pretium fore aut, si dux Romanus auxilio suis venisset, proelio sese certaturos, nam callidus id modo festinabat, Bocchi pacem inminuere, ne moras agitando aliud quam bellum mallet.

Imperator postquam de regum societate cognovit, non temere neque, uti saepe iam victo Iugurtha consueverat, omnibus locis pugnandi copiam facit. ceterum haud procul ab Cirta castris munitis reges operitur, melius esse ratus cognitis Mauris, quoniam is novos hostis adcesserat, ex commodo pugnare facere. interim Roma per litteras certior fit provinciam Numidiam Mario datam; nam consulem factum ante acceperat. quibus rebus supra bonum aut honestum pereulsus neque lacrimas tenere neque moderari linguam, vir egregius in aliis artibus nimis molliter aegritudinem pati. quam rem alii in superbiam vertebant, alii bonum ingenium contumelia accensum esse,

multi, quod iam parta victoria ex manibus eriperetur, nobis satis cognitum est illum magis honore Mari quam iniuria sua exeruciatum, neque tam anxie latu-
 83 rum fuisse, si adempta provincia alii quam Mario traderetur. igitur eo dolore impeditus et quia stultitiae videbatur alienam rem periculo suo curare, legatos ad Bocchum mittit postulatum, ne sine causa hostis populo Romano fieret: habere tum magnam copiam societatis amicitiaeque coniungundae, quae potior bello esset, et quamquam opibus suis confideret, tamen non debere incerta pro certis mutare. omne bellum sumi facile, ceterum aegerrime desinere; non in eiusdem potestate initium eius et finem esse; incipere cuius, etiam ignavo licere, deponi, cum victores velint. proinde sibi regnoque suo consulere ne florentis res suas cum Iugurthae perditis misceret.
 2 ad ea rex satis placide verba facit: sese pacem cupere, sed Iugurthae fortunarum misereri; si eadem illi copia
 3 feret, omnia conventura. rursus imperator contra postulata Bocchi nuntios mittit; ille probare partim, alia abnuere. eo modo saepe ab utroque missis remissisque nuntiis tempus procedere et ex Metelli voluntate bellum intactum trahi.

84 At Marius, ut supra diximus, cupientissima plebe consul factus, postquam ei provinciam Numidiam populus inssit, antea iam infestus nobilitati, tum vero multus atque ferox instare, singulos modo modo univorsos laedere, dictitare sese consulatum ex victis illis spolia cepisse, alia praeterea magnifica pro se et illis
 2 dolentia. interim quae bello opus erant, prima habere: postulare legionibus supplementum, auxilia a populis et regibus arcessere, praeterea ex Latio sociisque fortissimum quemque, plerosque militiae, paucos fama cognitos, accire et ambiundo cogere homines emeritis
 3 stipendiis secum proficisci. neque illi senatus, quamquam advorsus erat, de ullo negotio abnuere audebat. ceterum supplementum etiam laetus decreverat, quia

neque plebi militia volenti putabatur et Marius aut belli usum aut studia vulgi amissurus. sed ea res frustra sperata: tanta lubido cum Mario eundi plerosque invaserat. sese quisque praeda locupletem fore, 4 victorem domum rediturum, alia huiusce modi animis trahebant, et eos non paulum oratione sua Marius adrexeerat. nam postquam omnibus, quae postulaverat, 5 decretis milites scribere volt, hortandi causa simul et nobilitatem, uti consueverat, exagitandi contionem populi advocavit. deinde hoc modo disseruit:

'Scio ego, Quirites, plerosque non isdem artibus 85 imperium a vobis petere et, postquam adepti sunt, gerere: primo industrios supplices modicos esse, dein per ignaviam et superbiam aetatem agere. sed mihi contra ea videtur: nam, quo pluris est univorsa res 2 publica quam consulatus aut praetura, eo maiore cura illam administrari quam haec peti debere. neque me 3 fallit, quantum cum maximo beneficio vostro negoti sustineam. bellum parare simul et aerario parcere, cogere ad militiam eos, quos nolis offendere, domi forisque omnia curare et ea agere inter invidos occursantis factiosos opinione, Quirites, asperius est. ad hoc, alii si deliquere, vetus nobilitas, maiorum fortia 4 facta, cognatorum et adfinium opes, multae clientelae, omnia haec praesidio adsunt: mihi spes omnes in memet sitae, quas necesse est virtute et innocentia tutari; nam alia infirma sunt. et illud intellego, Qui- 5 rites, omnium ora in me convorsa esse, aequos bonosque favere (quippe mea bene facta rei publicae procedant), nobilitatem locum invadundi quaerere. quo 6 mihi acrius adnitendum est, uti neque vos capiamini et illi frustra sint. ita ad hoc aetatis a pueritia fui, 7 uti omnis labores et pericula consueta habeam. quae 8 ante vostra beneficia gratuito faciebam, ea uti accepta mercede deseram, non est consilium, Quirites. illis 9 difficile est in potestatibus temperare, qui per ambitionem sese probos simulavere: mihi, qui omnem

aetatem in optimis artibus egi, bene facere iam ex consuetudine in naturam vortit.

- 10 Bellum me gerere cum Iugurtha iussistis, quam rem nobilitas aegerrime tulit. quaeso, reputate cum animis vestris, num id mutare melius sit, si quem ex illo globo nobilitatis ad hoc aut aliud tale negotium mittatis, hominem veteris prosapiae ac multarum imaginum et nullius stipendi: scilicet ut in tanta re ignarus omnium trepidet festinet, sumat aliquem ex populo monitorem officii sui. ita plerumque evenit, ut quem vos imperare iussistis, is imperatorem alium quaerat. atque ego scio, Quirites, qui, postquam consules facti sunt, et acta maiorum et Graecorum militaria praecepta legere coeperint: praeposteri homines, nam gerere quam fieri tempore posterius, re atque usu prius est. comparate nunc, Quirites, cum illorum superbia me hominem novom. quae illi audire et legere solent, eorum partem vidi, alia egomet gessi; 14 quae illi litteris, ea ego militando didici. nunc vos existumate, facta an dicta pluris sint. contemnunt novitatem meam, ego illorum ignaviam; mihi fortuna, 15 illis probra obiectantur. quamquam ego naturam unam et communem omnium existumo, sed fortissimum quemque generosissimum. ac si iam ex patribus Albini aut Bestiae quaeri posset, mense an illos ex se gigni maluerint, quid responsuros creditis nisi sese 17 liberos quam optimos voluisse? quod si iure me despiciunt, faciant idem maioribus suis, quibus, uti mihi, 18 ex virtute nobilitas coepit. invident honori meo: ergo invident labori innocentiae, periculis etiam meis, quoniam iam per haec illum cepi. verum homines corrupti superbia ita aetatem agunt, quasi vestros honores contemnunt; ita hos petunt, quasi honeste vixerint. 20 ne illi falsi sunt, qui divorsissimas res pariter expectant, ignaviae voluptatem et praemia virtutis. atque etiam, cum apud vos aut in senatu verba faciunt, pleraque oratione maiores suos extollunt: eorum fortia

facta memorando clariores sese putant. quod contra est. nam quanto illorum vita praeclarius, tanto horum 22 socordia flagitiosior. et profecto ita se res habet: 23 maiorum gloria posteris quasi lumen est, neque bona neque mala eorum in occulto patitur. huiusce rei ego 24 inopiam fateor, Quirites, verum, id quod multo praeclarius est, meamet facta mihi dicere licet. nunc videte, quam iniqui sint. quod ex aliena virtute sibi adrogant, id mihi ex mea non concedunt, scilicet quia imagines non habeo et quia mihi nova nobilitas est, quam certe peperisse melius est quam acceptam corrupisse.

Equidem ego non ignoro, si iam mihi respondere 26 velint, abunde illis facundam et compositam orationem fore. sed in vostro maximo beneficio cum omnibus locis me vosque maledictis lacerent, non placuit reticere, ne quis modestiam in conscientiam duceret. nam me quidem ex animi mei sententia nulla oratio 27 laedere potest: quippe vera necesse est bene praedicent, falsa vita moresque mei superant. sed quoniam 28 vestra consilia accusantur, qui mihi summum honorem et maxumum negotium inposuistis, etiam atque etiam reputate, num eorum paenitendum sit. non possum 29 fidei causa imagines neque triumphos aut consulatus maiorum meorum ostentare, at, si res postulet, hastas vexillum phaleras, alia militaria dona, praeterea cicatrices adverso corpore. hae sunt meae imagines, haec 30 nobilitas, non hereditate relicta, ut illa illis, sed quae ego meis plurimis laboribus et periculis quaesivi. non 31 sunt composita verba mea: parvi id facio. ipsa se virtus satis ostendit: illis artificio opus est, ut turpia facta oratione tegant. neque litteras Graecas didici: 32 parum placebat eas discere, quippe quae ad virtutem doctoribus nihil profuerant. at illa multo optuma rei 33 publicae doctus sum, hostem ferire, praesidia agitare, nihil metuere nisi turpem famam, hiemem et aestatem iuxta pati, humi requiescere, eodem tempore ino-

34 piam et laborem tolerare. his ego praeceptis milites
hortabor, neque illos arte colam, me opulenter, ne-
35 que gloriam meam, laborem illorum faciam. hoc est
utile, hoc civile imperium. namque cum tute per
mollitiem agas, exercitum supplicio cogere, id est do-
36 minum, non imperatorem esse. haec atque talia maio-
res vestri faciundo seque remque publicam celebra-
37 vere. quis nobilitas freta, ipsa dissimilis moribus,
nos illorum aemulos contemnit et omnis honores non
38 ex merito sed quasi debitos a vobis repetit. ceterum
homines superbissimi procul errant. maiores eorum
omnia quae licebat illis reliquere, divitias imagines
memoriam sui praeclaram; virtutem non reliquere,
neque poterant: ea sola neque datur dono neque ac-
39 cipitur. sordidum me et incultis moribus aiunt, quia
parum scite conviviam exorno neque histrionem ullum
neque pluris preti cocum quam vilicum habeo. quae
40 mihi habet confiteri, Quirites. nam ex parente meo
et ex aliis sanctis viris ita accepi, munditias mulie-
ribus, laborem viris convenire, omnibusque bonis oportere
plus gloriae quam divitiarum esse; arma, non
41 suppellectilem decori esse. quin ergo, quod iuvat, quod
carum aestumant, id semper faciant, ament potent;
ubi adulescentiam habuere, ibi senectutem agant, in
conviviis, dediti ventri et turpissumae parti corporis:
sudorem pulverem et alia talia relinquunt nobis, qui-
42 bus illa epulis iucundiora sunt. verum non ita est.
nam ubi se flagitiis dedecoravere turpissimi viri, bo-
43 norum praemia ereptum eunt. ita iniustissime luxu-
ria et ignavia, pessumae artes, illis, qui coluere eas,
nihil officiant, rei publicae innoxiae cladi sunt.

44 Nunc quoniam illis, quantum mei mores, non illo-
rum flagitia posebant, respondi, pauca de re publica
45 loquar. primum omnium de Numidia bonum habete
animum, Quirites. nam quae ad hoc tempus Iugur-
tham tutata sunt, omnia removistis, avaritiam impe-
ritiam atque superbiam; deinde exercitus ibi est lo-

corum sciens, sed mehercule magis strenuus quam
felix, nam magna pars eius avaritia aut temeritate 46
ducum adtrita est. quam ob rem vos, quibus mili- 47
tatis aetas est, adnitimini mecum et capessite rem
publicam, neque quemquam ex calamitate aliorum aut
imperatorum superbia metus ceperit. egomet in ag-
mine aut in proelio consultor idem et socius periculi
vobiscum adero, meque vosque in omnibus rebus iuxta 48
geram. et profecto dis iuvantibus omnia matura sunt, 49
victoria praeda laus. quae si dubia aut procul essent,
tamen omnis bonos rei publicae subvenire decebat.
etenim nemo ignavia immortalis factus est, neque quis- 49
quam parens liberis, uti aeterni forent, optavit, magis
uti boni honestique vitam exigerent. plura dicerem, 50
Quirites, si timidis virtutem verba adderent; nam stre-
nuis abunde dictum puto.²

Huiusce modi oratione habita Marius, postquam 86
plebis animos adrectos videt, propere conmeatu sti-
pendio, armis aliisque utilibus navis onerat, cum his
A. Manlium legatum proficisci iubet. ipse interea 2
milites scribere, non more maiorum neque ex classibus,
sed uti cuiusque lubido erat, capite censos plerosque.
id factum alii inopia bonorum alii per ambitionem 3
consulis memorabant, quod ab eo genere celebratus
auctusque erat et homini potentiam quaerenti egen-
tissimus quisque opportunissimus, cui neque sua cara,
quippe quae nulla sunt, et omnia cum pretio honesta
videntur.

Igitur Marius cum aliquanto maiore numero, quam 4
decretum erat, in Africam profectus paucis diebus
Uticam advehitur. exercitus ei traditur a P. Rutilio 5
legato; nam Metellus conspectum Mari fugerat, ne
videret ea, quae audita animus tolerare nequiverat.
sed consul expletis legionibus cohortibusque auxilia 87
riis in agrum fertilem et praeda onustum proficiscitur,
omnia ibi capta militibus donat; dein castella et op-
pida natura et viris parum munita aggreditur, proelia

- 2 multa, ceterum levia, alia aliis locis facere. interim
 novi milites sine metu pugnae adesse, videre fugientis
 capi aut occidi, fortissimum quemque tutissimum, ar-
 mis libertatem patriam parentisque et alia omnia
 3 tegi, gloriam atque divitias quaeri. sic brevi spatio
 novi veteresque coaluere et virtus omnium aequalis
 facta.
- 4 At reges, ubi de adventu Marii cognoverunt, di-
 vorsis in locos difficilis abeunt. ita Iugurthae placue-
 rat, speranti mox effusus hostis invadi posse, Romanos
 sicuti plerosque remoto metu laxius licentiusque fu-
 turos.
- 88 Metellus interea Romam profectus contra spem
 suam laetissimis animis accipitur, plebi patribusque,
 postquam invidia decesserat, iuxta carus.
- 2 Sed Marius impigre prudenterque suorum et hostium
 res pariter attendere, cognoscere, quid boni utrisque
 aut contra esset, explorare itinera regum, consilia et
 insidias eorum antevenire, nihil apud se remissum
 3 neque apud illos tutum pati. itaque et Gaetulos et
 Iugurtham ex sociis nostris praedas agentis saepe
 aggressus in itinere fuderat ipsumque regem haud
 4 procul ab oppido Cirta armis exuerat. quae post-
 quam gloriosa modo neque belli patrandi cognovit,
 statuit urbis, quae viris aut loco pro hostibus et ad-
 vorsum se opportunissimae erant, singulas circum-
 venire: ita Iugurtham aut praesidiis nudatum, si ea
 5 pateretur, aut proelio certaturum. nam Bocchus nun-
 tios ad eum saepe miserat: velle populi Romani ami-
 6 citiam: ne quid ab se hostile timeret. id simulaveritne,
 quo improvisus gravior accideret, an mobilitate ingeni
 pacem atque bellum mutare solitus, parum exploratum
 89 est. sed consul, uti statuerat, oppida castellaque mu-
 nita adire, partim vi alia metu aut praemia osten-
 2 tando avortere ab hostibus. ac primo mediocria ge-
 rebat, existumans Iugurtham ob suos tutandos in manus
 3 venturum. sed ubi illum procul abesse et aliis negotiis

intentum accepit, maiora et magis aspera aggredi tem-
 pus visum est.

4 Erat inter ingentis solitudines oppidum magnum
 atque valens nomine Capsa, cuius conditor Hercules
 Libys memorabatur. eius cives apud Iugurtham in-
 munes, levi imperio et ob ea fidelissimi habebantur,
 muniti advorsum hostis non moenibus modo et armis
 atque viris, verum etiam multo magis locorum aspe-
 ritate. nam praeter oppido propinqua alia omnia 5
 vasta inculta, egentia aquae, infesta serpentibus, qua-
 rum vis sicuti omnium ferarum inopia cibi acrior. ad
 hoc natura serpentium ipsa perniciose siti magis quam
 alia re accenditur. eius potiundi Marium maxuma 6
 cupido invaserat, cum propter usum belli tum quia
 res aspera videbatur et Metellus oppidum Thalam
 magna gloria ceperat, haud dissimiliter situm muni-
 tumque, nisi quod apud Thalam non longe a moeni-
 bus aliquot fontes erant, Capsenses una modo atque
 ea intra oppidum iugi aqua, cetera pluvia utebantur.
 id ibique et in omni Africa, quae procul a mari in- 7
 cultius agebat, eo facilius tolerabatur, quia Numidae
 plerumque lacte et ferina carne vescebantur et neque
 salem neque alia inritamenta gulae quaerebant: cibus 8
 illis advorsus famem atque sitim, non lubricum neque
 luxuriae erat. igitur consul omnibus exploratis, credo 90
 dis fretus (nam contra tantas difficultates consilio
 satis providere non poterat, quippe etiam frumenti
 inopia temptabatur, quia Numidae pabulo pecoris ma-
 gis quam arvo student et quodcumque natum fuerat,
 iussu regis in loca munita contulerant, ager autem
 aridus et frugum vacuos ea tempestate, nam aestatis
 extremum erat), tamen pro rei copia satis providenter
 exornat. pecus omne, quod superioribus diebus praedae 2
 fuerat, equitibus auxiliariis agendum adtribuit, A. Man-
 lium legatum cum cohortibus expeditis ad oppidum
 Laris, ubi stipendium et conneatum locaverat, ire
 iubet dicitque se praedabundum post paucos dies

3 eodem venturam. sic incepto suo occultato pergit ad
 91 flumen Tanain. ceterum in itinere cotidie pecus exer-
 citui per centurias, item turmas aequaliter distribue-
 rat et, ex coriis utres uti fierent, curabat; simul ino-
 piam frumenti lenire et ignaris omnibus parare quae
 mox usui forent. denique sexto die, cum ad flumen
 2 ventum est, maxuma vis utrius effecta. ibi castris
 levi munimento positis milites cibum capere atque, uti
 simul cum occasu solis egrederentur, paratos esse iubet,
 omnibus sarcinis abiectis aqua modo seque et iumenta
 3 onerare. dein postquam tempus visum, castris egre-
 ditur, noctemque totam itinere facto consedit; idem
 proxuma facit; dein tertia multo ante lucis adventum
 pervenit in locum tumultosum ab Capsa non amplius
 duum milium intervallo, ibique quam occultissime
 4 potest cum omnibus copiis opperitur. sed ubi dies
 coepit et Numidae nihil hostile metuentes multi op-
 pido egressi, repente omnem equitatum et cum eis
 velocissimos pedites cursu tendere ad Capsam et
 portas obsidere iubet; deinde ipse intentus prope
 5 sequi neque milites praedari sinere. quae postquam
 oppidani cognovere, res trepidae, metus ingens, malum
 improvisum, ad hoc pars civium extra moenia in ho-
 6 stium potestate coegere, uti deditioem facerent. ce-
 terum oppidum incensum, Numidae puberes interfecti,
 7 alii omnes venundati, praeda militibus divisa. id fa-
 cinus contra ius belli non avaritia neque scelere con-
 sulis admissum, sed quia locus Iugurthae opportunus,
 nobis aditu difficilis, genus hominum mobile infidum,
 ante neque beneficio neque metu coercitum.

92 Postquam tantam rem peregit Marius sine ullo
 suorum incommodo, magnus et clarus antea, maior
 2 atque clarior haberi coepit. omnia non bene consulta
 in virtutem trahebantur; milites, modesto imperio ha-
 biti simul et locupletes, ad caelum ferre, Numidae
 magis quam mortalem timere; postremo omnes, socii
 atque hostes, credere illi aut mentem divinam esse

aut deorum nutu cuncta portendi. sed consul, ubi 3
 ea res bene evenit, ad alia oppida pergit, pauca re-
 pugnantibus Numidis capit, plura deserta propter Cap-
 sensionum miseras igni conrumpit: luctu atque caede
 omnia complentur. denique, multis locis potitus ac 4
 plerisque exercitu incruento, aliam rem aggreditur,
 non eadem asperitate qua Capsensionum, ceterum haud
 secus difficilem.

[Namque] haud longe a flumine Muluccha, quod 5
 Iugurthae Bocchique regnum diiungebat, erat inter
 ceteram planitiem mons saxeus, mediocri castello satis
 patens, in immensum editus, uno perangusto aditu re-
 licto; [nam omnis natura velut opere atque consulto
 praecipit.] quem locum Marius, quod ibi regis the 6
 sauri erant, summa vi capere intendit. sed ea res
 forte quam consilio melius gesta. nam castello virorum 7
 atque armorum satis, magna vis [et] frumenti et fons
 aquae; aggeribus turribusque et altis machinationibus
 locus inportunus; iter castellanorum angustum admo-
 dum, [utrimque praecisum.] vineae cum ingenti peri 8
 culo frustra agebantur; nam cum eae paulo proces-
 serant, igni aut lapidibus conrumpebantur. milites 9
 neque pro opere consistere propter iniquitatem loci
 neque inter vineas sine periculo administrare: optumus
 quisque cadere aut sauciari, ceteris metus augeri. [at 93
 Marius multis diebus et laboribus consumptis anxius
 trahere cum animo suo, omitteretne inceptum, quoniam
 frustra erat, an fortunam opperiretur, qua saepe pro-
 sperere usus fuerat. quae cum multos dies noctisque 2
 aestuans agitaret, forte quidam Ligus, ex cohortibus
 auxiliariis miles gregarius, castris aquatum egressus
 haud procul ab latere castelli, quod avorsum proe-
 liantibus erat, animum advortit inter saxa repentis
 cocleas, quarum cum unam atque alteram, dein plures
 peteret, studio legundi paulatim prope ad summum
 montis egressus est, ubi postquam solitudinem intel-
 3 lexit, more ingenii humani cupido difficilia faciundi

in
 mltim

egre

genitudo soldat
 Silusche

4 animum adorta. et forte in eo loco grandis ilex aluerat inter saxa, paulum modo prona, deinde inflexa atque aucta in altitudinem, quo cuncta gignentium natura fert. cuius ramis modo modo eminentibus saxis nisus Ligus in castelli planitiem pervenit, quod 5 cuncti Numidae intenti proeliantibus aderant. exploratis omnibus, quae mox usui fore ducebat, eadem 6 regreditur, non temere, uti ascenderit, sed temptans omnia et circumspiciens. itaque Marium propere adit, acta edocet, hortatur, ab ea parte, qua ipse ascenderit, castellum temptet, pollicetur sese itineris periculique 7 ducem. Marius cum Ligure promissa eius cognitum ex praesentibus misit. quorum uti cuiusque ingenium erat, ita rem difficilem aut facilem nuntiavere; con- 8 sulis animus tamen paulum adrectus. itaque ex copia tubicinum et cornicinum numero quinque quam velocissimos delegit et cum eis, praesidio qui forent, quattuor centuriatos, omnisque Liguri parere iubet 94 et ei negotio proximum diem constituit. sed ubi ex praecepto tempus visum, paratis compositisque omnibus ad locum pergit. ceterum illi, qui e centuriis erant, praedocti ab duce arma ornatumque mutaverant: capite atque pedibus nudis, uti prospectus nisus- que per saxa facilius foret; super terga gladii et scuta, verum ea Numidica ex coriis, ponderis gratia simul 2 et offensa quo levius streperent. igitur praegrediens Ligus saxa et si quae vetustae radices eminebant, laqueis vinciebat, quibus adlevati milites facilius escenderent, interdum timidos insolentia itineris levare manu; ubi paulo asperior ascensus erat, singulos prae se inermos mittere, deinde ipse cum illorum armis sequi; quae dubia nisui videbantur, potissimum temptare ac saepius eadem ascendens descendensque, dein statim 3 digrediens ceteris audaciam addere. igitur diu multumque fatigati tandem in castellum perveniunt, desertum ab ea parte, quod omnes sicut aliis diebus advorsum hostis aderant. Marius ubi ex nuntiis quae

Ligus egerat, cognovit, quamquam toto die intentos proelio Numidas habuerat, tum vero cohortatus milites et ipse extra vineas [est] egressus testudine acta succedere et simul hostem tormentis sagittariisque et funditoribus eminus terrere. at Numidae, saepe antea 4 vineis Romanorum subvorsis, item incensis, non castelli moenibus sese tutabantur, sed pro muro dies noctisque agitare, male dicere Romanis ac Mario vecordiam obiectare, militibus nostris Iugurthae servitium minari, secundis rebus feroces esse. interim omnibus, Romanis 5 hostibusque, proelio intentis, magna utrimque vi pro gloria atque imperio his illis pro salute certantibus, repente a tergo signa canere; ac primo mulieres et pueri, qui visum processerant, fugere, deinde uti quisque muro proximus erat, postremo cuncti, armati inermesque. quod ubi accidit, eo acrius Romani in- 6 stare, fundere ac plerosque tantum modo sauciare, dein super occisorum corpora vadere, avidi gloriae certantes murum petere, neque quemquam omnium praeda morari. sic forte correcta Mari temeritas glo- 7 riam ex culpa invenit.

Ceterum, dum ea res geritur, L. Sulla quaestor 95 cum magno equitatu in castra venit, quos uti ex Latio et a sociis cogeret, Romae relictus erat.

Sed quoniam nos tanti viri res admonuit, idoneum 2 visum est de natura cultuque eius paucis dicere. neque enim alio loco de Sullae rebus dicturi sumus et L. Sisenna, optime et diligentissime omnium, qui eas res dixere, persecutus, parum mihi libero ore locutus videtur. Igitur Sulla gentis patriciae nobilis fuit, familia prope iam extincta maiorum ignavia, litteris Graecis atque Latinis iuxta atque doctissime eruditus, animo ingenti, cupidus voluptatum sed gloriae cupidior; otio luxurioso esse, tamen ab negotiis numquam voluptas remorata, nisi quod de uxore potuit honestius consuli; facundus callidus et amicitia facilis, ad simulanda negotia altitudo ingeni incredibilis, multa-

4 rum rerum ac maxime pecuniae largitor. atque illi felicissimo omnium ante civilem victoriam numquam super industriam fortuna fuit, multique dubitavere, fortior an felicior esset. nam postea quae fecerit, incertum habeo pudeat an pigeat magis disserere.

96 Igitur Sulla, uti supra dictum est, postquam in Africam atque in castra Mari cum equitatu venit, rudis antea et ignarus belli, sollertissimus omnium
2 in paucis tempestatibus factus est. ad hoc milites benigne appellare, multis rogantibus, aliis per se ipse dare beneficia, invitus accipere, sed ea properantius quam aes mutuum reddere, ipse ab nullo repetere, magis id laborare, ut illi quam plurimi deberent, ioca
3 atque seria cum humillimis agere, in operibus, in agmine atque ad vigilias multus adesse, neque interim, quod prava ambitio solet, consulis aut cuiusquam boni famam laedere, tantum modo neque consilio neque manu priorem alium pati, plerosque antevenire.
4 quibus rebus et artibus brevi Mario militibusque carissimus factus.

97 At Iugurtha, postquam oppidum Capsam aliosque locos munitos et sibi utilis simul et magnam pecuniam amiserat, ad Bocchum nuntios misit: quam primum in Numidiam copias adduceret: proeli faciendi
2 tempus adesse. quem ubi cunctari accepit et dubium belli atque pacis rationes trahere, rursus uti antea proximos eius donis corrupit, ipsique Mauro pollicetur Numidiae partem tertiam, si aut Romani Africa expulsi aut integris suis finibus bellum compositum
3 foret. eo praemio inlectus Bocchus cum magna multitudine Iugurtham adcedit.

Ita amborum exercitu coniuncto Marium, iam in hiberna proficiscentem, vix decuma parte die reliqua invadunt, rati noctem, quae iam aderat, et victis sibi munimento fore et, si vicissent, nullo impedimento, quia locorum scientes erant, contra Romanis utrumque casum in tenebris difficiliorem fore. igitur simul

consul ex multis de hostium adventu cognovit et ipsi hostes aderant, et prius quam exercitus aut instrui aut sarcinas conligere, denique ante quam signum aut imperium ullum accipere quivit, equites Mauri atque Gaetuli, non acie neque ullo more proeli sed catervatim, uti quosque fors conglobaverat, in nostros incurrun-
5 tur. qui omnes trepidi improviso metu ac tamen virtutis memores aut arma capiebant aut capientis alios ab hostibus defensabant; pars equos ascendere, obviam ire hostibus: pugna latrocinio magis quam proelio similis fieri: sine signis sine ordinibus equites peditesque permixti cedere alii alii obtruncare, multi contra adversos acerrime pugnantes ab tergo circumveniri; neque virtus neque arma satis tegere, quia hostes numero plures et undique circumfusi erant, denique Romani, novi veteresque et ob ea scientes belli, si quos locus aut casus coniunxerat, orbis fecere atque ita ab omnibus partibus simul tecti et instructi hostium vim sustentabant. neque in eo tam aspero
98 negotio Marius territus aut magis quam antea demisso animo fuit, sed cum turma sua, quam ex fortissimis magis quam familiarissimis paraverat, vagari passim ac modo laborantibus suis succurrere, modo hostis, ubi confertissimi obstiterant, invadere; manu consulere militibus, quoniam imperare conturbatis omnibus non poterat. iamque dies consumptus erat,
2 cum tamen barbari nihil remittere atque, uti reges praeceperant, noctem pro se rati acrius instare. tum
3 Marius ex copia rerum consilium trahit atque, uti suis receptui locus esset, collis duos propinquos inter se occupat, quorum in uno, castris parum amplo, fons aquae magnus erat, alter usui opportunus, quia magna parte editus et praeceps pauca munimenta quaerebat. ceterum apud aquam Sullam cum equitibus noctem
4 agitare iubet, ipse paulatim dispersos milites neque minus hostibus conturbatis in unum contrahit, dein cunctos pleno gradu in collem subducit. ita reges
5

loci difficultate coacti proelio deterrentur, neque tamen suos longius abire sinunt, sed utroque colle multitudine circumdato effusi consedere. dein crebris ignibus factis plerumque noctis barbari more suo laetari exultare, strepere vocibus, et ipsi duces feroces, quia non fugerant, pro victoribus agere. sed ea cuncta Romanis ex tenebris et editioribus locis facilia visu magnoque hortamento erant. plurimum vero Marius imperitia hostium confirmatus quam maximum silentium haberi iubet, ne signa quidem, uti per vigiliis solebant, canere. deinde ubi lux adventabat, defessis iam hostibus ac paulo ante somno captis de improviso vigiles, item cohortium turmarum legionum tubicines simul omnia signa canere, milites clamorem tollere atque portis erumpere iubet. Mauri atque Gaetuli, ignoto et horribili sonitu repente exciti, neque fugere neque arma capere neque omnino facere aut providere quicquam poterant: ita cunctos strepitu clamore, nullo subveniente nostris instantibus, tumultu formidine terrore quasi vecordia ceperat. denique omnes fusi fugatique, arma et signa militaria pleraque capta, pluresque eo proelio quam omnibus superioribus intercepti. nam somno et metu insolito impedita fuga.

100 Dein Marius, uti coeperat, in hiberna (propter conneatum in oppidis maritimis agere decreverat); neque tamen victoria socors aut insolens factus, sed pariter atque in conspectu hostium quadrato agmine incedere. Sulla cum equitatu apud dextimos, in sinistra parte A. Manlius cum funditoribus et sagittariis, praeterea cohortis Ligurum curabat. primos et extremos cum expeditis manipulis tribunos locaverat. perfugae, minime cari et regionum scientissimi, hostium iter explorabant. simul consul quasi nullo inposito omnia providere, apud omnia adesse, laudare et increpare merentis. ipse armatus intentusque, item milites cogeat. neque secus atque iter facere, castra munire, excubitum in porta cohortis

ex legionibus, pro castris equites auxiliosos mittere, praeterea alios super vallum in munimentis locare, vigiliis ipse circumire, non diffidentia factum iri quae imperavisset, quam uti militibus exaequatus cum imperatore labor volentibus esset. et sane Marius illoque aliisque temporibus Iugurthini belli pudore magis quam malo exercitum coerebat. quod multi per ambitionem fieri aiebant: a pueritia consuetam duritiam et alia, quae ceteri miseriae vocant, voluptati habuisse; nisi tamen res publica pariter ac saevissimo imperio bene atque decore gesta.

Igitur quarto denique die haud longe ab oppido Cirta undique simul speculatores citi sese ostendunt, qua re hostis adesse intellegitur. sed quia divorsi redeuntes alius ab alia parte atque omnes idem significabant, consul incertus, quonam modo aciem instrueret, nullo ordine commutato adversum omnia paratus ibidem opperitur. ita Iugurtham spes frustrata, qui copias in quattuor partis distribuerat, ratus ex omnibus aequae aliquos ab tergo hostibus venturos. interim Sulla, quem primum hostes attigerant, cohortatus suos turmatim et quam maxime confertis equis ipse aliisque Mauros invadunt, ceteri in loco manentes ab iaculis eminus emissis corpora tegere et, si qui in manus venerant, obtruncare. dum eo modo equites proeliantur, Bocchus cum peditibus, quos Volux, filius eius, adduxerat neque in priore pugna, in itinere morati, adfuerant, postremam Romanorum aciem invadunt. tum Marius apud primos agebat, quod ibi Iugurtha cum plurimis erat. dein Numida cognito Bocchi adventu clam cum paucis ad pedites convortit. ibi Latine (nam apud Numantiam loqui didicerat) exclamat nostros frustra pugnare, paulo ante Marium sua manu interfectum. simul gladium sanguine oblitum ostendere, quem in pugna satis impigre occiso peditate nostro cruentaverat. quod ubi milites accepere, magis atrocitate rei quam fide nuntii terrentur, simulque

barbari animos tollere et in percussos Romanos acius
 8 incedere. iamque paulum a fuga aberant, cum Sulla
 profligatis eis, quos advorsum ierat, rediens ab latere
 9 Mauris incurrit. Bocchus statim avortitur. at Iugurtha,
 dum sustentare suos et prope iam adeptam victoriam
 retinere cupit, circumventus ab equitibus, dextra si-
 10 nistra omnibus occisis solus inter tela hostium vita-
 bundus erumpit. atque interim Marius fugatis equi-
 tibus adcurrit auxilio suis, quos pelli iam acceperat.
 11 denique hostes iam undique fusi. tum spectaculum
 horribile in campis patentibus: sequi fugere, occidi
 capi; equi atque viri adflieti, ac multi vulneribus ac-
 ceptis neque fugere posse neque quietem pati, niti
 modo ac statim concidere; postremo omnia, qua visus
 erat, constrata telis armis cadaveribus et inter ea humus
 infecta sanguine.

102 Post ea loci consul haud dubie iam victor pervenit
 in oppidum Cirtam, quo initio profectus intenderat.
 2 eo post diem quintum, quam iterum barbari male
 pugnaverant, legati a Boccho veniunt, qui regis verbis
 ab Mario petivere, duos quam fidissimos ad eum mit-
 teret, velle de suo et de populi Romani commodo cum
 eis disserere. ille statim L. Sullam et A. Manlium
 3 ire iubet. qui quamquam acciti ibant, tamen placuit
 verba apud regem facere: ingenium aut avorsum flec-
 terent aut cupidum pacis vehementius accenderent.
 4 itaque Sulla, cuius facundiae, non aetati a Manlio
 concessum, pauca verba huiusce modi locutus:

5 'Rex Bocche, magna laetitia nobis est, cum te
 talem virum di monuere, uti aliquando pacem quam
 bellum malle neu te optimum cum pessimo omnium
 Iugurtha miscendo conmaculares, simul nobis demeres
 acerbam necessitudinem, pariter te errantem atque illum
 sceleratissimum persequi.

6 Ad hoc populo Romano iam a principio inopi
 melius visum amicos quam servos quaerere, tutiusque
 7 rati volentibus quam coactis imperitare. tibi vero

nulla opportunior nostra amicitia, primum quia procul
 absumus, in quo offensae minimum, gratia par ac si
 prope adessemus; dein quia parentis abunde habemus,
 amicorum neque nobis neque cuiquam omnium satis
 fuit. atque hoc utinam a principio tibi placuisset: 8
 profecto ex populo Romano ad hoc tempus multo
 plura bona accepisses, quam mala perpessus esses.

Sed quoniam humanarum rerum fortuna pleraque 9
 regit, cui scilicet placuit et vim et gratiam nostram
 te experiri, nunc quando per illam licet, festina atque,
 ut coepisti, perge. multa atque opportuna habes, quo 10
 facilius errata officiis superes. postremo hoc in pectus 11
 tuum demitte, numquam populum Romanum beneficiis
 victum esse. nam bello quid valeat, tute scis.'

Ad ea Bocchus placide et benigne, simul pauca 12
 pro delicto suo verba facit: se non hostili animo, sed
 ob regnum tutandum arma cepisse. nam Numidiae 13
 partem, unde vi Iugurtham expulerit, iure belli suam
 factam; eam vastari a Mario pati nequivisse. prae-
 terea missis antea Romam legatis repulsum ab ami-
 citia. ceterum vetera omittere ac tum, si per Marium 14
 liceret, legatos ad senatum missurum. dein copia 15
 facta animus barbari ab amicis flexus, quos Iugurtha,
 cognita legatione Sullae et Manli metuens id, quod
 parabatur, donis conruperat.

Marius interea exercitu in hibernaculis composito 103
 cum expeditis cohortibus et parte equitatus profici-
 scitur in loca sola obsessum turrin regiam, quo Iu-
 gurtha perfugas omnis praesidium inposuerat. tum 2
 rursus Bocchus, seu reputando quae sibi duobus proe-
 liis venerant, seu admonitus ab aliis amicis, quos in-
 corruptos Iugurtha reliquerat, ex omni copia necessa-
 riorum quinque delegit, quorum et fides cognita et
 ingenia validissima erant. eos ad Marium ac deinde, 3
 si placeat, Romam legatos ire iubet, agundarum rerum
 et quocumque modo belli componendi licentiam ipsis
 permittit. illi mature ad hiberna Romanorum profi- 4

ciscuntur, deinde, in itinere a Gaetulis latronibus circumventi spoliatique, pavidi sine decore ad Sullam perfugiunt, quem consul in expeditionem proficiscens pro praetore reliquerat. eos ille non pro vanis hostibus, uti meriti erant, sed adcurate ac liberaliter habuit. qua re barbari et famam Romanorum avaritiae falsam et Sullam ob munificentiam in sese amicam rati. nam etiam tum largitio multis ignota erat; munificus nemo putabatur nisi pariter volens; dona omnia in benignitate habebantur. igitur quaestori mandata Bocchi patefaciunt; simul ab eo petunt, uti fautor consultorque sibi adsit; copias fidem magnitudinem regis sui et alia, quae aut utilia aut benivolentiae esse credebant, oratione extollunt. dein Sulla omnia pollicito docti; quo modo apud Marium, item apud senatum verba facerent, circiter dies quadraginta ibidem operiuntur.

104 Marius postquam confecto quo intenderat negotio Cirtam rediit et de adventu legatorum certior factus est, illosque et Sullam ab Utica venire iubet, item L. Bellienum praetorem, praeterea omnis undique senatorii ordinis, quibuscum mandata Bocchi cognoscit. legatis potestas Romam eundi fit, et ab consule interea induitiae postulabantur. ea Sullae et plerisque placuere; pauci ferocius decernunt, scilicet ignari humanarum rerum, quae fluxae et mobiles semper in advorsa mutantur. ceterum Mauri impetratis omnibus rebus tres Romam profecti duce Cn. Octavio Rusone, qui quaestor stipendium in Africam portaverat, duo ad regem redeunt. ex eis Bocchus cum cetera tum maxime benignitatem et studium Sullae lubens accipit. Romaeque legatis eius, postquam errasse regem et Iugurthae scelere lapsus deprecatus sunt, amicitiam et foedus petentibus hoc modo respondetur:

5 'Senatus et populus Romanus benefici et iniuriae memor esse solet. ceterum Boccho, quoniam paenitet, delicti gratiam facit: foedus et amicitia dabuntur, cum meruerit.'

Quis rebus Bocchus cognitis per litteras a Mario 105 petivit, uti Sullam ad se mitteret, cuius arbitrato de communibus negotiis consuleretur. is missus cum 2 praesidio equitum atque peditum, item funditorum Balearium. praeterea iere sagittarii et cohors Paelligna cum velitaribus armis, itineris properandi causa, neque his secus atque aliis armis advorsus tela hostium, quod ea levia sunt, muniti. sed in itinere quinto denique die Volux, filius Bocchi, repente in campis patentibus cum mille non amplius equitibus sese ostendit, qui temere et effuse euntes Sullae aliisque omnibus et numerum ampliorem vero et hostilem metum efficiebant. igitur se quisque expedire, arma atque tela 4 temptare intendere, timor aliquantus, sed spes amplior quippe victoribus et advorsum eos, quos saepe vicerant. interim equites exploratum praemissi rem, uti 5 erat, quietam nuntiant. Volux adveniens quaestorem 106 appellat dicitque se a patre Boccho obviam illis simul et praesidio missum. deinde eum et proximum diem sine metu coniuncti eunt. post, ubi castra locata et 2 diei vespere erat, repente Maurus incerto voltu pavens ad Sullam adeurrit dicitque sibi ex speculatoribus cognitum Iugurtham haud procul abesse. simul, uti noctu clam secum profugeret, rogat atque hortatur. 3 ille animo feroci negat se totiens fusum Numidam 3 pertimescere: virtuti suorum satis credere; etiam si certa pestis adesset, mansurum potius, quam, proditis quos ducebat, turpi fuga incertae ac forsitan post paulo morbo interiturae vitae parceret. ceterum ab 4 eodem monitus, uti noctu proficisceretur, consilium adprobat; ac statim milites cenatos esse in castris ignisque quam creberrimos fieri, dein prima vigilia silentio egredi iubet. iamque nocturno itinere fessis 5 omnibus Sulla pariter cum ortu solis castra metabatur, cum equites Mauri nuntiant Iugurtham circiter duum milium intervallo ante consedissee. quod post- 6 quam auditum est, tum vero ingens metus nostros

invadit; credere se proditos a Voluce et insidiis circumventos. ac fuere qui dicerent manu vindicandum neque apud illum tantum scelus inultum relinquendum.

107 at Sulla, quamquam eadem existimabat, tamen ab iniuria Maurum prohibet. suos hortatur, uti fortem animum gererent: saepe ante a paucis strenuis adversum multitudinem bene pugnatum; quanto sibi in proelio minus pepercissent, tanto tutiores fore; nec quemquam decere, qui manus armaverit, ab inermis pedibus auxilium petere, in maximo metu nudum et

2 caecum corpus ad hostis vortere. dein Volucem, quoniam hostilia faceret, Iovem maximum obtestatus, ut sceleris atque perfidiae Bocchi testis adesset, ex castris

3 abire iubet. ille lacrumans orare, ne ea crederet: nihil dolo factum, ac magis calliditate Iugurthae, cui

4 videlicet speculanti iter suum cognitum esset. ceterum quoniam neque ingentem multitudinem haberet et spes opesque eius ex patre suo penderent, credere illum nihil palam ausurum, cum ipse filius testis ad

5 esset. qua re optimum facta videri per media eius castra palam transire; sese vel praemissis vel ibidem

6 relictis Mauris solum cum Sulla iturum. ea res uti in tali negotio probata; ac statim profecti, quia de improvise acciderant, dubio atque haesitante Iugurtha

7 incolumes transeunt. deinde paucis diebus quo ire intenderant, perventum est.

108 Ibi cum Boccho Numida quidam Aspar nomine multum et familiariter agebat, praemissus ab Iugurtha, postquam Sullam accitum audierat, orator et subdole speculatum Bocchi consilia; praeterea Dabar, Massugrae filius, ex gente Masinissae, ceterum impar materno genere (nam pater eius ex concubina ortus erat),

2 Mauro ob ingeni multa bona carus acceptusque. quem Bocchus fidum esse Romanis multis ante tempestatibus expertus ilico ad Sullam nuntiatum mittit: paratum sese facere quae populus Romanus vellet: colloquio diem locum tempus ipse delegeret. consulto sese

omnia cum illo integra habere: neu Iugurthae legatum pertimesceret, quo res communis licentius gereretur; nam ab insidiis eius aliter cavari nequissime. sed ego

3 conperior Bocchum magis Punica fide quam ob ea, quae praedicabat, simul Romanum et Numidam spe pacis attinuisse multumque cum animo suo volvere solitum, Iugurtham Romanis an illi Sullam traderet; lubidinem adversum nos, metum pro nobis suasisse.

igitur Sulla respondit se pauca coram Aspare locutum, cetera occulte nullo aut quam paucissimis praesentibus. simul edocet quae sibi responderentur.

postquam, sicuti voluerat, congressi, dicit se missum

2 a consule venisse quaesitum ab eo, pacem an bellum agitaturus foret. tum rex, uti praeceptum fuerat, post

3 diem decimum redire iubet, ac nihil etiam nunc decrevisse, sed illo die responsurum. deinde ambo in sua castra digressi sunt. sed ubi plerumque noctis

4 processit, Sulla a Boccho occulte accersitur. ab utroque tantum modo fidi interpretes adhibentur, praeterea Dabar internuntius, sanctus vir et ex sententia ambobus. ac statim sic rex incipit:

Numquam ego ratus sum fore uti rex maximus

110 in hac terra et omnium, quos novi, privato homini gratiam deberem. et mehercule, Sulla, ante te cogni-

2 tum multis orantibus, aliis ultro egomet opem tuli, nullius indigui. id imminutum, quod ceteri dolere so-

3 lent, ego laetor. fuerit mihi aliquando eguisse pretium tuae amicitiae, qua apud animum meum nihil carius habeo. id adeo experiri licet. arma viros pe-

4 cuniam, postremo quicquid animo lubet, sume utere, et, quoad vives, numquam tibi redditam gratiam putaveris: semper apud me integra erit; denique nihil me sciente frustra voles. nam, ut ego aestumo, regem

5 armis quam munificentia vinci minus flagitiosum est.

Ceterum de re publica vostra, cuius curator huc

6 missus es, paucis accipe. bellum ego populo Romano neque feci neque factum umquam volui; at finis meos

7 advorsum armatos armis tutatus sum. id omitto,
quando vobis ita placet. gerite quod voltis cum Iu-
8 gurtha bellum. ego flumen Muluccham, quod inter me
et Micipsam fuit, non egrediar neque id intrare Iugur-
tham sinam. praeterea si quid meque vobisque dignum
petiveris, haud repulsus abibis.

111 Ad ea Sulla pro se breviter et modice, de pace
et communibus rebus multis disseruit. denique regi
patefecit, quod polliceatur, senatum et populum Roma-
num, quoniam armis amplius valuissent, non in gratiam
habituos. faciendum esse aliquid, quod illorum magis
quam sua rettulisse videretur. id adeo in promptu esse,
quoniam copiam Iugurthae haberet. quem si Roma-
nis tradidisset, fore ut illi quam plurimum deberetur;
amicitiam foedus Numidiae partem, quam nunc pete-
2 ret, tum ultro adventuram. rex primo negitare: cog-
nationem adfinitatem, praeterea foedus intervenisse;
ad hoc metuere, ne fluxa fide usus popularium animos
avorteret, quis et Iugurtha carus et Romani invisi-
3 erant. denique saepius fatigatus lenitur et ex volun-
4 tate Sullae omnia se facturum promittit. ceterum ad
simulandam pacem, cuius Numida defessus bello avi-
dissumus erat, quae utilia visa constituunt. ita con-
posito dolo digrediuntur.

112 At rex postero die Asparem, Iugurthae legatum,
appellat dicitque sibi per Dabarem ex Sulla cognitum
posse condicionibus bellum poni: quam ob rem regis
2 sui sententiam exquireret. ille laetus in castra Iu-
gurthae proficiscitur. deinde ab illo cuncta edoctus
properato itinere post diem octavum redit ad Bocchum
et ei nuntiat Iugurtham cupere omnia, quae impera-
rentur, facere, sed Mario parum confidere; saepe antea
cum imperatoribus Romanis pacem conventam frustra
3 fuisse. ceterum Bocchus si ambobus consultum et
ratam pacem vellet, daret operam, ut una ab omnibus
quasi de pace in colloquium veniretur, ibique sibi Sul-
lam traderet. cum talem virum in potestatem habuisset,

tum fore uti iussu senatus aut populi foedus fieret,
neque hominem nobilem, non sua ignavia sed ob rem
publicam in hostium potestate, relictum iri. haec 113
Maurus secum ipse diu volvens tandem promisit; ce-
terum dolo an vere cunctatus, parum conperimus. sed
plerumque regiae voluntates ut vehementes sic mo-
biles, saepe ipsae sibi advorsae. postea tempore et 2
loco constituto, in colloquium uti de pace veniretur,
Bocchus Sullam modo modo Iugurthae legatum app-
pellare, benigne habere, idem ambobus polliceri. illi
pariter laeti ac spei bonae pleni esse.

Sed nocte ea, quae proxima fuit ante diem conlo- 3
quio decretum, Maurus adhibitis amicis ac statim immu-
tata voluntate remotis ceteris dicitur secum ipse multum
agitavisse, vultu [corporis] pariter atque animo varius;
quae scilicet tacente ipso occulta pectoris patefecisse.
tamen postremo Sullam accersi iubet et ex illius sen- 4
tentia Numidiae insidias tendit. deinde, ubi dies ad- 5
venit et ei nuntiatum est Iugurtham haud procul ab-
esse, cum paucis amicis et quaestore nostro quasi
obvius honoris causa procedit in tumultum facillumum
visu insidiantibus. eodem Numida cum plerisque ne- 6
cessariis suis inermis, uti dictum erat, accedit, ac sta-
tim signo dato undique simul ex insidiis invaditur. ce- 7
teri obruncati, Iugurtha Sullae vinctus traditur et ab
eo ad Mariam deductus est.

Per idem tempus advorsum Gallos ab ducibus nostris 114
Q. Caepione et Cn. Manlio male pugnatum. quo metu Ita- 2
lia omnis contremuit. illique et inde usque ad nostram
memoriam Romani sic habuere, alia omnia virtuti suae
prona esse, cum Gallis pro salute, non pro gloria cer-
tari. sed postquam bellum in Numidia confectum et Iu- 3
gurtham Romam vinctum adduci nuntiatum est, Marius
consul absens factus est et ei decreta provincia Gallia,
isque kalendis Ianuariis magna gloria consul trium-
phavit. et ea tempestate spes atque opes civitatis in 4
illo sitae.

C. SALLUSTI CRISPI
ORATIONES ET EPISTULAE
EXCERPTAE DE HISTORIIS.

[ORATIO LEPIDI COS. AD POPULUM ROMANUM.]

1 Clementia et probitas vostra, Quirites, quibus per
ceteras gentis maximi et clari estis, plurimum timoris
mihi faciunt adversum tyrannidem L. Sullae, ne, quae
ipsi nefanda aestumatis, ea parum credendo de aliis
circumveniamini (praesertim cum illi spes omnis in
scelere atque perfidia sit neque se aliter tutum putet,
quam si peior atque instabilior metu vostro fuerit,
quo captis libertatis curam miseria eximat) aut, si
2 provideritis, in tutandis periculis magis quam ulci-
scendo teneamini. satellites quidem eius, homines
maximi nominis, optimis maiorum exemplis, nequeo
satis mirari, qui dominationis in vos servitium suum
mercedem dant et utrumque per iniuriam malunt quam
3 optumo iure liberi agere: praeclara Brutorum atque
Aemiliorum et Lutatorum proles, geniti ad ea, quae
4 maiores virtute peperere, subvertenda. nam quid a
Pyrrho Hannibale Philippoque et Antiocho defensum
est aliud quam libertas et suae cuique sedes neu cui
5 nisi legibus pareremus? quae cuncta scaevus iste Ro-
mulus quasi ab externis rapta tenet, non tot exerci-
tuum clade neque consulum et aliorum principum,

quos fortuna belli consumpserat, satiatus, sed tum
crudelior, cum plerosque secundae res in miserationem
ex ira vortunt. quin solus omnium post memoriam 6
humani generis supplicia in post futuros composuit,
quis prius iniuria quam vita certa esset, pravissime-
que per scelervis inmanitatem adhuc tutus fuit, dum
vos metu gravioris serviti a repetunda libertate ter-
remini.

Agendum atque obviam eundem est, Quirites, ne 7
spolia vostra penes illos sint, non prolatandum neque
votis paranda auxilia. nisi forte speratis taedium iam
aut pudorem tyrannidis Sullae esse et eum per scelus
occupata periculosius dimissurum. at ille eo processit, 8
ut nihil gloriosum nisi tutum et omnia retinendae
dominationis honesta aestumet. itaque illa quies et 9
otium cum libertate, quae multi probi potius quam
laborem cum honoribus capescebant, nulla sunt: haec 10
tempestate serviundum aut imperitandum, habendus
metus est aut faciendus, Quirites. nam quid ultra? 11
quaeve humana superant aut divina inpolluta sunt?
populus Romanus, paulo ante gentium moderator, ex-
utus imperio gloria iure, agitandi inops despectusque
ne servilia quidem alimenta reliqua habet. sociorum 12
et Latini magna vis civitate pro multis et egregiis
factis a vobis data per unum prohibentur et plebis
innoxiae patrias sedes occupavere pauci satellites mer-
cedem scelerum. leges iudicia, aerarium provinciae 13
reges penes unum, denique necis civium et vitae licen-
tia. simul humanas hostias vidistis et sepulera infecta 14
sanguine civili. estne viris reliqui aliud quam solvere 15
iniuriam aut mori per virtutem? quoniam quidem
unum omnibus finem natura vel ferro saeptis statuit
neque quisquam extremam necessitatem nihil ausus
nisi muliebri ingenio expectat.

Verum ego seditiosus, uti Sulla ait, qui praemia 16
turbarum queror, et bellum cupiens, qui iura pacis
repeto. scilicet, quia non aliter salvi satisque tuti in 17

imperio eritis, nisi Vettius Picens et scriba Cornelius
 aliena bene parta prodegerint, nisi adprobaritis om-
 nes proscriptionem innoxiorum ob divitias, cruciatus
 virorum inlustrium, vastam urbem fuga et caedibus,
 bona civium miserorum quasi Cimbricam praedam
 18 venum aut dono datam. at obiectat mihi possessiones
 ex bonis proscriptorum. quod quidem scelerum illius
 vel maximum est, non me neque quemquam omnium
 satis tutum fuisse, si recte faceremus. atque illa,
 quae tam formidine mercatus sum, pretio soluto iure
 dominus tamen restituo, neque pati consilium est ullam
 19 ex civibus praedam esse. satis illa fuerint, quae rabie
 contracta toleravimus, manus conserentis inter se Ro-
 manos exercitus et arma ab externis in nosmet vorsa.
 scelerum et contumeliarum omnium finis sit. quorum
 adeo Sullam non paenitet, ut et facta in gloria nu-
 meret et, si liceat, avidius fecerit.

20 Neque iam, quid existumetis de illo, sed quantum
 audeatis, vereor, ne alius alium principem expectantes
 ante capiamini, non opibus eius, quae fuitiles et con-
 ruptae sunt, sed vostra socordia, qua raptum ire licet
 21 et, quam audeas, tam videri felicem. nam praeter sa-
 tellites conmaculatos quis eadem volt aut quis non
 omnia mutata praeter victoriam? scilicet milites, quo-
 rum sanguine Tarulae Scirtoque, pessumis servorum,
 divitiae partae sunt. an quibus praelatus in magi-
 stratibus capiundis Fufidius, ancilla turpis, honorum
 22 omnium dehonestamentum? itaque maxumam mihi
 fiduciam parit victor exercitus, cui per tot volnera et
 23 labores nihil praeter tyrannum quaesitum est. nisi
 forte tribuniciam potestatem evorsum profecti sunt,
 per arma conditam a maioribus suis, utique iura et
 iudicia sibimet extorquerent: egregia scilicet mercede,
 cum relegati in paludes et silvas contumeliam atque
 invidiam suam, praemia penes paucos intellexerent.
 24 qua re igitur tanto agmine atque animis incedit? quia
 secundae res mire sunt vitiis optentui, quibus labe-

factis, quam formidatus est, tam contemnetur. nisi
 forte specie concordiae et pacis, quae sceleri et parricid-
 io suo nomina indidit. neque aliter rem publicam
 et belli finem ait, nisi maneat expulsa agris plebes,
 praeda civilis a servis sumpta, ius iudiciumque om-
 nium rerum penes se, quod populi Romani fuit. quae 25
 si vobis pax et composita intelleguntur, maxuma tur-
 bamenta rei publicae atque exitia probate, adnuite
 legibus impositis, accipite otium cum servitio et tra-
 dite exemplum posteris ad rem publicam suimet san-
 guinis mercede circumveniendam. mihi quamquam 26
 per hoc summum imperium satis quaesitum erat no-
 mini maiorum, dignitati atque etiam praesidio, tamen
 non fuit consilium privatas opes facere, potiorque visa
 est periculosa libertas quieto servitio. quae si pro- 27
 batis, adeste, Quirites, et bene iuvantibus divis M.
 Aemilium consulem ducem et auctorem sequimini ad
 recipiendam libertatem.

[ORATIO PHILIPPI IN SENATU.]

‘Maxime vellem, patres conscripti, rem publicam 1
 quietam esse aut in periculis a promptissimo quoque
 defendi, denique prava incepta consultoribus noxae esse. 21
 sed contra seditionibus omnia turbata sunt et ab eis,
 quos prohibere magis decebat; postremo, quae pes-
 sumi et stultissimi decrevere, ea bonis et sapientibus
 faciunda sunt. nam bellum atque arma, quamquam 22
 vobis invisae, tamen, quia Lepido placent, sumunda sunt,
 nisi forte cui pacem praestare et bellum pati consilium 23
 est. pro di boni, qui hanc urbem omissa cura adhuc 3
 tegitis, M. Aemilius, omnium flagitiosorum postremus, 24
 qui peior an ignavior sit, deliberari non potest, exer-
 citum obprimundae libertatis habet et se e contempto 25
 metuendum effecit: vos massantes et retractantes ver-

bis et vatum carminibus pacem optatis magis quam defenditis, neque intellegitis mollitia decretorum vobis dignitatem, illi metum detrahi. atque id iure, quoniam ex rapinis consulatum, ob seditionem provinciam cum exercitu adeptus est. quid ille ob bene facta cepisset, cuius sceleribus tanta praemia tribuistis? at scilicet eos, qui ad postremum usque legatos pacem concordiam et alia huiusce modi decreverunt, gratiam ab eo peperisse. immo despecti et indigni re publica habiti praedae loco aestumantur, quippe metu pacem repetentes, quo habitam amiserant.

6 Equidem a principio, cum Etruriam coniurare, proscriptiones accersi, largitionibus rem publicam lacerari videbam, maturandum putabam et Catuli consilia cum paucis secutus sum. ceterum illi, qui gentis Aemiliae bene facta extollebant et ignoscendo populi Romani magnitudinem auxisse, nusquam etiam tum Lepidum progressum aiebant, cum privata arma obprimundae libertatis cepisset, sibi quisque opes aut patrocina quaerendo consilium publicum conruperant. at tum erat Lepidus latro cum calonibus et paucis sicariis, quorum nemo diurna mercede vitam mutaverit: nunc est pro consule cum imperio, non empto sed dato a vobis, cum legatis adhuc iure parentibus, et ad eum concurrere homines omnium ordinum corruptissimi, flagrantes inopia et cupidinibus, scelerum conscientia exagitati, quibus quies in seditionibus, in pace turbae sunt. ei tumultum ex tumultu, bellum ex bello serunt, Saturnini olim, post Sulpici, dein Mari Damasippique, nunc Lepidi satellites. praeterea Etruria atque omnes reliquiae belli adrectae, Hispaniae armis sollicitae, Mithridates in latere vectigalium nostrorum, quibus adhuc sustentamur, diem bello circumspicit; quin praeter idoneum ducem nihil abest ad subvortundum imperium. quod ego vos oro atque obsecro, patres conscripti, ut animadvortatis neu patiamini licentiam scelerum quasi rabiem ad integros

contactu procedere. nam ubi malos praemia secuntur, haud facile quisquam gratuito bonus est.

10 An expectatis, dum exercitu rursus admoto ferro atque flamma urbem invadat? quod multo propius est ab eo quo agitat statu, quam ex pace et concordia ad arma civilia. quae ille advorsum divina et humana omnia cepit, non pro sua aut quorum simulat iniuria, sed legum ac libertatis subvortundae. agitur enim 11 ac laceratur animi cupidine et noxarum metu, expers consili, inquires, haec atque illa temptans; metuit otium, odit bellum; luxu atque licentia carendum videt atque interim abutitur vostra socordia. neque mihi satis 12 consili est, metum an ignaviam an dementiam eam appellem, qui videmini tanta mala quasi fulmen optare se quisque ne attingat, sed prohibere ne conari quidem.

13 Et quaeso considerate, quam convorsa rerum natura sit. antea malum publicum occulte, auxilia palam instruebantur, et eo boni malos facile anteibant: nunc pax et concordia disturbantur palam, defenduntur occulte; quibus illa placent, in armis sunt, vos in metu. quid expectatis? nisi forte pudet aut piget 14 recte facere. an Lepidi mandata animos movere? qui placere ait sua cuique reddi et aliena tenet, belli iura rescindi, cum ipse armis cogat, civitatem confirmari quibus ademptam negat, concordiae gratia tribuniciam potestatem restitui, ex qua omnes discordiae accensae. pessume omnium atque inpudentissime, tibine egestas 15 civium et luctus curae sunt? cui nihil est domi nisi armis partum aut per iniuriam. alterum consulatum petis, quasi primum reddideris, bello concordiam quaeris, quo parta disturbatur, nostri proditor, istis infidus, hostis omnium bonorum. ut te neque hominum neque deorum pudet, quos per fidem aut periurio violasti! qui quando talis es, maneat in sententia et retineas 16 arma, te hortor, neu prolatandis seditionibus, inquires ipse, nos in sollicitudine attineas. neque te provinciae

regem neque di penates civem patiuntur. perge qua
coeptas, ut quam maturrune merita invenias.

17 Vos autem, patres conscripti, quo usque cunctando
rem publicam intutam patiemini et verbis arma temp-
tabitis? dilectus advorsum vos habiti, pecuniae pu-
blice et privatim extortae, praesidia deducta atque
inposita, ex lubricine leges imperantur, cum interim
vos legatos et decreta paratis. quanto mehercule avi-
dus pacem petieritis, tanto bellum acrius erit, cum
18 intellet se metu magis quam aequo et bono sus-
tentatum. nam qui turbas et caedem civium odisse
ait et ob id armato Lepido vos inermos retinet, quae
victis toleranda sunt, ea cum facere possitis, patia-
mini potius censet. ita illi a vobis pacem, vobis ab
19 illo bellum suadet. haec si placent, si tanta torpedo
animos obpressit, ut obliti scelerum Cinnae, cuius in
urbem reditu decus ordinis huius interiit, nihilo minus
vos atque coniuges et liberos Lepido permissuri sitis,
quid opus decretis, quid auxilio Catuli? quin is et
20 alii boni rem publicam frustra curant. agite, ut lubet,
parate vobis Cethegi atque alia proditorum patrocinia,
qui rapinas et incendia instaurare cupiunt et rursus
advorsum deos penatis manus armare. sin libertas
et vera magis placent, decernite digna nomine et
21 augete ingenium viris fortibus. adest novos exercitus,
ad hoc coloniae veterum militum, nobilitas omnis,
duces optumi: fortuna meliores sequitur. iam illa,
quae socordia nostra conlecta sunt, dilabentur.

22 Qua re ita censeo, quoniam *M. Lepidus* exercitum
privato consilio paratum cum pessumis et hostibus
rei publicae contra huius ordinis auctoritatem ad urbem
ducit, uti *Ap. Claudius* interrex cum *Q. Catulo* pro
consule et ceteris, quibus imperium est, urbi prae-
sidio sint operamque dent, ne quid res publica detri-
menti capiat.

[ORATIO C. COTTAE AD POPULUM ROMANUM.]

Quirites, multa mihi pericula domi militiaeque, 1
multa advorsa fuere, quorum alia toleravi, partim rep-
puli deorum auxiliis et virtute mea; in quis omnibus 2
numquam animus negotio defuit neque decretis labos; 3
malae secundaeque res opes, non ingenium mihi mu-
tabant. [at contra in his miseris cuncta me cum for- 2
tuna deseruere. praeterea senectus, per se gravis, cu-
ram duplicat, cui misero acta iam aetate ne mortem
quidem honestam sperare licet. nam, si parricida 3
vostri sum et bis genitus hic deos penatis meos pa-
triamque et summum imperium vilia habeo, quis
mihi vivo cruciatus satis est aut quae poena mortuo?
quin omnia memorata apud inferos supplicia scelere
meo vici.]

A prima adolescentia in ore vostro privatus et in 4
magistratibus egi: qui lingua, qui consilio meo, qui
pecunia volvere, usi sunt; neque ego callidam facun-
diam neque ingenium ad male faciendum exercui; avi-
dissimus privatae gratiae maxumas inimicitias pro re 7
publica suscepi. quis victus cum illa simul cum egens
alienae opis plura mala expectarem, vos, Quirites,
rursus mihi patriam deosque penatis cum ingenti di-
gnitate dedistis. pro quibus beneficiis vix satis gratus 5
videar, si singulis animam quam nequeo concesserim. 114
nam vita et mors iura naturae sunt: ut sine dedecore
cum civibus fama et fortunis integer agas, id dono
datur atque accipitur.

Consules nos fecistis, Quirites, domi bellique in 6
peditissima re publica. namque imperatores Hispaniae 19
stipendium, milites, arma frumentum poscunt, et id res
cogit, quoniam defectione sociorum et Sertori per
montis fuga neque manu certare possunt neque utilia
parare. exercitus in Asia Ciliciaque ob nimias opes 74 5

Mithridatis aluntur, Macedonia plena hostium est nec minus Italiae maritima et provinciarum, cum interim vectigalia parva et bellis incerta vix partem sumptuum sustinent: ita classe, quae conmeatus tuebatur, minore quam antea navigamus. haec si dolo aut socordia nostra contracta sunt, agite, ut monet ira, supplicium sumite: sin fortuna communis asperior est, qua re indigna vobis nobisque et re publica incipitis?

Atque ego, cuius aetati mors propior est, non deprecor, si quid ea vobis incommodi demitur, neque mox ingenio corporis honestius quam pro vostra salute finem vitae fecerim. adsum en C. Cotta consul, facio quod saepe maiores asperis bellis fecere: voveo dedoque me pro re publica. quam deinde cui mandetis, circumspicite; nam talem honorem bonus nemo volet, cum fortunae et maris et belli ab aliis acti ratio reddenda aut turpiter moriundum sit. tantum modo in animis habetote non me ob scelus aut avaritiam caesum, sed volentem pro maxumis beneficiis animam donasse, per vos, Quirites, et gloriam maiorum, tolerate advorsa et consulite rei publicae. multa cura summo imperio inest, multi ingentes labores, quos nequiquam abnuitis et pacis opulentiam quaeritis, cum omnes provinciae regna, maria terraeque aspera aut fessa bellis sint.

[EPISTULA CN. POMPEI AD SENATUM.]

1 'Si advorsus vos patriamque et deos penatis tot labores et pericula suscepissem, quotiens a prima adulescentia ductu meo scelestissimi hostes fusi et vobis salus quaesita est, nihil amplius in absentem me statuissetis, quam adhuc agitis, patres conscripti, quem contra aetatem proiectum ad bellum saevissimum cum exercitu optume merito, quantum est in vobis, fame, miserruma

omnium morte, confecistis. hacine spe populus Romanus liberos suos ad bellum misit? haec sunt praemia pro vulneribus et totiens ob rem publicam fuso sanguine? fessus scribundo mittundoque legatos omnis opes et spes privatas meas consumpsi, cum interim a vobis per triennium vix annuus sumptus datus est. per deos immortalis, utrum censetis me vicem aerari praestare an exercitum sine frumento et stipendio habere posse?

Equidem fateor me ad hoc bellum maiore studio quam consilio profectum, quippe qui nomine modo imperi a vobis accepto diebus quadraginta exercitum paravi hostisque in cervicibus iam Italiae agentis ab Alpibus in Hispaniam submovi. per eas iter aliud atque Hannibal, nobis opportunius, patefecit. recepi Galliam Pyrenaeum Lacetaniam Indigetis et primum impetum Sertori victoris novis militibus et multo paucioribus sustinui, hiememque castris inter saevissimos hostis, non per oppida neque ex ambitione egi. quid deinde proelia aut expeditiones hibernas, oppida excisa aut recepta enumerem? quando res plus valet quam verba. castra hostium apud Sucronem capta et proelium apud flumen Durium et dux hostium C. Herennius cum urbe Valentia et exercitu deleti satis clara vobis sunt. pro quis, o grati patres, egestatem et famem redditis.

Itaque meo et hostium exercitui par condicio est; namque stipendium neutri datur, victor uterque in Italiam venire potest. quod ego vos moneo quaesoque ut animadvortatis neu cogatis necessitatibus privatim mihi consulere. Hispaniam citeriorem, quae non ab hostibus tenetur, nos aut Sertorius ad internecionem vastavimus, praeter maritimas civitatis: ultro nobis sumptui aerieque sunt. Gallia superiore anno Metelli exercitum stipendio frumentoque aluit et nunc malis fructibus ipsa vix agitatur. ego non rem familiarem modo, verum etiam fidem consumpsi. reliqui vos estis: qui

nisi subvenitis, invito et praedicente me exercitus hinc et cum eo omne bellum Hispaniae in Italiam transgredientur.

[ORATIO MACRI TRIB. PLEB. AD PLEBEM.]

- 1 ¹ Si, Quirites, parum existumaretis, quid inter ius a maioribus relictum vobis et hoc a Sulla paratum servitium interesset, multis mihi disserendum fuit docendique, quas ob iniurias et quotiens a patribus armata plebes secessisset utique vindices paravisset omnis iuris sui tribunos plebis. nunc hortari modo relicum est et ire primum via, qua capessundam arbitror libertatem. 2 neque me praeterit, quantas opes nobilitatis solus impotens inani specie magistratus pellere dominatione incipiam, quantoque tutius factio noxiorum agat quam soli innocentes. sed praeter spem bonam ex vobis, quae metum vicit, statui certaminis adversa pro libertate potiora esse forti viro quam omnino non certavisse. 3
- 4 Quamquam omnes alii creati pro iure vostro vim cunctam et imperia sua gratia aut spe aut praemiis in vos convertere meliusque habent mercede delinquere quam gratis recte facere. itaque omnes concessere iam in paucorum dominationem, qui per militare nomen aerarium exercitus, regna provincias occupavere et arcem habent ex spoliis vestris, cum interim more pecorum vos multitudo singulis habendos fruendosque praebetis, exuti omnibus, quae maiores reliquere; nisi quia vobismet ipsi per suffragia, ut praesides olim, nunc dominos destinatis. itaque concessere illuc omnes, at mox, si vestra receperitis, ad vos plerique. rarior enim animus est ad ea, quae placent, defendenda, ceteri validiorum sunt. 5
- 6 An dubium habetis, num officere quid vobis uno

animo pergentibus possit, quos languidos socordesque pertinere? nisi forte C. Cotta, ex factione media consul, aliter quam metu iura quaedam tribunis plebis restituit. et, quamquam L. Sicinius primus de potestate tribunicia loqui ausus mussantibus vobis circumventus erat, tamen prius illi invidiam metuere, quam vos iniuriae pertaesum est. quod ego nequeo satis mirari, Quirites; nam spem frustra fuisse intellexistis. Sulla mortuo, qui scelestum inposuerat servitium, finem mali credebatis: ortus est longe saevior Catalus. tu multus intercessit Bruto et Mamerco consulibus. dein C. Curio ad exitium usque insontis tribuni dominatus est. Lucullus superiore anno quantis animis ierit in L. Quintium, vidistis. quanta denique nunc mihi turbae concitantur! quae profecto in cassum agebantur, si prius quam vos serviundi finem illi dominationis facturi erant: praesertim cum his civilibus armis dicta alia, sed certatum utrimque de dominatione in vobis sit. itaque cetera ex licentia aut odio aut avaritia in tempus arsere, permansit una res modo, quae utrimque quaesita est, et erepta in posterum vis tribunicia, telum a maioribus libertati paratum. quod ego vos moneo quaesoque ut animadvortatis neu nomina rerum ad ignaviam mutantes otium pro servitio appelletis. quo iam ipso frui, si vera et honesta flagitium superaverit, non est condicio: fuisset, si omnino quiessetis. nunc animum advortere et, nisi viceritis, quoniam omnis iniuria gravitate tutior est, artius habebunt. 7

8 "Quid censes igitur?" aliquis vostrum subiecerit. primum omnium omittendum morem hunc quem agitis impigrae linguae, animi ignavi, non ultra contionis locum memores libertatis. deinde (ne vos ad virilia illa vocem, quo tribunos plebei modo, patricium magistratum, libera ab auctoribus patriciis suffragia maiores vestri paravere), cum vis omnis, Quirites, in vobis sit et quae iussa nunc pro aliis toleratis, pro

vobis agere aut non agere certe possitis, Iovem aut
 16 alium quem deum consultorem expectatis? magna
 illa consulum imperia et patrum decreta vos exequendo
 rata efficitis, Quirites, ultroque licentiam in vos auc-
 17 tum atque adiutum properatis. neque ego vos ultum
 iniurias hortor, magis uti requiem cupiatis, neque
 discordias, uti illi criminantur, sed earum finem volens
 iure gentium res repeto et, si pertinaciter retinebunt,
 non arma neque secessionem, tantum modo ne amplius
 18 sanguinem vestrum praebeatis, censebo. gerant ha-
 beantque suo modo imperia, quaerant triumphos, Mi-
 thridatem Sertorium et reliquias exulum persequantur
 cum imaginibus suis: absit periculum et labos quibus
 19 nulla pars fructus est. nisi forte repentina ista fru-
 mentaria lege munia vestra pensantur. qua tamen
 quinis modis libertatem omnium aestimavere, qui
 profecto non amplius possunt alimentis carceris. nam-
 que ut illis exiguitate mors prohibetur, senescunt
 vires, sic neque absolvit cura familiari tam parva res
 20 et ignaviam cuiusque tenuissima spe frustratur. quae
 tamen quamvis ampla quoniam serviti pretium osten-
 taretur, cuius torpedinis erat decipi et vostrarum re-
 rum ultro iniuriae gratiam debere? cavendus dolus
 21 est. namque alio modo neque valent in univrosos
 neque conabuntur. itaque simul comparant delenimenta
 et differunt vos in adventum Cn. Pompei, quem ipsum
 ubi pertimere, sublatum in cervices suas, mox dempto
 22 metu lacerant. neque eos pudet, vindices uti se ferunt
 libertatis, tot viros sine uno aut remittere iniuriam
 23 non audere aut ius non posse defendere. mihi qui-
 dem satis spectatum est Pompeium, tantae gloriae
 adolescentem, malle principem volentibus vobis esse
 quam illis dominationis socium auctoremque in primis
 24 fore tribuniciae potestatis. verum, Quirites, antea
 singuli cives in pluribus, non in uno cuncti praesidia
 habebatis, neque mortalium quisquam dare aut eripere
 talia unus poterat.

Itaque verborum satis dictum est, neque enim 25
 ignorantia res claudit. verum occupavit nescio quae 26
 vos torpedo, qua non gloria movemini neque flagitio,
 cunctaque praesenti ignavia mutavistis, abunde liber-
 tatem rati, quia tergis abstinetur et huc ire licet
 atque illuc, munera ditium dominorum. atque haec 27
 eadem non sunt agrestibus, sed caeduntur inter poten-
 tium inimicitias donoque dantur in provincias magi-
 stratibus. ita pugnatur et vincitur paucis: plebes, 28
 quodeumque accidit, pro victis est et in dies magis
 erit, si quidem maiore cura dominationem illi retine-
 rint, quam vos repetiveritis libertatem.

[EPISTULA MITHRIDATIS.]

Rex Mithridates regi Arsaci salutem. Omnes, qui 1
 secundis rebus suis ad belli societatem orantur, conside-
 rare debent, liceatne tum pacem agere, dein, quod quae-
 situr, satisne pium tutum, gloriosum an indecorum sit.
 tibi si perpetua pace frui licet, nisi hostes opportuni et 2
 scelestissimi, egregia fama, si Romanos obpresseris,
 futura est, neque petere audeam societatem et frustra
 mala mea cum bonis tuis misceri sperem. atque ea, quae 3
 te morari posse videntur, ira in Tigranem recentis belli
 et meae res parum prosperae, si vera existumare voles,
 maxime hortabuntur. ille enim obnoxius qualem tu 4
 voles societatem accipiet; mihi fortuna multis rebus
 ereptis usum dedit bene suadendi et, quod florentibus
 optabile est, ego non validissimus praebeco exemplum,
 quo rectius tua componas.

Namque Romanis cum nationibus populis regibus 5
 cunctis una et ea vetus causa bellandi est, cupido
 profunda imperi et divitiarum. qua primo cum rege
 Macedonum Philippo bellum sumpsere, dum a Car- 6
 thaginiensibus premebantur, amicitiam simulantes. ei

subvenientem Antiochum concessione Asiae per dolum
 avortere, ac mox fracto Philippo Antiochus omni eis
 Taurum agro et decem milibus talentorum spoliatus
 7 est. Persen deinde, Philippi filium, post multa et
 varia certamina apud Samothracas deos acceptum in
 fidem callidi et repertoires perfidiae, quia pacto vitam
 8 dederant, insomniis occidere. Eumenem, cuius amicitiam
 gloriose ostentant, initio prodidere Antiocho
 pacis mercedem; post, habitum custodiae agri captivi,
 sumptibus et contumeliis ex rege miserrimum servorum
 effecere, simulatoque in pio testamento filium eius
 Aristonicum, quia patrium regnum petiverat, hostium
 more per triumphum duxere, Asia ab ipsis obsessa
 9 est. postremo Bithyniam Nicomede mortuo diripere,
 cum filius Nysa, quam reginam appellaverat, genitus
 haud dubie esset.

10 Nam quid ego me appellem? quem, diiunctum
 undique regnis et tetrarchiis ab imperio eorum, quia
 fama erat divitem neque servitutum esse, per Nico-
 medem bello laccessiverunt, sceleris eorum haud igna-
 rum et ea, quae accidere, testatum antea Cretensis,
 solos omnium liberos ea tempestate, et regem Ptole-
 11 maeum. atque ego ultus iniurias Nicomedem Bithynia
 expuli Asiamque, spoliū regis Antiochi, recepi et
 12 Graeciae dempsi grave servitium. incepta mea postre-
 mus servorum Archelaus exercitu prodito inpedivit.
 illique, quos ignavia aut prava calliditas, ut meis la-
 boribus tuti essent, armis abstinuit, acerbissimas poe-
 nas solvunt, Ptolemaeus pretio in dies bellum pro-
 latans, Cretenses impugnati semel iam neque finem
 13 nisi excidio habituri. equidem cum mihi ob ipsorum
 interna mala dilata proelia magis quam pacem datam
 intellegerem, abnuente Tigraue, qui mea dicta sero
 probat, te remoto procul, omnibus aliis obnoxiiis,
 rursus tamen bellum coepi, Marcumque Cottam, Ro-
 manum ducem, apud Calchedona terra fudi, mari exui
 14 classe pulcherrima. apud Cyzicum magno cum exer-

citu in obsidio moranti frumentum defuit, nullo cir-
 cum admittente; simul hiems mari prohibebat. ita sine
 vi hostium, regredi conatus in patrium regnum, nau-
 fragiis apud Parium et Heracleam militum optimos
 cum classibus amisi. restituto deinde apud Caberam 15
 exercitu et variis inter me atque Lucillum proeliis
 inopia rursus ambos incessit. illi suberat regnum
 Ariobarzanis bello intactum: ego vastis circum omni-
 bus locis in Armeniam concessi. secutique Romani
 non me, sed morem suum omnia regna subvertendi,
 quia multitudinem artis locis pugna prohibuere, inpru-
 dentiam Tigranis pro victoria ostentant.

Nunc quaeso considera, nobis oppressis utrum fir- 16
 miorem te ad resistendum an finem belli futurum
 17 putes? scio equidem tibi magnas opes virorum armo-
 rum et auri esse; et ea re a nobis ad societatem, ab
 18 illis ad praedam peteris. ceterum consilium est, Ti-
 granis regno integro, meis militibus belli prudentibus,
 19 procul ab domo parvo labore per nostra corpora bel-
 lum conficere, quo neque vincere neque vinci sine tuo
 20 periculo possumus. an ignoras Romanos, postquam ad
 occidentem pergentibus finem Oceanus fecit, arma huc
 21 convertisse? neque quicquam a principio nisi raptum
 habere, domum coniuges, agros, imperium? convenas
 olim sine patria parentibus, peste conditos orbis terra-
 rum, quibus non humana ulla neque divina obstant,
 quin socios amicos, procul iuxta sitos, inopes potentis-
 que trahant excindant, omniaque non serva et ma-
 xime regna hostilia ducant? namque pauci libertatem, 18
 pars magna iustos dominos volunt: nos suspecti su-
 mus aemuli [et in tempore vindices adfuturi] tu vero, 19
 cui Seleucea, maxuma urbium, regnumque Persidis
 inclutis divitiis est, quid ab illis nisi dolum in prae-
 20 sens et postea bellum expectas? Romani arma in
 omnis habent, acerrima in eos, quibus victis spolia
 maxuma sunt; audendo et fallundo [et bella ex bellis
 serundo] magni facti; per hunc morem extinguunt omnia 21

(cont. h. 2. 2. 2.)

aut occident. ^(epist) quod haud difficile est, si tu Mesopotamia, nos Armenia circumgredimur exercitum sine frumento sine auxiliis, fortuna aut nostris vitiis ⁽²⁵⁾ adhuc incolumem. teque illa fama sequetur, auxilio ¹⁰⁶ profectam magnis regibus latrones gentium oppressisse. ¹⁰⁷ quod uti facias, moneo hortorque, neu malis ¹⁰⁹ pernicie nostra tuam prolatare quam societate victor fieri. ¹²⁷ ^(Pompeius)

INDEX NOMINUM.

- Aborigines C. 6, 1
 Adherbal I. 5, 7. 9, 4. 10, 8.
 11, 3. 13, 1. 3. 9. 15, 1. 2. 3.
 16, 2. 5. 20, 1. 4. 21, 1. 2. 3.
 22, 4. 5. 23, 2. 24, 1. 25, 1. 10.
 26, 1. 3. 35, 1. 48, 3
 Aegyptus I. 19, 3
 Aemilia (gens) or. Phil. 6
 Aemiliorum proles or. Lep. 3
 M. Aemilius Lepidus or. Lep. 27
 or. Phil. 2. 3. 6. 7. 14. 18. 19. 21
 Mam. Aemilius Lepidus Livianus or. Macr. 10
 M. Aemilius Lepidus C. 18, 2
 L. Aemilius Paulus C. 31, 4
 M. Aemilius Scaurus I. 15, 4.
 25, 4. 10. 28, 4. 29, 2. 3. 5.
 30, 2. 32, 1. 40, 4
 Aeneas C. 6, 1
 Aethiopes I. 19, 6
 Afri I. 18, 3
 Africa I. 5, 4. 13, 1. 14, 10.
 17, 1. 3 bis. 7. 18, 1. 4. 12.
 19, 3. 8. 20, 1. 21, 4. 22, 1.
 23, 1. 25, 1. 4. 28, 6. 30, 1.
 36, 1. 39, 4. 44, 1. 66, 2. 78, 2.
 79, 2. 86, 4. 89, 7. 96, 1. 97, 2.
 104, 3
 Africum (mare) I. 18, 9
 Albinus v. Postumius
 Allobroges C. 40, 1. 4. 41, 1.
 44, 1. 3. 45, 1. 49, 1. 4. 50, 1.
 52, 36
 Alpes ep. Pomp. 4
 C. Annius I. 77, 4
 L. Annius I. 37, 2
 Q. Annius (Chilo?) C. 17, 3.
 50, 4
 Antiochus or. Lep. 4 ep. Mithr.
 6 bis. 8. 11
 C. Antonius C. 21, 3. 24, 1.
 26, 1. 4. 36, 3. 57, 4. 59, 4
 Appius v. Claudius
 L. Appuleius Saturninus or.
 Phil. 7
 Apulia C. 27, 1. 30, 2. 3. 42, 1.
 46, 3
 Archelaus ep. Mithr. 12
 Ariobarzanes ep. Mithr. 15
 Aristonicus ep. Mithr. 8
 Armenia ep. Mithr. 15. 21
 Armenii I. 18, 4. 9
 Arpinum I. 63, 3
 Arretinus (ager) C. 36, 1
 Arsaces ep. Mithr. 1
 Asia C. 2, 2. 11, 5 I. 17, 3 or.
 Cott. 7 ep. Mithr. 6. 8. 11
 Aspar I. 108, 1. 109, 1
 Athenienses C. 2, 2. 8, 2. 3.
 51, 28
 Aventinus I. 31, 17
 Aulus v. Postumius

- Aurelia Orestilla C. 15, 2.
35, 3, 6
C. Aurelius Cotta or. Cott. 10
or. Macr. 8
L. Aurelius Cotta C. 18, 5
M. Aurelius Cotta ep. Mithr.
13
P. Autronius C. 17, 3, 18, 2.
47, 1, 48, 7

C. Baebius I. 33, 2, 34, 1
Baleares (funditores) I. 105, 2
L. Bellienus (an Bill?) I. 104, 1
Bestia v. Calpurnius
(Billienus v. Bellienus)
Bithynia ep. Mithr. 9, 11
Bocchus I. 19, 7, 62, 7, 74, 1.
80, 3, 4, 6, 81, 1 bis, 4, 83, 1, 3.
88, 5, 92, 5, 97, 1, 3, 101, 5,
6, 9, 102, 2, 5, 12, 103, 2, 7,
104, 1, 3, 5, 105, 1, 3, 106, 1,
107, 2, 108, 1 bis, 2, 3, 109, 4,
112, 2, 3, 113, 2
Bomilcar I. 35, 4, 5, 7, 9, 49, 1.
52, 5, 61, 4, 70, 1, 5, 71, 2,
72, 1, 73, 1
Bruttius (ager) C. 42, 1
Brutorum proles or. Lep. 3
Brutus v. Iunius

Cabera ep. Mithr. 15
Q. Caecilius Metellus Celer
C. 30, 5, 42, 3, 57, 2
Q. Caecilius Metellus Creticus
C. 30, 3
Q. Caecilius Metellus Numi-
dicus I. 43, 1 bis, 44, 3, 45, 1,
46, 1, 3, 6, 47, 1, 3, 48, 1, 2,
49, 4, 50, 3 bis, 51, 3, 52, 2,
53, 5, 54, 1, 5, 9, 55, 1, 2, 8,
56, 2, 57, 2, 58, 4, 7, 61, 1,
62, 4, 10, 64, 1, 4, 65, 2, 4,
66, 2, 68, 1, 69, 1, 4, 70, 5 bis,
73, 1, 3, 5, 74, 2, 75, 2, 5, 76,
1, 2, 77, 1, 3, 80, 1, 81, 2,
83, 3, 86, 5, 88, 1, 89, 6
Q. Caecilius Metellus Pius ep.
Pomp. 9
Caeparius C. 46, 3, 4, 47, 1, 4.
52, 34, 55, 6
Caepio v. Servilius
Caesar v. Iulius
Calchedon ep. Mithr. 13
L. Calpurnius Bestia cos. I.
27, 4, 28, 2, 4, 7, 29, 4, 5, 7,
30, 2, 4, 32, 2, 34, 2, 35, 2,
40, 4, 77, 2, 3, 85, 16
L. Calpurnius Bestia C. 17, 3
tribunus plebis 43, 1
C. Calpurnius Piso C. 49, 1, 2
Cn. Calpurnius Piso C. 18, 4, 5.
19, 1, 3, 5, 21, 3
Camers C. 27, 1
Capito v. Gabinius
Capitolium C. 18, 5, 47, 2
Capsa I. 89, 4, 91, 3, 4, 97, 1
Capsenses I. 89, 6, 92, 3, 4
Capua C. 30, 2, 5, 7
Carbo v. Papirius
Carthago C. 10, 1 I. 18, 11,
19, 2, 41, 2, 79, 5
Carthaginienses C. 51, 6 I. 5,
4 bis, 14, 8, 10, 19, 3, 7, 79,
1, 2, 7, 8, 10, 81, 1 ep. Mithr. 6
Carthaginiense (bellum) I. 14, 5
L. Cassius Longinus (praetor)
I. 32, 1, 5 bis, 33, 1
L. Cassius Longinus Catili-
narius C. 17, 3, 44, 1, 2,
50, 4
Catabathmos I. 17, 4, 19, 3
Catilina v. Sergius
Cato v. Porcius
Catulus v. Lutatius
Celer v. Caecilius
Cethegus v. Cornelius
(Chalcedon v. Calch.)
Cicero v. Tullius
Cilicia or. Cott. 7
Cimbrica praeda or. Lep. 17
bellum Cimbricum C. 59, 3
Cinna v. Cornelius

- Cirta I. 21, 2 bis, 22, 1, 23, 1, 2.
25, 9, 26, 1, 35, 1, 81, 2, 82, 1,
88, 3, 101, 1, 104, 1
Ap. Claudius interrex or. Phil.
21
Ti. Claudius Nero C. 50, 4
Concordiae (aedes) C. 46, 5,
49, 4
Cornelii (tres) C. 47, 2 gens
Corneliorum C. 55, 6
C. Cornelius Cethegus C. 17, 3,
32, 2, 43, 2, 3, 44, 1, 46, 3,
47, 4, 48, 4, 50, 2, 52, 33,
55, 6, 57, 1
P. Cornelius Cethegus or. Phil.
20
L. Cornelius Cinna C. 47, 2
or. Phil. 19
P. Cornelius Lentulus Spinther
C. 47, 4
P. Cornelius Lentulus Sura
C. 17, 3, 32, 2, 39, 6, 43, 1,
44, 1, 3, 46, 3, 5, 47, 2, 3, 4,
48, 4, 50, 1, 51, 7, 52, 17, 32,
55, 2, 5, 57, 1, 58, 4
P. Cornelius Scipio Africanus
I. 4, 5, 5, 4
P. Cornelius Scipio Aemilianus
Africanus Numantinus I. 7, 4,
8, 2, 22, 2
P. Cornelius Scipio Nasica
I. 27, 4
L. Cornelius Sisenna I. 95, 2
L. Cornelius Sulla C. 5, 6,
11, 4, 5, 28, 4, 37, 9, 47, 2,
51, 32, 34 I. 95, 1, 2, 96, 1,
98, 4, 100, 2, 101, 4, 8, 102,
2, 4, 15, 103, 4, 5, 7, 104, 1, 2, 3,
106, 2, 5, 107, 1, 5, 108, 1, 3,
109, 1, 4, 110, 2, 111, 1, 3,
112, 1, 3, 113, 2, 4, 7 or. Lep.
1, 7, 16, 19 or. Macr. 1, 9
P. Cornelius Sulla C. 18, 2
P. Cornelius Sulla Ser. f. C. 17, 3
Ser. Cornelius Sulla pater C.
17, 3
Ser. Cornelius Sulla Ser. f. C.
17, 3, 47, 1
C. Cornelius (eques Romanus)
C. 17, 4, 28, 1
Cornelius (scriba) or. Lep. 17
Q. Cornificius C. 47, 4
Cotta v. Aurelius
Crassus v. Licinius
Cretenses ep. Mithr. 10, 12
Creticus v. Caecilius
Crotoniensis C. 44, 3
Curio v. Scribonius
Q. Curius C. 17, 3, 23, 1, 4,
26, 3, 28, 2
Cyrene I. 19, 3
Cyrenenses I. 79, 2, 5, 7
Cyrus C. 2, 2
Cyzicus ep. Mithr. 14

Dabar I. 108, 1, 109, 4, 112, 1
Damasippus C. 51, 32, 34 or.
Phil. 7
Durius (inmo Turia) ep. Pomp. 6

Etruria C. 27, 1, 28, 4 or. Phil.
6, 8
Eumenes ep. Mithr. 8
Europa I. 17, 3 bis

Q. Fabius Maximus I. 4, 5
Q. Fabius Sanga C. 41, 4, 5
Faesulae C. 24, 2, 27, 1, 30,
1, 3
Faesulanus (ager) C. 43, 1
Faesulanus C. 59, 3, 60, 6
Figulus v. Marcius
Flaccus v. Fulvius, Valerius
C. Flaminius (Flamma?) C.
36, 1
Fufidius or. Lep. 21
Fulvia C. 23, 3, 4, 26, 3, 28, 2
M. Fulvius Flaccus I. 16, 2,
31, 7, 42, 1
M. Fulvius Nobilior C. 17, 4
Fulvius senatoris filius C. 39, 5
P. Furius C. 50, 4

- P. Gabinius Capito C. 17, 4.
40, 6. 43, 2. 46, 3. 47, 1 bis. 4.
52, 34. 55, 6
- Gaetuli I. 18, 1. 7, 9. 12. 19, 5. 7.
80, 1. 88, 3. 97, 4. 99, 2.
103, 4
- Galli C. 45, 3. 47, 2. 52, 24.
53, 3 I. 114, 1. 2
- Gallia C. 40, 2. 56, 4. 57, 3.
58, 4. 6 ep. Pomp. 5. 9 provin-
cia Gallia I. 114, 3 Gallia
citerior atque ulterior C. 42, 1
citerior (*inmo* ulterior) Gallia
C. 42, 3 Gallia Transalpina
C. 57, 1
- Gallica (gens) C. 40, 1 bellum
Gallicum C. 52, 30
- Gauda I. 65, 1
- Gracchi I. 42, 1. 2
- Gracchus v. Sempronius
- Graeci C. 53, 3 I. 79, 8. 85, 12
- Graeca faciundia I. 63, 3 lit-
terae Graecae C. 25, 2 I. 85,
32. 95, 3
- Graecia C. 2, 2. 51, 39 ep.
Mithr. 11
- Gulussa I. 5, 6. 35, 1
- Hadrumetum I. 19, 1
- Hamilcar I. 77, 1
- Hannibal I. 5, 4 or. Lep. 4
ep. Pomp. 4
- Heraclea ep. Mithr. 14
- Hercules I. 18, 3. 89, 4
- C. Herennius ep. Pomp. 6
- Hiempsal I. 5, 7. 9, 4. 10, 8.
11, 3. 6. 8. 12, 3 bis. 15, 1. 3.
17, 7. 24, 6. 28, 1
- Hippo I. 19, 1
- Hispani C. 19, 5 I. 18, 5 equites
Hispani C. 19, 3
- Hispania I. 7, 2. 10, 2. 18, 3. 9.
19, 4 or. Cott. 6 ep. Pomp.
4. 10 Hispaniae or. Phil. 8
duae Hispaniae C. 18, 5
Hispania citerior C. 21, 3
- ep. Pomp. 9 citerior Hispania
C. 19, 1
- (Iacetania v. Lac.)
- Indigetes ep. Pomp. 5
- Italia C. 24, 2. 52, 15 I. 5, 2. 4.
27, 3. 4. 28, 2. 6. 35, 9. 114, 2
or. Cott. 7 ep. Pomp. 4. 7. 10
- Italici I. 26, 2. 67, 3 socii Ita-
lici I. 40, 2 Italicum, genus
I. 47, 1
- Iugurtha I. 5, 1... 114, 3 *passim*
Iugurthinum bellum I. 100, 5
bellum Iugurthinum I. 19, 7.
77, 2 milites Iugurthini I.
21, 2. 56, 6
- C. Iulius C. 27, 1
- C. Iulius Caesar C. 47, 4. 49,
1. 2. 4. 50, 4. 5. 52, 1. 13. 53, 6.
54, 2. 3. 4
- L. Iulius Caesar C. 17, 1
- D. Iunius Brutus C. 40, 5 bis
or. Macr. 10
- D. Iunius Silanus C. 50, 4.
51, 16. 18
- M. Iunius Silanus I. 43, 1
- Iupiter or. Macr. 15 Iupiter
maximus I. 107, 2
- Lacedaemonii C. 2, 2. 51, 28
- Lacetania (*an* Lac.?) ep. Pomp. 5
- Laeca v. Porcius
- Lares (oppidum) I. 90, 2
- Latinum (nomen) I. 39, 2. 40, 2
42, 1. 43, 4 litterae Latinae
C. 25, 2 I. 95, 3 Latine I.
101, 6
- Latium I. 69, 4. 84, 2. 95, 1
or. Lep. 12
- Lentulus v. Cornelius
- Lepidus v. Aemilius
- Leptis I. 19, 1. 3. 77, 1
- Leptitani I. 77, 2. 79, 1
- Libyes I. 18, 1. 9. 10. 12 Her-
cules Libys I. 89, 4
- M. Licinius Crassus C. 17, 7.

- 19, 1. 38, 1. 47, 4. 48, 4. 5 bis.
8, 9
- L. Licinius Lucullus or. Macr. 11
ep. Mithr. 15
- P. Licinius Lucullus I. 37, 2
- C. Licinius Murena C. 42, 3
- Ligures I. 38, 6. 77, 4. 100, 2
- Ligus I. 93, 2. 4. 7. 8. 94, 2. 3
- Limetanus v. Mamilius
- Longinus v. Cassius
- Lucullus v. Licinius
- Lutatiorum proles or. Lep. 3
- Q. Lutatius Catulus C. 34, 3.
35, 1. 49, 1. 2 or. Phil. 6.
19. 21 or. Macr. 9
- Macedones ep. Mithr. 5
- Macedonia I. 35, 3 or. Cott. 7
- Macedonicum (bellum) C. 51, 5
- Mamercus v. Aemilius
- Mamilia rogatio I. 40, 4 lex
Mamilia I. 65, 5
- C. Mamilius Limetanus I. 40, 1
- Mancinus v. Manlius
- A. (*inmo* T.) Manlius Torquatus
C. 52, 30
- A. Manlius I. 86, 1. 90, 2. 100, 2.
102, 2. 4. 15
- C. Manlius C. 24, 2. 27, 1. 4.
28, 4. 29, 1. 30, 1. 32, 3. 36,
1. 2. 56, 1. 59, 3. 60, 6
- Manliana castra C. 32, 1
- Cn. Manlius I. 114, 1
- L. Manlius Torquatus C. 18, 5
- T. Manlius Mancinus I. 73, 7
- C. Marcus Figulus C. 17, 1
- Q. Marcus Rex C. 30, 3. 32, 3. 34, 1
- C. Marius C. 59, 3 I. 46, 7.
50, 2. 55, 5. 8. 56, 3. 5. 57, 1.
58, 5. 60, 5. 63, 1. 64, 1. 3. 4.
65, 3. 4. 5. 73, 2. 3. 5. 6. 7. 82,
2. 3 bis. 84, 1. 3 bis. 4. 86, 1.
4. 5. 87, 4. 88, 2. 89, 6. 92,
1. 6. 93, 1. 6. 7. 94, 3. 4. 7.
96, 1. 4. 97, 3. 98, 1. 3. 99, 1.
100, 1. 5. 101, 6 bis. 10. 102,
2. 13. 14. 103, 1. 3. 7. 104, 1.
105, 1. 112, 2. 113, 7. 114, 3
or. Phil. 7
- Masinissa I. 5, 4. 5. 7. 9, 2.
14, 2. 6. 18. 24, 10. 35, 1. 2.
65, 1. 3. 108, 1
- Massilia C. 34, 2
- Massiva I. 35, 1. 4 bis. 6. 61, 4
- Massugrada I. 108, 1
- Mastanabal I. 5, 6. 7. 65, 1
- Mauretania C. 21, 3 I. 16, 5
19, 4. 62, 7
- Mauri I. 18, 10. 19, 4. 7. 80, 6.
82, 1. 97, 4. 99, 2. 101, 4. 8.
104, 3. 106, 5. 107, 1. 5
- Maurus I. 97, 2. 106, 2. 107, 1.
108, 1. 113, 1. 3
- Maximus v. Fabius
- Medi I. 18, 4. 9. 10
- C. Memmius I. 27, 2. 30, 3. 4.
32, 1. 5. 33, 3. 34, 1
- Mesopotamia ep. Mithr. 21
- Metellus v. Caecilius
- Micipsa I. 5, 6. 6. 2. 7, 2. 8, 1.
9, 1. 11, 2. 5. 13, 1. 14, 1. 9.
16, 2. 22, 2. 24, 3. 65, 1.
110, 8
- Q. Minucius Rufus I. 35, 2. 3
- Mithridates or. Phil. 8 or.
Cott. 7 or. Macr. 18 ep.
Mithr. 1
- Mithridaticum (bellum) C. 39, 1
- Mulcecha I. 19, 7. 92, 5. 110, 8
- Mulvius (pons) C. 45, 1
- Murena v. Licinius
- Muthul I. 48, 3
- Nabdalsa I. 70, 2. 4. 71, 1. 5
- Nasica v. Cornelius
- Nero v. Claudius
- Nicomedes ep. Mithr. 9. 10. 11
- Nobilior v. Fulvius
- Nomades I. 18, 7
- Nucerinus C. 21, 3
- Numantia I. 8, 2. 10, 2. 15, 1.
20, 1. 101, 6

- Numantini I. 7, 4
 Numantinum (bellum) I. 7, 2.
 9, 2
 Numidae I. 5, 1, 4. 6, 3. 7, 2.
 11, 3. 12, 5. 13, 1. 15, 1. 18,
 8. 11. 12. 19, 4. 7. 20, 5. 21, 2.
 24, 1. 7. 25, 5. 26, 3. 28, 3.
 38, 4. 6. 46, 3. 47, 1. 49, 5.
 50, 1. 4. 6. 51, 3. 52, 4. 53,
 3. 6. 54, 10. 56, 5. 57, 3.
 58, 3. 59, 3. 60, 5. 61, 5. 62,
 1. 2. 65, 2. 66, 2. 67, 3. 68, 2.
 69, 1. 74, 2. 3. 75, 4. 7. 8.
 78, 4. 80, 6. 89, 7. 90, 1. 91,
 4. 6. 92, 2. 3. 93, 4. 94, 3. 4
 Numida I. 12, 4. 35, 1. 4.
 (54, 4.) 65, 1. 71, 3. 101, 6.
 106, 3. 108, 1. 3. 111, 4
 Numidia I. 8, 1. 13, 2. 5. 14,
 1. 25. 16, 5. 18, 11. 19, 5.
 20, 7. 24, 10. 27, 3. 4. 28, 7.
 29, 7. 32, 2. 33, 4. 35, 2. 3. 9.
 38, 9. 39, 4. 43, 1. 5 *bis*. 46, 5.
 48, 3. 54, 6. 61, 2. 62, 10.
 65, 3. 78, 5. 82, 2. 84, 1.
 85, 45. 97, 1. 2. 102, 13. 111, 1.
 114, 3
 Numidica (scuta) I. 94, 1
 Nysa ep. Mithr. 9
 Oceanus I. 17, 4. 18, 5 ep.
 Mithr. 17
 Cn. Octavius Ruso I. 104, 3
 L. Opimius I. 16, 2
 Orestilla v. Aurelia
 Paeligna (cohors) I. 105, 2
 Parium ep. Mithr. 14
 Paulus v. Aemilius
 Persae I. 13, 4. 5. 11
 Perses (rex) C. 51, 5. I. 81, 1
 ep. Mithr. 7
 Persis ep. Mithr. 19
 M. Petreius C. 59, 4. 60, 1. 5
 Philaeni I. 73, 5. 9. 10
 Philaenon arae I. 19, 3
 Philippus *rex* or. Lep. 4 ep.
 Mithr. 5. 6. 7
 Phoenices I. 19, 1
 Picens or. Lep. 17
 Picenus (ager) C. 27, 1. 30, 5.
 42, 1. 57, 2
 Piso v. Calpurnius
 Pistoriensis (ager) C. 57, 1
 Plautia (lex) C. 31, 4
 Poeni I. 79, 8 Punicum (bel-
 lum) I. 42, 1 bellum Puni-
 cum I. 5, 4 bella Punica C.
 51, 6 Punica fides I. 108, 3
 libri Punici I. 17, 7 Punica
 (oppida) I. 19, 7 Punicae
 urbes I. 19, 3
 Cn. Pompeius Magnus C. 16, 4.
 17, 7. 19, 1. 2. 5. 38, 1. 39, 1
 or. Macr. 21. 23
 Q. Pompeius Rufus C. 30, 5
 C. Pomptinus C. 45, 1. 4
 Porcia (lex) C. 51, 22. 40
 M. Porcius Cato C. 52, 1. 53,
 1 *bis*. 6. 54, 2. 3. 5. 55, 1
 M. Porcius Laeca C. 17, 3.
 27, 3
 A. Postumius Albinus I. 36, 4.
 37, 3. 38, 2. 4. 9. 39, 1. 43, 1.
 44, 4
 Sp. Postumius Albinus I. 35,
 2. 6. 36, 1. 3. 4. 39, 2. 44,
 1. 4. 55, 1. 77, 3. 85, 16
 Ptolemaeus ep. Mithr. 10. 12
 Punicus v. Poeni
 Pyrenaeus ep. Pomp. 5
 Pyrrhus or. Lep. 4
 L. Quintius or. Macr. 11
 Quirites I. 31, 1. 5. 11. 27. 85,
 1. 3. 5. 8. 12. 13. 24. 39. 45. 50
 or. Lep. 1. 7. 10. 27 or. Cott.
 1. 4. 13 or. Macr. 1. 8. 15.
 16. 24
 Regium I. 28, 6
 Rex v. Marcius

- Rhodii C. 51, 5 *bis*
 Roma C. 6, 1. 27, 2. 30, 7.
 31, 7. 34, 1. 36, 2. 37, 5. 39, 6.
 40, 5. 43, 1. 47, 2. 52, 14.
 53, 5. 56, 4. 57, 1. 58, 13
 I. 8, 1. 13, 4. 6. 7. 16, 3. 20, 1.
 21, 3. 22, 1. 4. 23, 2. 25, 6.
 27, 1. 28, 1. 29, 7. 30, 1. 4.
 32, 1. 2. 33, 1. 4. 35, 1. 7. 10.
 36, 4. 37, 1. 39, 1. 40, 1. 41, 1.
 46, 1. 55, 1. 61, 4. 62, 10.
 65, 4. 73, 3. 77, 2. 80, 4.
 82, 2. 88, 1. 95, 1. 102, 13.
 103, 3. 104, 2. 3. 4. 114, 3
 Romani C. 6, 5. 53, 3 I. 7, 4. 7.
 10, 2. 49, 2. 3. 50, 5. 52, 3.
 53, 1. 5. 54, 6. 9. 56, 4. 57, 4.
 61, 5. 66, 1. 70, 4. 74, 1. 3.
 76, 5. 80, 3. 81, 1 *bis*. 87, 4.
 94, 4 *bis*. 5. 6. 97, 2. 3. 5.
 98, 7. 101, 5. 7. 103, 4. 5. 108,
 2. 3. 111, 1. 2. 114, 2 or.
 Lep. 19 ep. Mithr. 2. 5. 15.
 17. 20 Romanus I. 108, 3
 Romanus dux ep. Mithr. 13
 dux Romanus I. 81, 3 equites
 Romani C. 49, 4 I. 42, 1. 65,
 2 *bis*. 4 Romanus imperator
 I. 56, 1 imperatores Romani
 I. 112, 2 imperium Romanum
 C. 10, 1 Romani milites I.
 67, 1 milites Romani I. 38, 5
 mos Romanus C. 29, 3 nomen
 Romanum C. 52, 24 I. 5, 4.
 58, 3. 80, 1 plebes Romana
 C. 31, 7. 33, 2 populus Ro-
 manus C. 8, 5. 11, 6. 36, 4.
 51, 5. 53, 2. 61, 7 I. 5, 1. 4.
 7, 2. 8, 2. 9, 2. 13, 5. 14, 1.
 2. 3. 5. 7. 8. 18. 25. 19, 7 *bis*.
 20, 5. 22, 4. 24, 3. 26, 1. 27, 2.
 31, 20. 32, 5. 33, 4. 46, 2.
 64, 2. 65, 2. 83, 1. 88, 5. 102,
 2. 6. 8. 11. 108, 2. 110, 6 or.
 Lep. 11. 24 or. Phil. 6 ep.
 Pomp. 2 populus et senatus
- Romanus I. 41, 2 senatus
 et populus Romanus I. 104, 5.
 111, 1 senatus populusque
 Romanus I. 21, 4
 Romulus or. Lep. 5
 Rufus v. Minucius, Pompeius
 Ruso v. Octavius
 P. Rutilius Rufus I. 50, 1. 52,
 5. 6 *bis*. 86, 5
 L. Saenius C. 30, 1
 Samnites C. 51, 38
 Samothracae di ep. Mithr. 7
 Sanga v. Fabius
 Saturninus v. Appuleius
 Scaurus v. Aemilius
 Scipio v. Cornelius
 Scirtus or. Lep. 21
 C. Scribonius Curio or. Macr. 10
 Seleucea ep. Mithr. 19
 Sempronia C. 25, 1. 40, 5
 Sempronia (lex) I. 27, 3
 C. Sempronius Gracchus I.
 16, 2. 31, 7. 42, 1 *bis*
 Ti. Sempronius Gracchus I.
 31, 7. 42, 1 *bis*
 Septimius C. 27, 1
 L. Sergius Catilina C. 4, 3...
 61, 4 *passim*
 Q. Sertorius or. Cott. 6 ep.
 Pomp. 5. 9 or. Macr. 18
 Q. Servilius Caepio I. 114, 1
 Sextius I. 29, 4
 Sibyllini (libri) C. 47, 2
 Sicca I. 56, 3
 Siccenses I. 56, 4. 5
 Sicilia I. 28, 6 *bis*
 L. Scinius or. Macr. 8
 Sidonius I. 78, 4
 Sidonii I. 78, 1
 Silanus v. Iunius, Turpilius
 Sisenna v. Cornelius
 P. Sittius C. 21, 3
 Spinther v. Cornelius Lentulus
 L. Statilius C. 17, 4. 43, 2. 44, 1.
 46, 3. 47, 4. 52, 34. 55, 6

- Suero ep. Pomp. 6
 Sulla v. Cornelius
 Sullanæ coloniae C. 28, 4 Sullani milites C. 16, 4 Sullana victoria C. 37, 6 victoria Sullana C. 21, 4
 P. Sulpicius Rufus or. Phil. 7
 Sura v. Cornelius Lentulus
 Suthul I. 37, 3. 38, 2
 Syphax I. 5, 4. 14, 8
 Syrtis I. 19, 3. 78, 1. 3

 Tanais I. 90, 3
 L. Tarquinius C. 48, 3. 5. 6. 8
 Tarula or. Lep. 21
 Taurus ep. Mithr. 6
 Cn. Terentius C. 47, 4
 Terracinesis C. 46, 3
 Thala I. 75, 1. 2. 6. 9. 77, 1. 80, 1. 89, 6 bis
 Theraei I. 19, 3
 Thirmida I. 12, 3
 Thraces I. 38, 6
 Tigranes ep. Mithr. 3. 13. 15. 16
 Tisidium I. 62, 8
 Torquatus v. Manlius
 Transpadana v. Gallia
 Transpadanus C. 49, 2
 Troiani C. 6, 1
 Tullianum C. 55, 3
 M. Tullius Cicero C. 22, 3.

- 23, 5. 24, 1. 26, 1. 27, 4. 28, 1. 2. 29, 1. 31, 6. 7. 36, 3. 41, 5. 43, 1. 2. 44, 1. 45, 1. 48, 1. 6. 8. 9. 49, 1. 51, 35
 Tullus v. Volcatius (Turia v. Durius)
 T. Turpilius Silanus I. 66, 3 bis. 67, 3. 69, 4
 Tusci C. 51, 38

 Vaga I. 29, 4. 47, 1. 68, 1. 3
 Vagenses I. 66, 2. 69, 1. 3
 Valentia ep. Pomp. 6
 L. Valerius Flaccus C. 45, 1. 46, 6
 L. Vargunteius C. 17, 3. 28, 1. 47, 1
 Vesta C. 15, 1
 Vettius or. Lep. 17
 P. Umbrenus C. 40, 1. 2. 4. 50, 4
 L. Volcatius Tullus C. 18, 2
 T. Volturcius C. 44, 3. 4. 45. 3. 4. 47, 1. 48, 4. 49, 4. 50, 1. 52, 36
 Volux I. 101, 5. 105, 3. 106, 1. 6. 107, 2
 Utica I. 25, 5. 63, 1. 64, 5. 86, 4. 104, 1

 Zama I. 56, 1. 57, 1. 58, 1. 60, 1. 61, 1.